Incipit tractatus magiſtri Johānis gerſonis can/cellarij pariſieñ ſuper. cantica canticoꝝ ad. fratres ordinis carthuſieñ.edit⁹ apud lugdu/num Anno domini.M.cccc.xxix

Amo te ſacer ordo Carthuſieñ q̄/niam amas me pri/mū tuū.et ideo pri/mū.argumento xp̄i quia feciſti in me. miſericordiam. Amoris quoq₃ tui probatio.ope/ris eſt exhibitio. Tricenariū nāq₃ poſt mortez meā indultū pri⁹ fie/ri placuit preuenire me viuēte Meditat⁹ ſum mecū. ſiquā opis viciſſitudinez.vacua ſenect⁹ mea poſſet afferre. Subijt mox aim. petitio veſtre deuotōis modo fa/cta per nōnullos ex vobis quaſi vice oim. quatenus ſuper cantica canticoꝝ ſcriberet aliqua qualiſ/cūq₃ ſtudioſitas mea. Inclinaui protinus cor meū aſſentire. quia amo te. Etenim amicorum vota ſunt ſimilia. ¶ Verū poſt tot a/ſūmis ingenijs dictata ſup eiſdē canticis quid aut q̄le poſſet ad/dere pauptacula mea. nullius vel tepide deuotōis mee diu ſatis in dubio fuit animus. Tādem cōſi/ſus in auxilio precū veſtrarū de/creui nouū aliquid. aut ſaltez no/uo mō ſcribere ſub premiſſo the/mate Amo te.

Explicit prohemium.

Amo te. Vox iſta Petri eſt ad dn̄m ter interrogan/tem. tertio repetita. Dn̄e tu ſcis quia amo te. Iuxta quod verbū triplicatū poſſumus alle/gorice. moraliter et anagogice. triplicez in creatura rationali a/morem intelligere. liberꝝ. arbitra/rium. gratuitum. liberū concrea/tum. arbitrariū deliberatiuū. gra/tuitum ſupinfuſum Dimiſſo iterꝝ ſermone de amore pure naturali vegetatiuo et animali. et habito tātummodo reſpectu ad amorez dei ſicut habuit petrus dicēs A/mo te. ¶ Eſt aūt amor noſter ad deū triplex in genere ꝓut ſtatim dictū eſt. et hui⁹ verbi amo. tres lr̄e ſignant in enigmate. A. princi/pium. M. medium. O. finis. Ex q̄ triplici amore habituali. tanq₃ triplici vita prima/reſultat actus amoris ꝑfectus et meritori⁹ frui/tiu⁹ dei. de quo ſola principaliter cantica canticorum ſunt. per ana/gogiam. i. ſurſum actionem. qua/liter aguntur a ſp̄ūſancto (quem hodierna die in filios adoptiōis xp̄s effudit) ipſi filij dei ſimiles apoſtolis ¶ Ut vero proceſſus noſter vt ordinetur ex notis. pre/mittet aliquas conſiderationes. de quidditate amoris in ſpecieb⁹ ſuis. et hoc ꝓ prima partitione Proinde ſc̄da partitio cōtinebit conſiderationes quinquaginta

ſcđm totidem dies iubilei pentecoſtes quãdo ſpũſſanct⁹ his diebus in linguis igneis apparens mentes carnalium in ſui amorem ait gregoꝛi⁹ immutauit Amoꝛ ſiquidem ignis eſt. vñ noĩatur ſeraphicus. qđ ardoꝛem ſignificat et quinquaginta ꝓprietates ſuas q̃ſi totidez linguas igneas (q̃b⁹ ſe loquitur et aperit) diſpertitas oñdemus Tandem partitio tertia conſũmabit. velut in cuſpide piramidis flãmee. vniuerſũ amoris ſermonem ad pꝛimã et vnitã proprietatem ſuper illud Oſculetur me oſculo oris ſui ſe reflectẽs

Pꝛima cõſideratio.

de pꝛimo amoꝛe libero nobis concreato.

Amor liber reſpcũ dĩ naturaliter et indelebilit̃ inſit⁹ eſt. concreat⁹ et inſert⁹ dũ cõditus ẽ ad imaginez ⁊ ſimilitudinem dei. que conſiſtit in mente noticia et amoꝛe. Sed queret ꝑtinus aliquis. quo pacto ſi naturalis amoꝛ eſt. liber dici poteſt. et ſi liber. q̃uo naturalis? Eſt hic alta et grata doctoꝝ ꝑſcrutatio q̃rũ pꝛecipui inuenerũt ꝙ ſicut in deo amoꝛ pꝛoductiu⁹ ſpũſſancti liberrim⁹ eſt qui tñ immutabiliter agit et nc̃ario. ſic in creatura rationali vel intellectuali. amoꝛ ꝑmo inſitus reſpectu dei. quẽ aliqui ſinderiſim vocant. licet quodammõ ſit altioꝛ et ſpecialioꝛ. qui conſtituit tertiam ꝑtem imaginis. nec aliud reſpicit bonuz q̃ꝫ deũ ꝑ obiecto et fine vltimo. Iſte inquam amor licet inuariabilis ſit et indelebilis nihilomin⁹ ſpontaneus eſt et vltroneus. aliter q̃ꝫ ſit amor lapidis grauis ad ſuũ centruz et hoc ratiõe cognitionis intellectiue diũcte ſibi ꝑut eſt ſcđa pars imaginis oꝛiens ex pꝛima que eſt memoꝛia. non q̃dem ſenſualis reſpiciens ꝑteritũ. ſed mentalis cõplectens oẽm tꝑis differẽtiã imo ſupgrediens. Eſt ergo amoꝛ iſte ex natura ſua ſpõtaneo atq̧ liber q̃uis in oppoſitam partem verti non poſſit.

Scđa cõſideratio

Amoꝛ iſte dei liber. fundamentalis eſt ad oẽm affectiõem alterã intellectualem. que ꝓpꝛie nõ dicit̃ paſſio. ſed opatio. ꝓpoꝛtionaliter ſicut deus vnica opatione delectatur. et nullaten⁹ paſſiõe. Itaq̧ nc̃e eſt oia multa reduci ad vnũ. et mutabilia ad immutabile et fixũ. Opoꝛtuit ergo om̃es affectiões. quarũ mltas cõſtat eſſe variabiles reduci ad vnaz quietam et ſimplicem. Talis ẽ amoꝛ naturalis dei. inſitus aie in cõſtitutõe imaginis ſue quẽ dicim⁹ eſſe ꝯueniẽtiam et coaptationez ad deũ. tanq̃ꝫ ad finẽ ſuũ vltimũ et quodammõ intelligibile centꝝ. in quo iugiter manet innititur et quieſcit Ex q̃ pꝛe

terea oēs alie affectiōes q̄ dicūt
motū vel mutationē.ſiue in bono
ſiue in malo ſiue in arduo. vt deſi
deriū.fuga.ſpes.timor.audacia.
ira ſegnicies oriuntur.

Tertia conſideratio.

Amor dei iſte liber. nō hꝫ
actū ſcđm.q̄ ſequit̄ cogi/
tationē et ꝯſiliū ꝓ ſtatu
vie.niſi ꝑuia ſenſatiōe.q̄zuis ſꝑ ſit
in actu primo qui ē vt diximꝰ ꝯti
nuus ſimplex et q̄etꝰ Poſſꝫ hic in
troduci tota materia de ꝯceptibꝰ
et intētionibꝰ cognitiuis et affecti
uis.et ſpāliter de ſex modis ſpēꝝ
q̄ ſūt initiū cognoſcēdi ſupˢ ſenſū
intellectualr̄ Nā q̄dā ſūt abſtra/
cta ꝑ fātaſmata.q̄daꝫ naturalit̄
inſite ex prima creatiōe ſic̄ ē ſpēs
innata cognoſcēdi deū ⁊ amādi.
q̄daꝫ ſūt impˢſſa ꝑ ſb̄as ſpūales.
q̄dā relicte.q̄dā ꝑ collatiōeꝫ ad/
q̄ſite.Alie ꝑ experientiā habite.ſed
de his nō eſt hic dicēdū ꝑ ſingu/
la.q̄lia tn̄ cognoſcē multū iuuat
ad amorē dei peculiarit̄ exercēdū

Quarta cōſideratio.

Amor iſte dei liber et impˢſ
ſus.nō cauſat̄ in voluntate
rationali vel intellectiua.
ex amicabilibꝰ q̄ ſūt ad ſe.ſicut vi
det̄ dicē ariſt.et auctor de cauſis
ſed ecōtra amicabilia ad ſe oriūt̄
ex iſto amore ad deū ¶ Hec ē ꝯſi
deratō theologica pulcerria atq̄ꝫ
ſciſſima.ꝯuincēs oēs pcc̄ores.eē
ꝑuaricatores inſtituti ꝑmitꝰ or/
dinis dū ab amore dei deflectūt̄
arbitrio malo.ad amorē ꝓprium
vel alienū aduerſꝰ deū.hn̄tes cor
diſtortū et iniuſtū.nec ꝯueniens ⁊
ꝯiūctuꝫ cū prima et rectiſſima re
gula et amoris ſui liberal̄r et na
tural̄r impˢſſi. ¶ Sufficiat interim
ꝓ certificatiōe huiꝰ ꝯſideratiōis
theologoꝝ auctoritas.in h̄ fun/
data qꝑ deꝰ ē ſuꝑ oīa ꝓpt̄ ſe diligē
dꝰ dilectiōe arbitraria. q̄nto ma/
gis dilectiōe naturali et libera.q̄
neq̄ꝫ fallē vel errare p̄t.neq̄ꝫ falli
cū regat̄ ſicut impˢſſa ē ab agente
infallibili.

Quinta cōſideratio.

Amor iſte liber dei. habe/
bit actū 2m in patria ple
niſſimū.cōtinuū ſimplicē
et iocūdū q̄ dr̄ fruitiuꝰ ſiue fruitio
vel oſculatio ſic̄ oſ̄det tertia par
ticio.Sꝫ in hac valle miſerie vix
habet̄ iſte actꝰ ſcđs.niſi valde in/
terruptꝰ et ꝑ int̄ualla.ꝓpt̄ curui/
tateꝫ amoris libidinoſi deꝑmen/
tis Docet h̄ ꝓch dolor valde ni/
mis experientia. ¶ Utrū ꝟo amor
iſte liberalis ad deū.habuiſſꝫ ꝯti
nue actū ſcđm.q̄ ꝯſiſtit in opatio
ne.et h̄ ꝓ ſtatu innocētie.imo etiā
in angelis ꝑma ſui ꝯditiōe.vel e/
tiā in purgatorio nūc habeāt aīe
finalr̄ ſaluāde talē actū ſcđm ꝯti
nuū.imo et de dānatis q̄ri poſſet
cū habeāt remorſū ꝯſcie vehemē
tē.nō ſolū in habitu ſed in actu. q̄

cauſatᷓ ſcđꝫ doctores ex repugnā
tia amoris ꝓꝑij arbitrarij. ad a/
morē naturalē et inſitū dei. lector
aduertat

Prima cōſideratio.

De ſecundo amore

Amor arbitrari⁹ reſpectu dei nō habetᷓ ni/
ſi ꝑuia vel ſiſ ↄcurrēte ꝑdicto na/
turali et libero amore Perſpicuū
ē qꝛ radix ē hm̄oi amor oīm alio
rū affectuū. Rurſ⁹ volūtas nō fer
tur libere niſi ꝑmoneatᷓ obiectalr
et cognitiue ꝑ intellectū ſub rōe
boni vel mali. ↄueniētis vel diſcō
ueniētis ex q̄ motiōe ꝑtin⁹ oritᷓ in
volūtate actuali q̄daꝫ ↄplacētia
vl. diſplicētia naturalᷓ. iuxta ſn̄iaꝫ
damaſceni. ⁊ vbū bti auguſtini ꝙ
nō ē in ptāte nr̄a q̄b⁹ viſis tāga/
mur. Ceteꝝ poſt apprehēſionem
hm̄oi obiectalē volūtas ſe mouet
libere acceptādo vel refutādo vl
ſuſpēſaꝫ ſe tenendo.

Scđa cōſideratio

Amor arbitrari⁹ reſpectu
dei. diſtinguitᷓ a libero na
turali ꝓpᷓ. ↄſideratiōem
duplicē aīe rōlis et ſue libertatis
Cōſideratᷓ itaqꝫ aīa rōlis vel vt
in ſe eſſētialr libera. vl vt actualr
deliberās. Si primo mō ſic ſua li/
bertas ſꝑ ē equalis et inuariabil
⁊ inauferibilis ipā ꝑmanēte in eē
et ſic accipitᷓ a doctorib⁹ bernar/
do et anſelmo q̄ dicūt eā eſſe eq̄lē
in oīb⁹ tā angelis q̄ꝫ hōīb⁹ ⁊ po/
tiſſimā ſub deo imo q̄i ſilem q̄ ne/
q̄ꝫ cogi ꝑt neqꝫ minui ipa ſtante
natura aīe. Si vo ↄſideratᷓ vt a/
ctualitᷓ arbitrās. et ſe ſuꝑ ſe refle/
ctēs. tūc libertas hm̄oi variabil
ē et impedibil. neqꝫ eq̄lis in oīb⁹
tā āgelis q̄ꝫ hōīb⁹. ꝫ patitᷓ ſerui/
tutē. nūc culpe nūc pene et multe
miſeric. imo vt turbato iudicio ra
tiōīs. tūc oio tollitᷓ. et iꝑeditᷓ. in a/
ctu ſuo ne deliberet. Fūdatᷓ āt
ſuꝑ hac diſtinctiōe. diuiſio ſpūs ⁊
aīe ex vna ꝑte. diuiſio ꝑterea ſpſ
et mētᷓ. ex altera. de q̄b⁹ in metco
oꝑe ſuꝑ magnificat diſtinctiōe ſe
cūda lati⁹ tractatum eſt.

Tertia cōſideratio

Amor arbitrari⁹ reſpc̄u dei
nō habetᷓ ꝫ in via ſic nec
itellectualᷓ cognitio actu/
alis ſine ꝑuia cognitiōe ſenſuali.
Tradit ꝫ pħs. experientie vocē lo
quēs. Quis ignoraret hui⁹ ſeruitᷓ
colligatōis et ordinis rōem. ſicut
nec pc̄c̄i originalis trāſgreſſionē
Vn̄ factū ē vt intellect⁹ nō poſſꝫ
actualr ferri in deū niſi pri⁹ docē/
tur ꝑ ſēſū. dicta ꝑinde ſēſualitas
et vet⁹ hō q̄i pater et mater inte/
rioris et noui.

Quarta cōſideratio.

Amoꝛ arbitrari⁹ reſpectu dei
determinat͛ et figit͛ ad vnam
ptem.ſ.dilectiuā i beatis ſic
ecōtra nc̄ario declinat in odium
dei.et inuidiā in dānatis Iſta eſt
cōis traditio doctoꝝ. Quis in aſ
ſignando cauſas videatur aliq̄
varietas ſup hmōi confirmatio
ne in beatis.vel obduratione in
dānatis Sed reſolutio finaliter
cadit ad oꝛdinationem dei. ⁊ q꜠
poſiti ſunt in termino.neq꜡ ē am/
plius locus meriti vel demeriti
vllus Proinde non tollūtur. ab
hoc duplici ſtatu multe actiones
arbitrarie reſpectu obiectoꝝ alio
rū a dō.ſicut demōes arbitrarie
tentāt homines.quibus arbitra/
rie angeli ſubminiſtrant.

Quinta cōſideratio

Amoꝛ arbitrari⁹ reſpectu
dei.ferri p̄t ad vtrāq꜡ ptē
dilectiue vel omiſſiue hic
in via.imo non videt͛ repugnanti
am includere. de potentia dei
abſoluta.vel ſuſpēſa lege omuni
q̄n volūtas arbitraria ferre poſ
ſit oditiue in deū clare viſum.poſ
ſet em̄ apprehendi ſub rōibus o/
dibilib⁹.ſ.pūitiui vel dānatiui.
Ex qua conſideratione moti ſunt
aliqui dicere ꝙ damnati foꝛſitan
in extremo iudicio videbūt p mo
rula intuitiue deum nō ſolū in hu/
manitate de qua conſtat ſed etiā
in diuinitate ad augendū odiū et
cōſeqūter ſupplicių ſuū magis Sz
non hz hoc cōis doctrina q̄ poti
us vt ſemp ſequenda eſt.qm̄ curi
oſitatis eſt non doctrine pietati.
opinionib⁹ extraneis delectari

Pꝛima conſideratio.

De amoꝛe gratuito

Amoꝛ gratuitus
dei actualis dicit influen
tiā diuinam gratis datā
in anima que foꝛmaliter reddit
hoiem gratū deo.et acceptū ad
vitam eternam ¶ Cōſideratiōis
huius materia latiſſima tradita
eſt per doctores.ſed a multis ex
perimentaliter non intellecta.ſup
quā ponatur ad pn̄s iſta diſtin/
ctio. De amoꝛ gratuit⁹ quadrupli
citer hz cōſiderari. vno modo p
vt eſt foꝛma q̄dam abſoluta. vel
influentia effectualiter a diuina
bonitate pꝛoueniēs Alio modo
put reſpicit ipm ſbiectū q̄d infoꝛ
mat.ꝓpoꝛtionaliter ſicut albedo
infoꝛmans ſubiectū reddit albuz
Tertio modo p̄t attendi in oꝛdi/
ne ad deū acceptātem illum qui
hz gratiā ad vitaz eternā. Quar/
to modo put ille amoꝛ gratuit⁹
qui d̄r charitas ē vniuerſalis mo
toꝛ et pꝛincipalis int͛ omēs ⁊ ſup
oēs habit⁹ in anima per reſpectū
ad finez vltimū.ad quē ipſe diri/
git inclinat et mouet tanq̄ȝ ad vl
timū finez ſuū. Amoꝛ pꝛimo mō

eſt quedā res abſoluta ꝑ ſe diſtin
cta ab alijs. que poſſet remanere
per potētiam dei. et nihil gratum
reddere. vt ſi poneret̄ extra ſubie
ctum. Amor ſcd̄o modo reſpecti/
ue cōſideratus ad ſubiectū ⁊ ad
influentē deū. non videtur poſſe
ſtare. q̄n reddat ſubiectū formali
ter gratū intrinſice qm̄ iſte eſt a/
ctus ſuus primus et formalis ſic̄
in alijs accidentibꝰ abſolutis. A/
mor tertio modo reddit de lege
cōmuni ſubiectū ſuū acceptum ad
vitam eternā. ſed abſolute non
repugnat quin aliquis ſit acce/
ptus ad vitā eternā abſq̄ amo
re hmōi vel etiam nō acceptꝰ cū
amore tali. Amor q̄rto modo ↄſi
deratus eſt oīm habituū et actu/
um laudabiliū meritorioꝝ et ac/
ceptabiliū ad vitam eternā ra/
dix forma et finis. ſine quo finis
vltimꝰ nō habetur. cui coniūctus
eſt diuinꝰ amor increatus illabēs
anime. purificans eam illuminās
perficiens et acceptans.

Scd̄a conſideratio

Amor gratuitus cognoſci
non p̄t in eſſe homini abſ
q̄ ſpeciali reuelatiōe. Iu/
xta illud xp̄i. Sp̄us vbi vult ſpi/
rat et vocē eius audis et neſcis
vn̄ veniat aut quo vadat ſic eſt
omnis qui natus eſt ex deo. Cau
ſe multiplices huiꝰ ignorantie no
tant̄ a doctoribꝰ. ſed precipue eſt
qm̄ interiores habitus nō ↄgno/
ſcimꝰ niſi ex actibus. Sūt autem
actus habituū adquiſitoꝝ et īfu/
ſoꝝ ita ſimiles ꝙ diſtinguē non
ſufficimus. ſicut videmꝰ colorē ar
tificialē in facie nō diſtingui faci
liter a naturali neq̄ lumē a ſpēbꝰ
coloris. Vn̄ ꝓuenit ex actibꝰ vir
tuoſis gratia informatis duplex
argumentatio. vna moralis ſeu
naturalis. altera gratuita vel ſuꝑ
naturalis. dū gratia. ſ. augmenta
tur. Gratia vero magis mouet
influxiue. generaliter ſcd̄m legem
eternam. q̄ꝫ particulariter. et inhe
ſiue ſcd̄m particularē inheſionē
q̄liter inclinant habitꝰ adquiſiti.
et inde magis ꝑcipiunt̄. Sed an
ſint gratuiti vel infuſi neſcit̄. Pre
rea beatus vir deniq̄ qui ſēꝑ eſt
pauidꝰ. Qm̄ et ſi cognoſceret̄ cre/
ate gratie p̄ñtia. tñ de ꝑſeueran/
tia et de amore predeſtinationis
increato et eterno neſcimus ſed
ſperamus.

Tertia conſideratio.

Amor gratuitꝰ dei. q̄uis
a prima origine non fuit
in adā. erat tñ tunc in eo
amor dei ſuꝑ oīa laudabilis. ſed
nō meritorius vite eterne. Sed ꝓ
tꝑe legis currētis tale mediū nō
occurrit qm̄ homo eſt in ſtatu vel
gratie vel culpe. Similiter de an
gelis in ſua conditione primaria
diceretur

Quarta cōſideratio.

AMoꝛ dei habitualis gra/
tuitus ſecundum eccleſie
determinationem infun/
ditur in baptiſmo. qui reddit ba/
ptiſatos dignos et acceptos vi/
ta eterna. ¶ Colligitur inde qua
liter omnis baptiſatus in chꝛiſto
cum exultatione debeat dicere il/
lud yſaie. Gaudens gaudebo in
domino. et exultabit anima mea
in deo meo. quia induit me veſti/
mento ſalutis. diuerſis habitib9
virtuoſis. et indumento iuſticie
circūdedit me. chꝛiſto ſcilicet ſo/
le iuſticie. Quotquot inquit pau/
lus baptiſati eſtis chꝛiſtum indu/
iſtis. Sequitur. Tanq̄ʒ ſponſum
decoꝛatum coꝛona quo ad ſpiri/
tum. et tanquam ſponſam oꝛna/
tam monilibus ſuis quo ad men/
tem vel animam ſuperioꝛem Tūc
enim apparuit ſignum magnuʒ in
celo. rationalis anime. mulier ami
cta ſole. et luna ſub pedibus eius
et in capite eius coꝛona ſtellaruʒ
duodecim. ¶ Colligitur inde po
ſitiōis magiſtri inſufficientia. qui
gratiam habitualem non poſuit.
ſed increatam cum actuali crea/
ta. Pueri enim baptiſati et doꝛ/
mientes. quomodo foꝛmaliter
grati eſſent. quos conſtat actua/
lem gratie motum non habere.

Quinta cōſideratio.

AMoꝛ gratuitus habitua/
lis. infuſus pueris bapti/
ſatis. reddit eos accepta
biles deo amabiles et gratos
necnon hominibus ita reddere
debet tanquam angelos quoſ/
dam dei. ¶ Colligerentur inde
plurima documenta moꝛalia taʒ
in laudem conſeruantium innocē
tiam baptiſmalem in ſe et in aliꝭs
q̄ʒ in hoꝛrendum vituperium et
damnabilitatem eoꝛum qui inno/
centiam huiuſmodi proſtituunt
in ſe vel in aliꝭs. rurſus crucifigē
tes. chꝛiſtum et oſtentui haben/
tes ¶ Utrum vero baptiſati qui
nondum peruenerunt ad vſum
ratiōis. facere poſſint opera gra/
ta deo et beneplacita. puto ꝙ ſic
q̄ʒuis nonduʒ meritoꝛia. ſed neqʒ
tunc demerentur. bene tamen pec
cāt. quia peccare minus dicit q̄ʒ
demereri. ſicut dicimus monſtruʒ
peccatum eſſe in natura. non tñ eſ
ſe culpam aut detrimentum

Pꝛima conſideratio
quarti de amore collecto

AMoꝛ dei reſultās
ex amoꝛe triplici. ſcilicet
libero arbitrio et gratuito. de q̃
deinceps habendus erit ſermo
conſiderari poteſt ſub multiplici
triplicitate iuxta verbum petri.
de amore ter repetitum. Amo te.
Amo te Amo te ¶ Diſcurramus

velut in ſuperficie quia materia
late patꝫ. Primus eſt amor itaqꝫ
incipientiū proficientiū et perfe/
ctoꝝ. Sc̄dus eſt amor ſcd̄m ve/
niam gratiam et gloriaꝫ etiam
hic inchoataꝫ. Tertius eſt amor
ſcd̄m hominē animalē rationalē
et intellectualeꝫ. Quartus ē amor
ſcd̄m veſtigiū. ſcd̄m imaginem et
ſcd̄m ſimilitudinē deiformeꝫ Qui/
tus eſt amor ſcd̄m purgationem
illuminationeꝫ et pfectioneꝫ Se/
xtus eſt amor ſcd̄m tropologiaꝫ
allegoriaꝫ et anagogiam. Septi
mus eſt amor ſcd̄m deſponſatio/
nem ſpiritus. cū ancilla cum libe/
ra et cū domina. Octau' ē amor
ſcd̄m tricliniū anime Inferi' me/
dium et ſuperius. Non' eſt amor
ſcd̄m adoleſcentulas et concubi/
nas. ſcd̄m reginas. et ad vnicam
columbam. Decimus eſt amor
ſcd̄m triplex celum. Infimū. me/
diū et tertiū. Undecim' ē amor
ſm tripliceꝫ hierarchiaꝫ. infimā.
mediam. et ſupmā Duodecimus
eſt amor Angelicus. cherubicus
et ſeraphicus. Et ita de triplicita/
tibus talibus multis refluentib'
in eandem ſententiam

Sc̄da cōſideratio.

Quarti.

AMor dei reſultās ex amo
re triplici. ſ. libero arbi/
trario et gratuito. et con
currens in actum ſcd̄m laudabili
or eſt qꝫ ſi quilibet ſtet in actu p/
mo vel habitu tantūmodo. Per/
ſpicuū eſt quia potentia quelibet
iuncta ſuo actui laudabili et bo/
no. perfectior eſt et fini ſuo cōiun
ctior. qꝫ in habitu ſolo manens
quaſi ſopita vel ſōnians De quo
triplici actu amoris ſimul conſun
cti reſpectu dei. ɔpoſita ſunt ana
gogice per patrem pulcerrime et
amoroſiſſime feminarum marie
ſalomonem cantica canticorum.
Similiter et alia plurima que cō
templata eſt mens ſua ſapienter
nominatim de duplici modo de/
ſponſationis anagogice et mo/
ralis ſeu tropologice. ¶ Prima
deſpōſatio cantatur per epithala
miū cantici canticorum ¶ Altera
per epithalamiū capituli vltimi.
prouerbioꝝ cui' initiuꝫ eſt Muli/
erem fortem quis inueniet ¶ Cō
ſtituūtur in prima. deus et anima
tanqꝫ ſpōſus et ſponſa ſe mutuo
zelantes amore. vnicus ad vnicā
et vnica ad vnicum. de qua glori
atur ſponſus Una ē inquit colū
ba mea. perfecta mea vna matri.
mee. electa genitricis ſue. ¶ Con
ſtituūtur in alia deſponſatione.
ſpiritus deiformis et ſapientia.
tanqꝫ ſponſus et ſponſa. magis
per tropologiam et allegoriam.
tanqꝫ in vita actiua. qꝫ per ana/
gogiam in vita contēplatiua.
Diſcernitur ex hoc precipue va/
rietas hui' duplicis deſpōſatiōis

et epithalamñ correſpondentis.
quoniã vna ſpectat ad incipien/
tes et proficientes generaliter.
Altera propria non niſi perfecto
rum et in anagogicos exceſſus ſe
ſe rapientium de claritate in cla
ritatem tanquam a dñi ſpiritu ꝑ
ut in ſecunda partitione dicetur.

Tertia conſideratio.

AMor expoſitus in canti/
cis canticorũ ꝫ fruitio dei
vel oſculatio oris. no/
minatur aptiſſime. non ſolum ha
bitualis et tepida. ſed actualis
feruens. et extatica. et precipue ſe
raphica. cuius eſt immediate fer/
ri in deum. q̃uis ex parte anime
concurrat multitudo habituum ⁊
influentiarũ Omne ꝑterea datuꝫ
optimũ. et donum perfectum de/
ſcendens a patre luminum. ꝛc.
Qui omnia tanq̃ꝫ virtus vnifica
tradente dionyſio replent et re/
ſtituũt et conuertũt ad congre/
gantis patris vnitatem et deifi/
cam ſimplicitateꝫ. vbi tunc apex
vel ſeraph mentis ineffabili et i/
gnoto deo. ineffabiliter et igno/
te cõiungitur. ignote quidem q̃a
infinite et immenſe. cum virt⁹ co/
gnoſcentis et actus ꝓut et natu/
ra ſint finiti. Sed de hoc poſteri/
us tangamus Interim per reme/
moratiõem paucula de deſponſa
tione morali ſeu tropologica ſpi
ritus deiformis cũ diuina ſapien
tia. dicim⁹ q̃rũ cõſideratio ꝑcedẽ
debet tanq̃ꝫ via ad deſponſatio/
nem anagogicam neceſſaria.
Oſculum ſponſi vel oſculatio eſt
digniſſima impreſſio cuiuſdam
ſuauitatis et intime conſolatio/
nis per illapſum ſecretum in ani/
mam. Petitur ãt atq̃ꝫ conceditur
ad facilius tolerandum preſens
exilium dum ſponſa peregrinaẽ a
ſponſo. ¶ Oſculum autem eſt illa
ſuauitas et intima conſolatio Io
cunditas et exultatio quõcunq̃ꝫ
fiat aut ſentiatur in anima. ſcd̃m
portionem virginalem et ſupre/
mam. que mens dicitur vel apex
mentis dõiuiſa ad ſpm̃ prout ad
alia cognoſcenda. vel diligenda
vel ordinanda ſub deo deflectiẽ
Qm̃ ſoli deo coheret et intendit.
tanq̃ꝫ obiecto ⁊ fini vltimo. ⁊ ſo/
li ſponſo. qui ſolus ſibi et totus
ẽ deſiderabilis et amic⁹ L Talis
eſt inquit dilectus meus. et ipſe ẽ
amicus meus filie hieruſalem J
Dicitur aũt amicus tanq̃ꝫ amo/
ris cuſtos. et addit ſuꝑ amorem
ſimplicem cõicationem ſecretoꝝ.
et mutuam readamationem. cui⁹
eſt ꝓprium omnia eſſe cõmunia
Et in ſtatu preſenti deus gerit a/
micitiam erga animaꝫ ſanctam.
quia cõicat ſibi ſe ipſum. et amo
rem ſuũ. et dona ſua ad fruenduꝫ
et vtendum et vniuerſaliter ꝑtra
ctandũ. quãtum ipſa rationabilr̃
voluerit et potuerit accipere. pl⁹

vel min⁹ pro varietate ſtatuū. in
quibus eſt conſtituta Super hoc
erit tertia partitio.

Quarta cõſideratio.

AMoꝛ dei reſultãs ex amo/
re triplici.ſcꝫ libero arbi/
trario et ǧtuito. ſufficiēs
eſt ad ſalutẽ.et fruitio dici debꝫ
in quocunqꝫ fuerit.idiota vel ſim
plici.ſcd̃m quem amoreꝫ licet v/
nicuiqꝫ habēti decantare illud e/
pithalamiū quaſi moꝛale et pra/
cticum Mulierem fortem quis in/
ueniet.ſed non ita de altero Vn/
de hic ipſe ſalomon qui deſcripſit
pꝛius deſponſationem viri dei/
foꝛmis cum ſapientia. q̄ꝫ anime
per anagogiam cum deo.ſciuit e/
nim ꝙ nec philoſophos quoſdaꝫ
latuit Quoniam ad beataꝫ vi/
tam tria preparabant.ſtudiū ſa/
pientie.faſtidium preſentis vite.
et deſideriuꝫ alterius vite. Pꝛimū
docetur in parabolis in quibus
inſeritur hoc epithalamium. Mu/
lierem foꝛtem quis inueniet Tra/
ditur alterum in eccleſiaſte de va
rietate rerū. Subiungitur tertiuꝫ
in canticis canticoꝛum. Ceterum
ad tria hec maxime ad duo. p̄ma
ſubſeruit vniuerſitas ſcripturarū
et creaturarum quaſi libꝛis et do/
ctrinis innumeris Notate ſunt
plures et a pluribus ſpeciales q̄/
dam induſtrie.quedam ꝯmunes
quedā magis appꝛiate pꝛo vtra
q̄ꝫ deſponſatione. ſicut ſcriptu
ras pꝛimo inſpicere.et eaꝝ ſalteꝫ
quid nominis intelligere. intel/
lectas ad breuia quedam reducē.
bꝛeuiatas ex ſe vel aliȷ̄s memoꝛi
ter recondere. Recõditas memo/
riter meditando ruminare Rumi
natas tandem digerere et vnire.
Preterea notate ſūt ſcd̃m exigui/
tatem noſtram duodecim pꝛideꝫ
induſtrie ad theologiā myſticaꝫ
adaptande. Quibus omiſſis oī/
bus aut preſuppoſitis latius em̄
patēt.pꝛoximem⁹ ad cantica can/
ticoꝝ.et de neceſſitate vel ꝯmodi
tate expoſitionis eoꝝ vltra cete/
ras ſcripturas diuinitus inſpira/
tas Iſtud vnum premittamus.

Quinta cõſideratio.

AMor dei reſultans ex a/
more triplici ſcꝫ libero ar
bitrario et ǧtuito.ſicut in
genere multiplices habet grad⁹
et dr̃as prout in conſideratione
tertia tangebatur ſicut in ſpeciali
amoꝛ ſeraphicus multiplicat̃ in
diuerſis nedum pro ſtatu patrie
ſed vie.pꝛo gratiarum et exercita
tionū varietate Quidā fuerūt ex
gr̃a ſingulari vt paul⁹. et eſtimo
ꝙ maria q̄ rapti ſūt aliq̄n ad nu/
dam diuine eſſentie viſionem.vbi
tūc non indigebāt theophaniȷ̄s
ſcripturarū.canticoꝝ vel verbo/
rū.de quib⁹ nil ad p̄ns. Aliȷ̄ fue/
rūt ſi tn̄ adhuc ſūt nouit de⁹. qui

etſi nō viderint aut videant deū per eſſentiaz nihilominꝰ ad intelligētiam puram et perſpicuā ꝓuecti ſunt. quaſi ſimiliter ad adaz ꝓ ſtatu innocentie. qui vidit deum in ſpeculo claro et lucido diuinitus inſpirato in imagine ſua ſimilitudine et gloria. qualiter et lucidius viderunt angeli ꝓ ſtatu vie ſue. Et ſi adam viderit etiā deuz in enigmate per veſtigia creature et in veſtigijs. hoc fuit ꝓpter neceſſitatez directiuaz ſenſualitatis ſue. Tales qui ſūt hmōi. iā in ſuis contēplationibꝰ et amoribꝰ ſeraphicis. non indigēt exercitio ꝗ̃cū ꝗ pro illo tunc. ad fruendū et inherendū deo per oſculationē eiꝰ. imo faſtidium eis eſſet omnis creatura ſicut in pſona magdalene querentis deum. dicit Origenes. Quero creatorem. faſtidio mihi eſt omnis creatura. ¶ Tales videbatur phus cōmendare in principio metaphiſice dicēs eos nō egē apologis. quales expetūt hoīes groſſioris intellectus. in quibꝰ ꝑſpicuitas et luciditas ſuoꝝ intellectuū. immixta eſt cum materiali groſſicie plus vel minus. vt in ꝓphetis minus. plꝰ in naturalit̄ hebetibus. aut morionibꝰ et ſtultis. Mediocriter aūt ſicut in hoībus pluribus laicis et litteratis. quoꝝ certe pauciſſimoꝝ eſt et fuit. dicēte platone et ceteris ꝑſpicuitas intellectus atꝗ mentis ꝑ quā cō
iungit̄ tanꝗ̃ in ſuꝑmo ſuo angelis. et intelligētijs. que portio ꝗ̃uis ſit ſuꝑior in hoīe. tñ potiꝰ denoīatur homo a rōe rationalis. q2 ſibi ꝓpria ē. ꝗ̃ ab intellectu intellectualis. ſed nec a ſenſu ꝓpter imperfectiōem habeāt ſenſualis. Alij ſūt qui etſi videat̄ intelligentiam hñt nihilominꝰ impeditam nec ſolidam ad ꝯtuitiōem veritatis irreuerberataz Indigent ꝓpterea fulcimento. qđ ſymbolicarū ſimilitudinū vigorātium ad ꝑſiſtentiā et ꝯtinuatiōem ꝓpter tales maxie ꝯpoſita ſūt cantica canticoꝝ. cū ſilibus anagogicis manuductiōibꝰ ¶ Tradita ē inſuper theologia myſtica dionyſij. que ꝑ abnegatiōes oīm magis ꝗ̃ affirmatiōes incedit ¶ Cōiūxit aūt verſelleñ. velut in vnū tres iſtos ſtatꝰ hoīm in expōne ſua cantici cāticoꝝ breuiter et accōmode apud ꝯditos in libris et doctrina dionyſij nō ita ꝓ ceteris neꝗ ꝓ ignorātibꝰ ſuas tot ꝑciſas allegatiōes. more iuriſtaꝝ ꝗ̃ vix correcte ſcribunt̄ aut notātur Siſtit inſuꝑ in ſolo ſēſu anagogico. dei et aīe. nihil miſcendo de allegorica deſponſatiōe xp̄i et ecc̄ie ꝗ̃uis vnū ꝑficiat ad alterū. dum ſe mutuo non ꝯfundant Intereſt enim tā ecc̄ie vniuerſal̄ ꝗ̃ aīe ſingl̄ari. cantare iugiter deo tanꝗ̃ ſponſo corde verbis et opere. ¶ Amo te ¶ Amo te Amo te.:.

Explicit prima parti-
o quaſi probemialis in cantica
canticorum

Secūda partitio et pri
mo prohemium.,

Amo te. Quid obſecro reſonant ali-
ud cantica canticoruz
ꝙ̄ iſtam ex intimo et toto corde
vocem Amo te. Qua in re pmit
tendū eſt. ꝙ amor fruitiu' dei. ma
xime ſeraphicus. quia non pt ꝓ
ſtatu vie ſepe. diu. et multū. ꝯſiſte
re in illa puritate actuali Indiget
ad exercitiū ſuū ſimilitudinibus ⁊
ſymbolis vti creaturaꝝ. maxime
cū dicat dionyſ. Impoſſibile no
bis relucere diuinū radiuz niſi ſa
cris et architipicis exēplaribus
vel ſymbolis circūuelatū. quēad
moduz pura lux materialis ſine
coloris admixtione non videtur
Propterea cōpoſitus ē liber can
ticoꝝ. ſub tropis et ſimilitudini-
b'. ad hui' fruitiui amoris exerci-
tiū. ſub typo nuptiaꝝ. Studue
rūt in his exponēdis. ſūma et di-
uina ingenia. nunc per ꝑtes ꝓut
materia quā tractabāt exigebat
nūc integraliter ꝑ omelias. ꝑ ſer
mones. ꝑ poſtillas. ꝑ diſtinctiōes
per gloſas ordinarias. ſm ꝗdru-
plicez ſenſū viciſſim ꝑmixtum.
Poſterior vn' abbas verſelleñ ſta
tuit inſiſtere circa ſenſū anagogi-
cuz. ꝑ ſiltudinem ad ſupmum a-
morem creatū qui ē in ſeraphin:
coartans ſe ad aiam rationalem
et deū. ſcd̄m ſupremā quātum pt
eleuari aīe portiōez. quā appellat
ſeraph vel ſeraphin. i. hierarchiis
anime. exēplariter. ad celeſtis or-
dinatis. fundamentū capiēs ex. x
ca. dionyſii cū expōnibus ſuis ꝗlt
ter ipſe bonauētura pauciſſimis
v̄bis cōplexus eſt in itinerario
ſuo. ca. iiij. Porro amor fruitiu' ⁊
extaticus. vel anagogic' et ſera-
phicus. qꝛ conſiſtit in experimen
tali ꝑceptione cōiūctionis aie cū
ſupremo obiecto ſuo et fine deo'.
nullaten' tradi pt ꝑ doctrinā ma
xie cuz ſolo deo pure ḡtis et ſuꝑ
oēm induſtriā infundat. Videtur
poti' inſiſtendū in expōne canti-
corū et ſimiliū. doctrinalit̄ et ſcho
laſtice. tradēdo ꝗd nois termino
rū. ⁊ exponēdo ſymbolicas ſigni
ficationes eoꝝ ꝗꝫ in declamatio
nib' et exhortatiōib' moralibus
ſine fine que nequeūt vt dixim' a-
morē fruitiuū infundē. Sꝫ hito
vel ꝯgnito ꝗd nois terminorum
ex theologia ſcholaſtica. debet ex
ercitiuz intrinſecū remitti ad inte
riorem mentis perſcrutationem
cooperante grā dei que non dat
cōiter. ſe non exercentib'. et ingra
tis in quib' dei gr̄a vel nulla eſt
vel in vacuū accepta. Sꝫ tā vtiqꝫ
nlla ē ſi i vacuū recipit̄. qꝛ nō mi-
nus horret vacuū grā ꝗꝫ natura

¶ Dicuntur vero cantica can
ticorum per excellentiam vel a/
thonomatice. quia ſola in eis ra
tio cantandi eſt amor pure gra/
tuitus. non liberatõ ab hoſtibus
vt primum illud canticum Cante
mus domino glorioſe. Non a viſi
tatione et redemptione dei ſicut il
lud benedictus dominus deus i/
ſrael. Et ita de reliquis ſuo mo/
do. ſed in his canticis ſola cãtan
di rõ. eſt ipſa cantatio ſe exercẽs
in amore non qualicunqꝫ ſed di
uino et ſupremo qui ſeraphicus
iure dicitur. eo ꝙ ad eius ſimilitu
dinez ſit exemplatus. Dicitur nihi
lominus amor ſponſe. quoniã ta
lis amor caſtus et zelotes et ſũ/
mus eſſe debet quali ipm̃ nomi/
ne pro qualitate materie duxi/
mus in ſequentibus appellan/
dum. Placuit igitur duce ſpiritu
ſancto. veſtrarum ope precum
coartare ſermonem et aptare
principaliter ad ſenſum anagogi
cum de amore ſponſe qđ vt ſince
rius fiat et abſqꝫ inuolucris ſi/
militudinũ. expediens eſſe cenſui
conditiones vel effectus et ſigna
vel proprietates huius amoris
ſub quinquaginta conſideratio/
nibus quaſi totidem ſcintillis
aut linguis igneis annotare.
Veruntamen ne videamur ni/
mis a littera exorbitare. ſtudui/
mus iſtas amoris proprietates
ab inuolucris et fumis littere
quadam exagitatiua depuratio
ne in emicationem deducere. Hic
enim modus tractandi proximi/
or eſt ſcholaſtico qꝫ rethorico
ſtilo. quali hactenus vtique ſtu/
duimus. permixtione quidem fa/
cta. qꝫ accommode vel vtiliter
iudicet lector ſed benignus.
Gratus inſuper accipiat pro ſuc
cincto quaſi prohemio in auxili/
um memorie decadem verſuum
elegiacoruz in qualibus nunc ob
lectat ſe ocia ſenectus mea ſtudij
memor puerilis.

Sympſalma primũ.

Iſti verſus reſpiciunt ſenſum anagogicum videlicet anime et dei et nihil aliud reſonant ni ſi amo te que ex fiducia amici cauſari ſolet vt reametur vt patet

oſculetur me   quia meliora   trahe me
oleum

J. Oſcula poſcit amor. delectat lenit et ardet

in cellaria   nigra ſum   ſed formoſa

Ingreditur cellas. pulcer et ipſe niger

pugnauerunt   in meridie

Oppugnatur amor. deſiderat alta tenere

ſi pro non
ne vagari   ſi ignoras   equitatui

Eſſe vagus refugit. doctus equeſqʒ dei eſt

cum eſſet rex   faſciculus   ſicut columbarum   en lectulus noſter floridus

Gratus amor. cor hʒ ſimplex. cui lectulus extat

Scđm caplm   ſcđo caplo

Florid⁹. Eſt fructus dulcis in ore ſuo

vinariam   amplexabitur me

Potat amor. languet. cōplexibus heret amici

ecce iſte venit   en dilectus   dilectus meus mihi

Quo ſe cūqʒ rapit hunc videt. audit. habet

Tertio caplo   tenui eum   ſicut virgula

iij Querit amor qđ amat. tenet. in ſublimia ſurgit

en lectulum   ferculum fecit   in diademate

Aut cubat aut fertur aut diadema gerit.

tota pulcra Quartum capl'm in vno oculoꝝ

iiij Pulcer amor totus per ſingula membra videndo
per totū reſiduū quarti capl'i
Vulnerat et miris delitijs redolet
ſurrexit quinto capl'o
Dormit ego dormio

v Surgit amor liquefit paſſus quoqꝫ vulnera langues
et ipſe eſt amicus meus
Dilectum laudat. iactat amicitiam
vna eſt columba ſexto capl'o

vi. Vni iungit amor. ſoli perfectus et eſt par
vt ſol et luna vt caſtroꝝ acies ordinata
Purore nitidus. ordine terribilis
neſciui per quadrigas chriſti ſpontanei per admirationem
reuertere quater dicitur
Neſcit amor vehitur turbatur crebro vocatur
ſeptimo capl'o per totum propa finem.

vij Pareat vt veniens laus ſibi multa datur
Viſit amor vineas ortos et poma reſeruat
octauo capl'o quis mihi det

viij Oſcula vult pueri fortis amor quaſi mors.

Ceterum fiet reductio in hac partitione ſc'da ad ſympſalmatis decacordum cum diapſalmate totiens interpoſito iuxta decadem verſuum et pro numero dragmatum totidem ab expoſitoribus notatorum. q̄tenus cantica canticorum reſonent. ſc'dm pſalterium decacordum dauid regis et iuxta canticum filie ſue marie pulcerrime feminarum. Deniqꝫ tertia partitio colliget omnia ſub amoris oſculo ſancto . quatenus O reuolet ad a. intelligibili quodam gyro.

Incipit primū ſympſalmā hoc eſt concordia pſallentium in canticis.

Prima cōſideratio

Oſcula poſcit amor Exilit hec amoris ignei ꝓprietas ab hac particula. [Oſculet me oſculo oris ſui.] Oportꝫ vt iā notauim' nos hoc loco. ſcholaſtic'. theologie ꝛ p'hie regul' vti. marie dū q̄rim' ad

intelligẽtiã communem .cantica canticorum traducere. Aut ſaltem ꝙ credulitatez ſecretiſſimoꝝ ſenſuũ.et caſtiſſimoꝝ quos incluſit fumus litteralis et quaſi carnalis nullus abhorreat.neqꝫ ſcãdalum fede carnalitatis quis incurrat Puderet referre.quid expertus audiui.offenderet eñ pias aures. ¶ Oportet preterea ſupponere tradita per alios et alibi et a nobis pluribus locis repetita et expoſita nominatim in opere ſup magnificat cũ adiũcto collectario quaſi ſeptem ſportarum ad duodecim priores de viribus anime.de conceptib⁹ ei⁹ et ſup omnia de hymnoꝝ verbo glorie.cõformiter ad diuinũ dionyſiũ. Quicquid enim preſentialiter allaturi ſumus.hoc vnum pene reſonat aut explanat myſteriũ Si qua deniqꝫ vt fit coniungant alia.ſpectãt poti⁹ ad amorẽ incipientiũ vel proficientium.qꝫ dũtaxat perfectorum niſi pro quanto cognoſcere debet et expedit fortis mulieris exemplo.ſemitas domus ſue. quas perfectus amor conſiderauit vt perueniret ad artem.quoniam mens amat arte manens ¶ Oportet rurſus inter doctrinas de paſſionibus anime hoc ſpecialiter attendere. ꝙ apud theologos amplior eſt acceptio paſſionum.ſicut amoris vel amationis et conſequentium inde qꝫ apud ariſtotelem.naturalis habeat traditio. Ipſe enim nullas.niſi in iraſcibili et concupiſcibili ſenſuali.cenſuit proprie reponendas paſſiones.ſicut nec in deo vel angelis. Nos autem ſequentes auguſtinum cum ceteris theologis.ponimus omnia nomina paſſionum.nedum in ratione humana.nedum in eius mente et ſpiritu.nedum in angelis et beatis.ſed in ipſo etiam deo glorioſo.omni tamen imperfectione ſecluſa. Dicimus enim deum delectari et gaudere.ſicut et beatuz eſſe ¶ Quemadmodum, igitur amor ſeraphicus.cuius aſſignare nitimur proprietates.ſigna. vel effectus ponitur in apice ſeu vertice mentis intellectualis .ſic audacia.quã amor parturit in oſculi petitione cum ſpe.et ceteris illic collocatur. et hoc ſtabilitum ſit ad omnia ſequentia. ¶ Conſtat igitur ꝙ amor non qualiſcũqꝫ.ſed feruidus et familiaris.cauſat de amico vel amato fiduciaz Experimur etiam hoc in brutis nedum faciliter ſed cum difficultate domeſticabilibus ex ferocitate vt leo.vel ex timiditate vt lepus. Contrahunt enim ex longa conuerſatione beniuola eis audaciam conuerſandi cum proprijs dominis.et domeſticis ſuis imo et cum brutis alterius ſpeciei.quas natura creauit aduer

ſas.ſicut ſūt canis et catt⁹. ⁊ vul
pis et lep⁹. Nūc ad ꝓpoſitū puto
iā lector intelligat ex q̄nta fidu/
cia oſcła poſcit amor. L Oſculatur
ait me oſculo oris ſui. ⅃ Pulcra ē
h̄ loco et ꝓlixa deuoti bernardi
deductio. apologiſſātis ad aīam
q̄ petit oſculū oris. ab illo tali et
tāto q̄ reſpicit t̄ram et facit eā tre
mere. De q̄ iob. Sꝑ inq̄t tāq̄ tu/
mētes fluct⁹ ſuꝑ me deū timui. et
pōd⁹ ei⁹ ferri nō potui. Talia ſūt
plima ad repſſionē audacie. de q̄
vn⁹ pr̄m iubebat. Nunq̄ in ōl vi/
ta tua aſſūpſeris fiduciā. Ne ꝟo
diſcipul⁹ ille quē diligebat ih̄us.
tota libertate audet dicē timor
nō ē in charitate. qm̄ ꝑfecta cha/
ritas foris mittit timorē. Sz nō/
ne ſeraphica charitas ſpōſe nr̄e
ꝑfecta ē? Nōne iā ꝑ experimenta
plima. f̄ca ē tota domeſtica? Nō/
ne nūeranda eſt int̄ ciues ſcōꝝ ⁊
domeſticos dei. Cui⁹ exēplo pauli
ꝯuerſatio ē in celis. q̄ totiēs ad/
miſſa ē nec repulſa. ad oſcula pe/
dū dilectoꝝ. Deinde gradatim
familiari⁹ ad oſcula manuū. q̄do/
ni tādē aliq̄ſi ſumat audaciā in
feruore ſpūs ſui dicē. L Oſculetur
me oſculo oris ſui. ⅃ Sic amoroſa
xp̄i illa magdalena. p⁹ vnctiōem
pedū. p⁹ remiſſionē pcc̄oꝝ. p̄ſum
pſit effundē vnguētū. p̄cioſioris
liquoris ſub typo fragrātiſſime
deuotionis ſuꝑ caput ipſius re/
cūbentis. Caput aūt xp̄i de⁹. qui
per deuotionē ſingularē oſcula/
ri dicitur ore ad os. q̄ nullū in/
terponitur mediū creature ſepa/
tiue vt dicet. ¶ Cantat vn⁹ ex ſe/
culi hōibus. Audacē faciebat
amor. Si bonitas caduca. et ali/
q̄n peſſime eſtimata rapit ad ſe
amorē alienū. vt audeat et preſu/
mat. quid de illa fornace immen/
ſa bonitatis et beniuolētie eſtimā
dū eſſe putabim⁹? Quid inq̄ niſi
illud dionyſij a paulo diuinit⁹ e/
docti benign⁹ ieſus veniētes ad
ſe. tot⁹ totos deoſculat̄? Tractū
ē h̄ ex euangelica adoleſcētioris
filij ꝑabola reuertētis. ¶ Aude/
m⁹ inq̄t apl̄us et bonā fiduciam
habem⁹ magis peregrinari a cor
pore. et eſſe p̄ſētes ad deū q̄ pre/
ſentia dei quid aliud eſt q̄ oſcu/
latio oris ſui? Semper ex aduer/
ſo preſumit ſeua turbata cōſcia.
nec audet oculos ſurſū attollere.
quāto min⁹ oſculum oris poſtu/
lare? Multū dilexit petrus ideo
multū preſūpſit. Dn̄e inq̄t ſi tu es
Jube me venire ad te ſuper aq̄s.
Sentio me latius effluere q̄ ꝓ/
poſita breuitas flagitabat. Sed
neq̄ finis fuerit ſi voluero cūcta
proſequi q̄ dictantis animo vel
occurrunt vel materie ꝓxima ſūt
vel fortaſſis a lectore querenda
ſūt. Ecce dilatatiōis materia ma/
gna nimis. Querēt eni ꝯfeſtim nō
nulli. nec ab expectatiōe ſua cōfū/
di putabunt. ¶ Ediſſere nobis

ſi expoſitor es plenari⁹.q̄d oſcu/
lum . quid os . quis oſculans .
quis oſculat⁹.q̄lis oſculatō.Dic
q̄ ſūt oris duo labia.in oſculante
ſil̄ et oſculato Sȝ neqȝ tāmin⁹ hic
erit inq̄ſitiōis.fiet ꝓceſſ⁹ ad oēs
ſymbolicas ſignificatiōes.q̄s te/
xt⁹ canticoꝝ decurrit vniuerſ⁹.de
vberib⁹ de vnguētis.de cellariis
de tabernaculis cedar.de pellib⁹
ſalomonis.et ceteris in hūc mo/
dū.Sȝ iā ꝑtacta ē nr̄i ſup his cā
ſilētij pl⁹itaqȝ ſuſcepim⁹ vmbras
et fumos excutē q̄ȝ diſcutere Sa
ne diſtinctiōes et mgr̄ales ſermo
nes.omelie ꝑterea ſāctoꝝ copio/
ſiſſime ꝓ incipiētib⁹ et ꝓficiētib⁹
hec docebūt Sȝ nūc pfectis (q̄ȝ/
uis impfect⁹)debitor ſū.q̄ ꝓ cō
ſuetudine exercitatos hn̄t ſenſus
Veniēt vltima duo ſympſalma/
ta ꝓ min⁹ exptis. ¶ Ponit ſ͡ꝫhu/
go tres in cōtēplatiōe ꝓceſſ⁹ in/
ſtar ignis.qui cū accēdi q̄rit.pri/
mo fumoſ⁹ eſt ſine flāma. deinde
cū fumo flāma miſcet.tādeȝ pur⁹
et q̄et⁹ ignis ē in carbone.Gradū
hūc tertiū tenet igne⁹ amor ſpon
ſe. q̄ fortis exilit ſcintillat et emi/
cat.nec inter fumos latē groſſos
et inq̄etos volutat.Deniqȝ q̄ȝ nō
de ſingulis oīa ſil̄ dici pn̄t etiā q̄
ſūt accōmoda.tranſeat ſermo nr̄
gradatim ad reliq̄ Vn⁹ itaqȝ ſo
let paſſ⁹ in ſcripturis mutuo cete
ros exponē imo q̄dlibet verbum
ꝑt intelligibilit̄ loq̄ cū alteo. q̄m
ē ignea lex.ſciam hn̄s vocis.et o/
mniū linguis loquēs.Dū em̄ ſpi
rituſſāct⁹ afflat.ſicut fugiūt fan/
taſmata.dant charismata.ſpirāt
aromata ſic reſonāt idiomata.

Scd̄a conſideratio.

De ſecunda ꝓprietate

Amor delectat. Exilit hec
ignea lingue ꝑticula ex ſe
quētib⁹ vboꝝ ſymbolis.
Quia meliora ſunt vbera tua vi/
no fragrātia vnguētis optimis
Siq̄dem iſta delectāt vrētes In
uenit em̄ dictū apud ſapiētem ꝑ
inſipiētē mulierē Veni iebriemur
vberib⁹. Vinum q̄ȝ letificat cor
hōis.et odorib⁹ atqȝ vnguētis
cor delectat ¶ Preterea delecta/
tio ſortit̄ h̄ noīe a ſilitudine lactē
tiū pueroꝝ.quaſi dulcis lactatio.
Cauſat̄ aūt ab amore . imo non
niſi ab amore ab amatione dele/
ctatio.hinc illud pꝓlare Jā hōme
nara yoye ſe damour ne vient .
Gaudiū niſi de amore nullū eſſe
ꝑt ¶ Eſt itaqȝ delectatio pceptō
ouenietis oiūcti.Amor aūt non
ē niſi cōuenietia et adaptatio rei
ad ſuū ouenies Porro nullū eſt
obiectū cōueniēti⁹ ſponſe . q̄ȝ ipſe
de⁹.ſūmū bonū.ad q̄d capiēdū ⁊
poſſidēdū facta ē.Quare ſupeſt.
dū ſibi cōiūgit̄.inhēt ⁊ vnit̄ tan/
ta ꝓpinquitate.q̄nta ſūt os et os
oſculātia ſe mutuo .Et cauſat̄ ex
hac vnitiōis pceptiōe delectatio
nō q̄liſcūqȝ.ſed in ſuo genē ſupre
ma.q̄ȝ ſupi⁹ eſſe bonū nō ꝑt.pro/

pterea quietat̃ gaudet et letat̃ in
hac vnica oꝑatiõe. nullum aliud
obiectũ petẽs .cuius ipſi⁹ ɔtinua/
tiõem. poſſeſſionẽq; ſecurã ama/
re nõ ceſſet. Neq; tñ eſt mot⁹ ꝓprie
dict⁹. qui eſt act⁹ entis in potẽtia
cũ habeat amor id qđ actualiter
requirit. ſicut eſuriẽs id edẽs. qđ
hz ſp̱ in pñtia. caret motu faſti/
dij. Conſequit̃ amor ex hac dele/
ctatiõe illud de pſalmo. Delecta
re in dño. et dabit tibi petitiones
cordis tui. Et ruꝛſ⁹ Renuit ɔſola
ri aia mea. memor fui dei et dele/
ctat⁹ ſũ et exercitat⁹ ſuz. Alia lr̃a
garrini Et defecit ſpũs me⁹. bõa
ſiquidẽ defectiõe. in ſalutare dei.
Et hec delectatio ſpũalis ſi anto
nio credim⁹ ſola eſt rõ vincẽdi in
imicũ. Ceteꝝ fit ꝑ amorẽ. anime
ɔiũctio ad deũ cũ ꝑceptiõe mul/
tis modis. ſicut ɔtingit deũ mlti/
pliciter ɔtẽplari. Sz loq̄mur h̄ de
ɔiũctiõe. ꝑ pond⁹ charitatis. q̄
mota ab ĩfinito amore facit ſuꝑ/
mũdanũ ⁊ immẽſurabilẽ et abſo
lutũ pure mẽtis exceſſuz. ſicut ait
dioñ. Tũc cognitio ꝑ ſpeculũ et
enigma quodammõ deſerit̃ foris
et ſubintrat amor vſq; ad interi/
ora velaminis. vbi poſuit de⁹ te/
nebras latibulũ ſuũ. Ut vo nũq;
remanet abſq; cognitiõe. Qđ ſi
foret ita ip̄e/ nihil ꝑciperet. Et cũ
neq̄at oꝛiri delectatio ſine ꝑcepti
one ɔueniẽtis ɔiũcti. vbi tũc ſua
delectatio eſſz. Añderent aliq̄ ꝙ
amor ẽ formalit̃ ſua ɔgnitio. Ad/
derent aliqui qđ eſt formalit̃ ſua
delectatio. Videt̃ verſelleñ. ɔſona
loq̄ ſuꝑ cãtica ad hãc poſitionez.
Sz ɔſonãti⁹ ad phĩam ⁊ docto
res. dicim⁹. ꝙ ſicut intellect⁹ ⁊ vo
lũtas ſũt diſtincte potẽtie. ſic co
gnitio et volitio vel amor diſtin
guũtur. Diſtinguũtur dico. non
ita tñ. q̄n circũincidãt ſe mutuo
et h̄ ſolert̃ aduertẽ ẽ et vtile Pro
ficit in hac ꝑte ſpeculatio. de mõ
ɔnexionis ꝟtutũ cardinaliũ cum
prudẽtia. et theologicaꝝ cũ gr̃a
Et donoꝝ oĩm generaliter ⁊ be
atitudinũ cũ charitate. ſi nõ ĩfor
mes et imꝑfecte. nec vere ꝟtutes
debeãt reputari. Itaq; circũin ci
dũt ſe mutuo. vt q̄libz ꝟt⁹. alteri⁹
denoĩatiõez ſortiat̃. Dicim⁹ eniz
cũ aplo ꝙ charitas ẽ benigna et
patiẽs ⁊c̄ ꝙ tꝑantia ẽ prudẽs. iu
ſta. fortis et ecõtra. Siľr ꝙ fides
ſperat et diligit et ecõtra Nõ ali
ter in re nr̃a dt ariſto. de volũta
te. ꝙ ipſe ẽ appetit⁹ intellect⁹ iu vel
intellect⁹ appetitiu⁹. Sic de actib⁹
ipaꝝ potẽtiaꝝ licet dicẽ. ꝙ amor
ẽ cognitiu⁹. et cognitio amoroſa
dũ ordinat ad amorez nõ ſiſtẽs
in nuda ſpeculatiõe veritatis.
Exẽplum materiale. man⁹ ⁊ ocu
lus concurrũt ad ſcribendũ. ocu
lus videt manui. et man⁹ mouet
calamũ Non tñ virt⁹ viſiua. ẽ vir
tus motiua calami. nec manus ẽ
ocul⁹ ſed q̄dammõ circũincidũt
ſe ꝓpter ɔnexiõem in vna actiõe
ſcribẽdi. Soluit̃ ex his facta du
bitatio. qm̄ amor dirigit̃ a cog/
nitione. in prima ſui generatõne.

Certiſſimū quippe eſt ꝙ volū/
tas nō fertur in ꝑſus incognitū
cū obiectū ſuū ſit cōueniens. vel
apparenter oſtenſum. Nō aūt fer/
tur aliqua potentia in non ſuum
obiectū. vt olfactus in ſonū.
Veritas eſt ſatis annotanda ꝓ
vniuerſitate dictoꝝ et dicēdoꝝ.
precipue de amore ſponſe. ꝙ vo/
luntas que ſolū habet pro obie/
cto ſuo vltimo. bonū ſummum et
optimuꝫ. que ſola inſup ē vniuer
ſalis motor in regno aīe. ſeu toto
microcoſmo. dū fuerit ꝑ directio
nem et ductiōem intellectus appli
cata ad obiectū ſuū. tunc ſufficit
ſe ipſam mouere libere per actum
amoris elicitum. Sufficit ꝑterea
mouere vires alias per habitus
eaꝝ imperatiue. quo fit vt vis co
gnitiua. que prius mouebat obie
ctaliter voluntateꝫ preſentando
obiectū. nūc ordine quaſi conuer/
ſo mouet libere imꝑatiue et ar/
bitrarie ab ipſa voluntate. Exem
pli gratia in ꝓpoſito. Memoria a/
nime intellectiue fecūda ſpecieb⁹
intelligibilibus adq̄ſitis ⁊ abſtra
ctis ex fantaſmatib⁹ ſenſibilibus
eſtimatiue. quā ꝯmentator noiat
intellectuꝫ paſſiuū. memoriā inq̄ꝫ
ponit in acie intellect⁹. ſpēm repñ
tantem deū. non quidē nude ſed
q̄ſi per ſpeculū et in enigmate. In
tellectiua virt⁹ formabit ſibi ver/
bum de deo et illud naturaliter
obiiciet potentie volitiue. Quo ꝓ
ceſſu habito nou⁹ poterit libere ⁊
arbitrarie inchoari. q̄a mouebit
ſe volūtas dilectiue nō in cogni/
tiōem p̄ntatam int⁹ per intellectū
ſed in rem extra vel q̄ſi extra exi/
ſtentem ſcꝫ deum. Non eñ amat
voluntas cognitiōem hmōi dei:
tanq̄ꝫ vltimū finem. ſicut neq̄ꝫ eſſe
poteſt finis ei⁹. Amat eñ deū ip/
ſum immediate. et ſe fert in ipſum
et amplectitur et oſculatur et vbe
ribus ſuis heret. et in ei⁹ fragrā/
tia delectatur. licet nō videat ſup
ple oculo ad oculuꝫ. vel facie ad
faciem deū. Deinde volūtas cō/
iuncta fini ſuo vltimo deo. preci/
pit arbitrio proprio et imperio
intellectui q̄ſi dicendo. Veni vide
guſta et ſenti quā dulcis eſt dñs:
Ad cui⁹ elucidatiōem amplioreꝫ
accedit amoris ignei lingua ter/
tia.

Tertia conſideratio.

AMor lenit. Colligitur iſta
ꝓprietas amoris. ex his
v̄bis. Oleū effuſū nomē
tuū. Ideo adoleſcētule dilexerūt
te. Cōſtat per oleum deſignari
ꝯditiōem lenitiuā quā attribuit
amori increato. nō ſine creato ca
nens in ecc̄ia. Qñ venis corda le
nis. Eſt inſup oleū in condimen/
tū dulcedinis et ſuauitatis. et mi/
tigatiuū doloris. Vñ petrus. Si
tñ guſtaſtis q̄m ſuauis ē dñs. Et
apl̄us concordat. Guſtauerūt in/
quit bonū dei verbū. Et dauid
clamat. Quā magna multitudo

dulcedinis tue dñe Et rurſũ Me/
moriã abundantie ſuauitatis tue
eructabũt Samaritan⁹ quoq; ad
curam vulnerati.oleũ appoſuit.
Proſequamur inchoata declaran
tes.que et q̃lis ſit cognitio ꝑcipi/
ens deũ vt optimũ.ↄueniẽs et cõ
iunctũ. ex quo amor nõ eſt forma/
liter ꝑceptiu⁹ cognitionis q̃ꝫ in eo
vel cũ eo ſit formalit̃ ꝑceptio ſicut
et delectatio. Alioq̃n neq; delc̃a/
retur ſi nõ ꝑciperet.neq; q̃eſceret
aut frueret̃ deo.ſi nõ delectaretur
in eo Iſtud ẽ ↄſideratõe digniſ
ſimũ cui⁹ ignorãtia m̃ltos in amo/
re dei figere ſe volẽtes ſolet ↄtur
bare. Loquor expertus per tot an/
nos q̃uis aũt multa dixerim⁹ ſup
magnificat.nihilomin⁹ faciẽs de⁹
grãm pro grã.ꝛ paulati ſm tp̃s
et locũ ꝛ modũ beneplaciti ſui do
na ſua multiplicãs dat in dies fer
ri magis a claritate in claritatem
tanq; a dñi ſpũ.qui amor eſt dãs
expiri illud dauiticũ Declaratio
ſmonũ tuoꝝ illumiat Familiaris
itaq; ↄuictus.oſtenſor eſt ſecreto/
rũ amicicie. qr ꝛ xp̃us v̈bũ ꝛ ſapi
entia pr̃is medi⁹ accedit loquẽs
linguis nedũ hoim.nedũ ãgeloꝝ
ſed arcanorũ pr̃is q̃ non licet hoi
loqui Fortaſſis illa ſunt arcana q̃
diuinus Dionyſius a paulo diſcẽ
nõ potuit.nec ip̃e ſcribere vl̃ doce
re niſi per ſilentiũ Sed eis reuela/
uit deus per ſp̃m ſc̃m ea que nec
ocul⁹ vidit.nec auris audiuit nec
in cor hois aſcendit Stult⁹ eſſꝫ
lector ſi q̃reret.et ego p̃ſũptor in/
ſanus.ſi conarer altiora vel alti⁹
q̃ꝫ ipſi exponere ſecreta celeſtia.
Plane dum etiã atq; etiã rumino
v̈ba pauli.v̈ba ſubinde dionyſij.
ſup hac ſapia que in myſterio ab/
ſcondita eſt mirãda et miſeranda
appaẽt hebetudo intellectus nr̃i.
nõ intus ſ; foris herentis ad eoꝝ
doctrinã Ipſorũ q̃ppe v̈ba ſi vela
mẽ ꝛ obſcuritas auferat̃ a corde.
ↄgnoſcũtur aptiſſima eẽ de q̃bus
ãbigere min⁹ eſt fas q̃ꝫ de ipõ ma
teriali ſole vt iure dixẽit Boetius
Hãc quiſq; poterit notare lucem
candidos phebi radios negabit.
Oritur eſtas hodie vrbani feſto
qñ ſol viridior eſt.et pl⁹ fulgidus
et feruidus Venit in memoriam
baptiſma valeriani inſignis ceci/
lie v̈ginis ſponſi Libẽter eniꝫ dici
cuiuſlibet occurrentia ſpeculari ſo
leo myſteria Vidit ip̃e valerian⁹
ſenem cãdidis indutũ cũ libro au
reis litteris ſc̈pto in quo legit iſta
pauli verba Vnus dñs.vna fi/
des.vnũ baptiſma vn⁹ deus ꝛ pr̃
oim.qui ſup oẽs.et ꝑ omĩa.et in
oibus nobis Valerian⁹ interro/
gat⁹ a ſene ſi crederet.ilico reſpõ
dit Nihil veri⁹ dici poſſe In q̃b⁹
tñ vniuẽſa dionyſij theologia no
tata eſt Nã in hoc q̃d vn⁹ ẽ deus
et pr̃ oim.notat̃ theologia de tri/
nitate et vnitate diuina Nõ enim
eſſꝫ pr̃nitas in diuinis ſi nõ eẽt tri
nitas.cui⁹ fontale ꝑncipiũ eſt pat̃
a quo omĩs pr̃nitas in celo et in

terra nominaꝫ Ceterū cuꝫ addiꝫ
qui ſup oīes ē daꝫ intelligi theo
logia myſtica que per exceſſū infi
nitū ſup oīes habet ſciri Porro
cū deus eſſe diciꝫ per oīa ſymbo
licā ex oībus et in oīb⁹ ꝯcipim⁹
theologiā Deniqꝫ cū ſubiunctū ē
ꝗ in oībus nob̄ .theologia ſignaꝫ
ꝓcedēs ex ꝓpꝛijs et intelligibilib⁹
poſitiue.q̄liꝫ fit in de diuinis noī/
bus tā ꝑ cām q̄ꝫ ꝑ excellentiā nō
attēdendo ſi fuerit infinita.qm̄ in
hac excellētia ꝑ infinitatē myſteri
um theologie ꝑ abnegationē col
locaꝫ Addiꝫ p̄terea triplex ha/
bitudo quā habet de⁹ ad nos vl/
tra ceteras irrōnabiles creaturas
ſcꝫ ꝑ imaginē naturalē.per grāꝫ
et ꝑ glīam Prima ſiquidē hītudo
ē ad deū nedū vt p̄ncipiū cauſa/
tiuū.ſicꝫ in oībus eſt ꝑ eēntiam po
tentiā et pn̄tiam.ſed etiā ſicut ad
p̄ncipiū obiectiuū rōe imaginis q̄
dei capax eſt facta. Deinde ſicut
ad p̄ncipiū inhabitatiuū rōe ſili/
tudinis et reformatiōis per grāꝫ
tertio ſicꝫ ad p̄ncipiū gloꝛificatiū.
ſub quo ꝯp̄hendi p̄t hītudo ypo/
ſtatice vnionis in xp̄o et mr̄ne di/
gnitatis in maria. Pōt eſtimo ſꝫ
triplicē hanc ſilitudineꝫ.reddi rō
vna.cur totiens in ſcp̄turis ꝯiun/
gūtur hec tria.dn̄s deus nr̄ His
ex incidēti trāſcurſis redeam⁹ ad
cām lenitatis amoꝛis.q̄lē habuit
apl̄s nr̄ Remigi⁹ de quo legiꝫ ꝙ
bonitatē ꝗ benignitatē māſuetiſſi
mi coꝛdis oñdebat in lenitate ſer
monis.qm̄ de⁹ in fide et lenitate
ipſius ſcm̄ fecit illū. Habem⁹ cer/
te in amoꝛe ſpōſe obiectū ꝯuenien
tiſſimū deū.habemus ꝯiunctionē
ipſius ad ſponſū ꝑ oſculū intimuꝫ
et ꝑ inheſionē ad ſedē amoꝛis pe
ctus ſuū qđ notaꝫ in vberibus et
per lenitiuā olei letitiā iuxta illud
Vnxit te deus oleo letitie. Sup/
eſt aſſignare cognitionē ꝑceptiuā
qm̄ delectatio ꝗ lenitas.ē ꝑceptō
ꝯuenientis coniūcti Difficultateꝫ
auget verbū ſpōſi ꝓpugōis Amoꝛ inq̄t
intrat vbi cognitio foꝛis ſtat Il/
lud inſup de q̄dā omelia poſſum⁹
figere deſideriū vbi nō eſt fas in/
ferre obtutū Itē qđ magl.ꝯgno/
ſcimus de deo q̄d nō eſt q̄ꝫ quid
eſt Hic vero loquaꝫ iā q̄rta ignei
amoꝛis lingua.eius ꝓꝓꝛietas eſt

Quarta ꝓpꝛietas

Amoꝛ ardet Col

ligiꝫ hoc ex feruoꝛe deſide
rij ſponſe ad ſponſuꝫ Trahe me
inq̄t poſt te.currem⁹ in odoꝛē vn
gentoꝝ tuoꝛū Mirus vēo ardoꝛ
ꝗ inextinguibilis fragrātia Certe
ſpōſa ꝯceſſo iā oꝛis oſculo fidenꝫ
poſtulato velut ab abſente ſuſce/
pta fuerat ad vbera ſpōſi qm̄ me/
lioꝛa dixit ea vino.fragrātia vn/
guētis optimis.exꝑta loquitur ꝗ
delectata ſtā et ſubiūgit Oleum
effuſū nomē tuū Nūc ex ſacieta/
te et vberū plenitudine velut inſa
ciabilius eſtuans clamat Trahe
me poſt te curremus in odoꝛē vn/
guentoꝛū tuoꝛum Iure dixit de

amoꝛe ſeraphico dionyſius ꝙ eſt
ſupferuidus et holocauſte purga
tiuus. qm̄ et ſeraphin interp̄tatur
ardens ¶ Eſt quidē in oibus angeł
ardoꝛ iſte. eſt in ſingulis etiaꝫ bea
tis. q̄bus eſt vna vox letantium et
vnꝰ ardoꝛ coꝛdiū. ꝓpterea dicūtur
lapides igniti. precipue tn̄ et in ex
cellētia ſeraphicus oꝛdo poſſidet
hūc ardoꝛē ¶ Proptēa nec ip̄e a ſci/
entia ſicut cherubin nec cherubin
ab ardoꝛe nomiaꝛ. q̄꞉ uis abſqꝫ vl
la dubitatione. et ſeraphin ꝯgno
ſcat. et cherubin ardeat. ſic ⁊ volū
tas cognoſcit per intellectū. et ar/
det ꝑ voluntatē intellectus ¶ Di
camus idcirco de ardoꝛe ſpōſe. ꝙ
nō eſt abſqꝫ ꝯgnitione. alioq̄n de/
lectabilis eſſe nō poſſet. et lenis ei
ſponſus ſuus deꝰ vt oppōnebatur
¶ Omnis vtiqꝫ delectatio fit ex ꝑce
ptione. et om̄is ꝑceptio ſine dubi
tatione eſt ꝯgnitio. nō q̄liſcunqꝫ ſꝫ
expimētalis et practica eſt p̄ſens
q̄ſi per ſenſū ens vł exn̄s. q̄ differt
dupliciꝛ a cognitōe ſolū ſpeculati
ua et diſtinctiua ſeu declaratiua.
¶ Primo qꝛ reſpicit p̄ncipaliꝛ bonū
ſed ſpeculatiua verū. aut ſi magis
phyloſophice dixerimus reſpicit
plane verū qꝛ verū eſt obiectū in/
tellectꝰ ſed nō ſiſtit in ſola rōe veri
imo ꝓut ꝯſone vel confoꝛmiꝛ aut
cōfeſſe ſe habet ad appetitū boni
ꝓtendiꝛ ¶ Ex qua diſtinctione ſu
mitur illa altera. de intellectu pra/
ctico et ſpeculatiuo ¶ Differt ſcd̄o
ꝑceptio expimentalis et practica
a ſpeculatiua in oꝛdine et oꝛigine.
qꝛ nc̄e eſt ꝑceptionē ſequi opatōꝫ
appetitꝰ p̄ſerti volitiui. ⁊ ab eodē
cauſari. ꝓpterea recte vocaꝛ hmōi
ꝑceptio oculꝰ volūtatis. vel amo
ris ſui maxie eliciti. qm̄ iñ cauſaꝛ
nec aliꝛ oꝛireꝛ ¶ De eiꝰ efficacia di
cendū erit inferius ſup illo. vulne
raſti coꝛ meū ſponſa in vno oculo
rū tuoꝝ ¶ Eliciamꝰ exiñ pulcerri/
mā de ꝯgnitione expimentali ſcin
tillā ꝟitatis reſpectu amoꝛł. ſpōſe
ad deū ſponſū ¶ Violentioꝛ ⁊ vehe
mentioꝛ eſt iſta ꝑceptio ad trahē
dū poſt ſponſū q̄ꝫ ſpeculatiua ꝶō
iā tacta eſt ex oꝛdine lr̄e. et ptꝫ ex
emplo iā inducto de ſcp̄tura. quā
ſcribit manꝰ ad directionez oculi
¶ Si eni oñderet oculꝰ volūtati ſcri
bentis tm̄mō ſpeculatiue quedaꝫ
exēplaria lr̄aꝝ ſub quadā obſcu/
ra genēalitate volūtas nō ita tra
hereꝛ et alliceretꝛ ad ſcribendū ſiꝛ
fiet ex pulcerrima ſcp̄tura ſua q̄m
ꝓducet quā ꝓtinꝰ inſup oſtēdet
ꝑcipiēs oculus. qm̄ oculꝰ vidꝫ vo
lūtati ſcribentis. ſiꝛ voluntas mo
uet oculū ad videndū lr̄as quas
foꝛmat mediāte manu. ſꝫ ex impe/
rio ſuo ¶ Sentiēs igiꝛ vis affectiua
ſeu motiua pulcritudinē egregiā
in lr̄is aut picturis. q̄les alibi nō
viderat q̄a nō ſcp̄ſerat traheꝛ am
plius ad ꝯtinuādū ſcp̄turā. p̄cipi
ens tūc oculo ꝑmanere in hac ſua
opatione directiua. vt ꝑmaneat ⁊
delecteꝛ in vi motiua ſua. qm̄ ex
dictis duobꝰ ꝯſurgit et oꝛiꝛ vehe

mentioꝛ delectatio que ſm Ariſtl.
et expientiã tenet opantẽ in opa/
tione Facile erit ex hac vna ſimili
tudine ↄſiderare ſenſibiles alias
inumerabiles.et ex illis aſcẽdere
ad pceptiones et motiones rõis
et mẽtis.quales plimi.non hñtes
exercitatos ſẽſus ſpũales nõ ad/
uertunt niſi foꝛtaſſis in foꝛmis et
volucris fantaſmatũ ſicut ex ſola
et ſimplici fide et ſpe de deo in ſo/
lo enigmate.ꝑpt̃ quales foꝛte pu
tant aliqui dictũ illud qđ inductũ
ẽ de cognitione dei ꝙ magis cog
noſcit̃ quid nõ eſt ꝙ̃ quid eſt

Quinta ppꝛiecas

Amoꝛ ingredit̃ cel
las Introduxit inquit ſpõſa me
rex i cellaria ſua Cui ↄgaudẽt ⁊
applaudent ille de quibus iam
bis dixerat adoleſcentule Adoleſ
centule inquit dilexerunt te.Et ſe
rurſus ↄnumerans ſe eis Curre
mus in odoꝛẽ vnguẽtoꝝ tuoꝝ Le
tabimur inquiũt et exultabim⁹ in
te.memoꝛes vbeꝝ tuoꝝ ſup vinũ
Recti diligũt te Recti dicunt
Amo te Cõſone loquit̃ diſcipul⁹
ille quẽ diligebat ihs Odoꝛ tuus
xp̃e in me excitauit ↄcupiſcentias
eternas Ipe quidẽ xpũs rex ẽ de
quo pulcerrima mulieꝝ mat̃ ſua
fas habet dicere Ecce odoꝛ filij
mei ſicut odoꝛ agri pleni cui bene
dixit dñs ſine cui⁹ odoꝛe non cur
ritur qꝛ nemo venit ad p̃rem niſi
tractus a filio.ſic̃ nec ad filiũ nẽo
venire põt niſi p̃r ſuus traxerit eũ

Sũt aliqui ſoꝛtiti aĩam bonã.q̃s
etiã a puero notaui⁹ anhelare ad
diuinos odoꝛes ⁊ ad celeſtia de/
ſideria.naturali quodaꝫ inſtinctu
ſuſpẽdi.nõdũ hñtes rõnis vſũ ple
nũ Hñt alij curuas in terris aĩas
et celeſtiũ inanes inſtar pecoꝛum
Diſcipul⁹ p̃ris vnius in hẽmo
ↄqueſtus eſt eidẽ cũ admiratõne
ꝙ vn⁹ ex f̃rib⁹ apoſtatauerat Mi/
rare inq̃t poti⁹ fili.quo pacto p̃ma
net aliq̃s cũ nullus hic remanere
poſſit ſi nõ venerit ſpẽalit̃ a deo.
nõ hũano ſolũ ↄcilio tract⁹ Ex
emplũ addidit de vario genẽ ca/
tuloꝝ quoꝛũ aliq̃ p odoꝛeꝫ beſtie
ꝑſequũtur eã infatigabilit̃.dum
alij ꝙ̃uis excitati p clamoꝛẽ ſtati
deſiſtãt nec alios comitant̃ quia
odoꝛẽ venaticũ nõ hauriũt nari/
b⁹ Xp̃i bon⁹odoꝛ ſum⁹ dicebat
apl̃us ſed nõ oĩbus ad vitã ꝙ̃ad
modũ Iudas qñ domus repleta
eſt ex odoꝛe vnguẽti.non cucurrit
ſed lapſus eſt Tales notati ſunt
ab adoleſcẽtul̃ dicẽtib⁹ ad ſpõſã
Recti diligũt te Nouerat eẽ nõ
nullos qui rectis eã oculis aſpicẽ
nõ poterãt.nec odoꝛẽ optimũ ei⁹
ferre.nigrã q̃ꝫ ſpnebant ⁊ fuſcaꝫ
Poꝛro q̃d egerit ſpõſa quã intro
duxit rex in cellaria ſua ſatis col/
ligit̃ ex letitia et exultatione ado/
leſcẽtulaꝝ ſuarũ. in vberib⁹ ſuis.
ſup vinũ carnalis leticie.aut ſapi/
entie p induſtriã adquiſite Colle
git itaqꝫ ex diuine ſapie theſauri.
atqꝫ cellarijs doctrinas vberes
pietatis Eſt eni infinit⁹ theſau
rus hoĩbus quo qui vſi ſunt ptic/

pes effecti ſūt amicicie dei Que vō ſint hmōi doctrine pietatis. prout noiat apl's poſt dicem⁹. ſi ꝑus ali/qua de ſexta amoris ꝓprietate tet/gerim⁹ et adaptauerimus ad canticorū hoc eſt ad canticū cordis oia que dicta ſūt et dicent̄ ſup huiuſmodi canticis canticorū.

Sexta ꝓprietas

Amor pulcer ꝛ ipſe niger Nigra inquit ſum ƺ formoſa filie hiẜm Abſtractuz ꝓ cōcreto ꝛ femininū ꝓ maſculino frequent̄ accipim⁹. qm̄ ſic̄ ſponſi ꝛ ſponſe vn⁹ eſt ſpūs Ita vox cōis eſt Nolite me cōſiderare qꝛ fuſca ſim quia decolorauit me ſol Quid pulcritudo ſpōſe niſi ſua ad deum ſincera dilectō? Quid nigredo ſua vel fuſcedo niſi timorata et reue/rens hūiliatio? Sua ꝗppe pulcritudo ſua q̄z q̄ntūcunq̄ pura ꝛ feruida dilectio necnō cognitionis claritudo q̄d eſt in eſtimatōe ſua dū ꝯpat̄ ad illū ſolē iuſtitie de q̄ ſub/iūgit. reddens cām ſuit imoris in nigredine vel fuſcedine vel pallorē notati qꝛ inq̄t decolorauit me ſol Et ita decolorauit vt in caliginē et tenebras tota ruat Nūc in trāſcurſu ſole. qm̄ alibi latiſſime ꝛ pluries in vtraq̄ꝫ lingua tractauim⁹ fiat applicatio cāticordi noui ad ħ epithalamiū ꝑm ꝓprietates ſex in hoc duplici ꝑmo nōtos cōformit̄ ad notulas et vocē eiuſdē cāticordi q̄ ſūt he ꝑm quas ois doctrina pietatis que haurit̄ in cellarĳs ſuis cantari pōt in armonia cordis gaudiū meror ſpes tior ꝛ pietas Eſt āt pietas ꝓut ħ accipit̄ amor ꝯſurgēs ex affinitate Omis autez affinitas ꝓcedit ab ipo p̄re lumi/nū. ex quo ois p̄rnitas ƺz aplꝫ in celoꝛ in t̄ra nomiat̄. Repetitio Oſcula poſcit amor. delcat. ecce gaudiū. lenit ecce dolorē p indirectum q̄ lenit̄ Et ardet. i. deſiderat vehemēter ecce ſpem Ingreditur cellas pulcer ꝛ ipē niger. ecce tio/rem in nigredine ſeu pallore qui ē timēti color apt⁹ Effectus eniz ti/moris eſt pallor ꝓpter ſpūs ꝯflu/entes ad cor Fiat ħ diapſalma hoc eſt pauſatio pſallentiū in cāticis ꝓ recreatione cātantiū q̄ten⁹ etiaz poſſit ipa doctrina pietatis diligentius inſpici qm̄ pietas ad omia valet q̄ cāticoꝝ oim in cor/dibus nr̄is radix eſt exēplar et fi/nis ꝓut vberrime vtinā fructuo/ſe tractata per nos de cāticis manifeſtant.

a
e Gaudiū o
Spes .i. Pietas Timor
.v. Dolor

Finito diapſalmate

primo Sequit̄ ſympſalma ſcd̄m Prima ꝓprietas ſeptima in ordie.

Oppugnatur amor Filĳ inq̄t m̄ris mee pugnauerūt ꝯtra me Pendet hec ſñia iuxta ſenſū vnū ex imediate p̄cedenti vbi cauſaz reddidit ſpōſa ſue ni

gredinis dicēs qꝛ decoloꝛauit me
ſol.ſol videlȝ iuſticie.ꝑmittēs me
tribulatōis ⁊ tētationis ardoꝛibꝰ ex
poni.Contra qđ dicit in pſalmo
Per diē ſol nō vret te.Juxta quē
intellēm filiȷ̄ mr̄is ſue pugnantes
ↄtra eā acciperent in ſiniſtrā ꝑtez
vel de peruerſis ecc̄ie filiȷ̄s.vel de
demonibꝰ.qui ꝑ creationē ſūt dei
tatis mr̄is oīm.filiȷ̄.Uel certe de
adā et eua.quoꝝ filiȷ̄ neq̄ȝ.ſūt ty
rānici motꝰ ↄcupie oꝛiginalis.q̄/
rū lex repugnat legi mētis qui di
uertūt aiam verbigenam ad infi
mas ad infames vineas.tot deſi/
derioꝝ q̄bus obniti nō ſemꝑ p̄t
Sicut eni totiēs cōq̄rit apl̄s.āoꝛ
ſponſe vineā ꝓꝑiā celeſtis deſide
riȷ̄.aſſiduo feruoꝛe cuſtodire nō p̄
ualet Inde palloꝛ ille timoꝛis.et
fuſce nigreq̄ȝ decoloꝛatiōis.quia
velle bonum .ſibi adiacet .poſſe
autē non inuenit iuxta votum.
Sūt aliȷ̄ ſenſus ꝑ anagogiā.et in
bonā ꝑtē de filiȷ̄s ecc̄ie celeſtis q̄s
āgelos intelligit amoꝛ ſpōſe.q̄lis
fuit ille angelꝰ qui pugnauit in lu/
cta cōn iacob Aut certe ꝑ allego
riā de ecc̄ia gētiū ſe coartet.vt ce
pimus cāticū nr̄m ad amoꝛē ſpō/
ſe Et q̄d ſm doctrinā pietatis re
ſonēt hec et ſequentia ꝑſcrutemur
Nō eni fruſtra dixit amoꝛ ſponſe
ꝑus Introduxit me Rex in cella/
ria ſua.ſed illic edocta.eructauit
v̄bū bonū dicēs opa ſua ⁊ vota
eidē regi.qm̄ facta eſt lingua ſua
calamꝰ ſcribe velociter ſcribentis.

Secūda ꝓꝑietas

Amoꝛ igitur deſi

derat alta tenē L Indica
mihi inq̄t ſpōſa quē diligit anima
mea.vbi paſcas.vbi cubas in me
ridie ⅃ Attēdat pietas q̄dmo/
dū cito nomē Regis.qđ eſt excel/
lentie et dignitatis deflexit ſenſim
in nomē paſtoꝛis Ubi paſcas in/
quit Scimꝰ attribui paſtoꝛibꝰ.
amatoꝛia carmia.vbi ſimplicitas
libera ⁊ cāpeſtris ſine dolo v̄ſat.
vbi nec arrogātia dn̄at Et qm̄ ex
hac ꝓꝑietate pendēt nō modicū
p̄cedētes ⁊ ſequētes.ↄſideremus
q̄d ſibi velit amoꝛ qui deſidēat al
ta tenere.et tā alta vt noticiaȝ de
ſpōſo ſuo deo meridianā audeat
poſtulare Conſtat ex doctrina
pietatis hauſta.in ſapie cellariȷ̄s.
q̄druplicē in genē noticiā eſſe āo/
ris diuini.Meridiana de ſe ⁊ apđ
ſe vbi eſt qui eſt ens puꝝ ſuper ſe
reflexū Meridianā ſcđo notitiaȝ
dicimꝰ de deo.ſed extra ſe in crea
tura beata.tertio matutinā in ipo
de creaturis.q̄rto veſꝑtinā in ꝓ/
ꝑio genere vidēdo creaturas ꝑ
ſpeculū et in enigmate.maxime ꝓ
ſtatu vie vl̄ in ſpeculo.et foꝛtaſſis
i enigmate q̄dā veſtigioꝝ etiā in
p̄ria Uult amoꝛ ſponſe.ſoli intē/
dere.quē ex toto coꝛde nō diuiſo
nō diſꝑſo diligit Petit idcirco p̄/
ſentiā ſponſi iugit̄ agnoſcē cuiꝰ cā
ſubdit in ſequēti ꝓꝑietate.

Tertia ꝓꝑietas

Amoꝛ eſſe vagus

refugit dicẽs⌊ Ne vagari⌋ hoc ẽ
vane agi incipiã⌊ poſt greges ſo
daliũ tuorũ⌋ quicq̃d eni diuiſionẽ
ab vnitate ſepãte recipit aut nu/
trit. horret ⁊ amor tanq̃ꝫ vnice di
lecto cõtrariũ. Preterea ſodales
hoc loco et greges ſiĺr et taberna
cula paſtorũ in ꝑtez intelligimus
vni ouili vni gregi vni paſtori cõ/
trariã accipi.

Quarta ꝓprietas
Et eſt decima

Doctus ẽ amor ſpõ
ſe vt altera denotat amo
ris ꝓprietas et hoc ſciẽs ſponſus
ſed ne ſupbiat ſponſa. imo cogno
ſcat q̃liter et vnde donũ iſtud ac/
ceperit dicit in altera ꝓprietate Si
ignoras te ⁊c. Et iũgit pro quita
ꝓprietate.

Quinta ꝓprietas
Et eſt ondecima

Amor ẽ eques dei
qui vehit. ſ. et vehiĺ⌊ Eq̃/
tatui meo⌋ ⁊c. Blandiẽs ergo ſpõ/
ſus neq̃ꝫ cuz auſteritate indigna/
bundus abĳciens⌊ Si ignoras te
ait O pulcerrima mulierũ⌋ ſi ꝓ nõ
intelligẽs⌊ Egredere et abi⌋ hoc ẽ
egredieris et abibis vagabunda
pꝰ veſtigia gregũ⌊ in diſperſione⌋
hac illacq̃ꝫ diſcordiĺ⌊ errãtiũ ⁊ il
lic paſces edos⌋ ſenſuũ tuorꝝ̃ po
nendi ſũt a ſiniſtris ſub varietate
paſtorum tabernacula ſibi multi/
plicantiuz in falſitate ⁊ vanitate
Qd̃ ne feceris aut factura ſis⌊ Eq̃/
tatui meo in curribus pharaonis
aſſimilaui te amica mea⌋ q̃a gr̃az
ↄtemplatõnis que te de curribus
pharaonis eripiat. q̃ ꝑſecutrices
curas ꝑdere te volẽtes ꝑdat lar/
gitus ſũ Dedi ꝑterea vt eſſẽt⌊ pul
cre gene tue ſicut turturis in hõe/
ſtate ↄuerſatõis⌊ ⁊ collũ tuũ⌋ qd̃
m̃ te cõiũgit ſit ſic̃ monilia⌊ Nos
quoq̃ꝫ murenulas aureas⌋ que ſc̃
ſñie pietatis auree⌊ faciẽꝰ tibi ver
miculatas argẽto⌋ eloquẽtie qm̃
eloquia mea eloquia caſta ſunt ar
gentũ igne examinatũ purgatum
terre purgatũ ſeptuplũ Sint hec
interim ꝓ cõcordia ⁊ ſympſalma/
te ſcd̃o ↄtexta abſq̃ꝫ ꝑiudicõ ſñia
rũ quas eſſe multiplices alias nõ
me latet. Fiat recurſus ad petitõz
et deſideriũ ſpõſe ex amoris fidu/
cia loquẽtis Amo te⌊ Indica m̃⌋
ꝑ amorẽ tuũ q̊ amas me⌊ vbi pa
cas vbi cubes i meridie⌋ Accipi
antur ſequentia quaſi ꝓ diapſal/
mate ad illuſtrationẽ canticorum
Dicamꝰ B cũ Petro de cuꝰ filia
chariſſima Petronilla hodie me/
minit eccã Bonuz eſt nos hic eſſe
nõ vt faciamus tria tabernacula
Neſciebat eni quid dicẽt ſed vt le
uãtes oculos nr̃e ↄſideratõis ne/
minẽ videamꝰ niſi ſoluz Ihm̃ qui
per effectus varios et inſtinctus
q̃rit a ſponſa amas me Cui q̃ſtio
ni ſemꝑ bene conſcia ſponſa rñdz

Dñe tu ſcis q̄a amo te Cui dñs
rñdet Paſce agnos meos Et per
agnos hic foꝛtaſſis intelligimus
nō incōgrue idē qđ per adoleſcē
tulas de q̄bus ſupꝛa in alio ſym
pſalmate que ſtatū incipientium
vel animaliū et impfectoꝝ ſigni
ficant ⁊ tenent ſicut per filias hie
ruſalē nos in gloꝛia conſūmatas
animas vel angelos intelligimus
a quibus ſponſa conſolationē pe
tit ⁊ accipit mutua et varia collo
cutione frequēter exhibita Jtaqȝ
cognoſcētes adoleſcentule qm̄ in
troduxit rex ſponſā in cellaria ſua
Jta eni reuelauit eis congaudent
mox ⁊ dicūt L exultabim⁹ et letabi
mur in te memoꝛes vberū tuoꝛuȝ
ſup vinū J Plus eni delectat ancil
las ſponſe adoleſcētulas/ lac do
ctrinalis pietatis ſtillantis ex vbe
ribus ſuis q̄ȝ vinū ſciētie cuiuſlibȝ
ſecularis vel humano ſtudio toꝛ/
culatū Cōſtituamus igitur āte
conſideratōis oculos adoleſcētu
las nūc has nūc illas ꝓ deſideio
paulatim ad noticiā ſponſi puem
re ſatagētes ⁊ ſe monilib⁹ aureis
vermiculatis argento q̄ntuȝ fas
eſt oꝛnare cupiētes poſtulare per
amoꝛē mutuū ſponſi et ſponſe mł
tiplices ſibi queſtiūculas indicari
Pꝛima queſtio Amoꝛ ſpōſi ſū/
mus nūquid poteſt totus totali/
ter diligi ⁊ a diligente hri? Rñſio
per diſtinctionē Concurrūt enim
ad dilectionē tria Dilectus ⁊ dili
gens et habitudo diligētis ad di
lectū Jtaqȝ deus ſi eſt totus deſi/
derabilis quia totus bonus Jta
eſt de ſe totus ⁊ totaliter diligibi
lis quia finis vltim⁹ eſt Diligens
vero anima poteſt tota et totalit̄
diligere videlȝ ex tota ſe ex toto
coꝛde ex tota anima ex tota men
te ex toto intellectu ⁊ ex omnibus
viribus ſuis Alioq̄n nō p̄ciperet̄
ſi non poſſet impleri Qđ fiet ma
xime dū venerit quod pfectuȝ eſt
in patria vbi dicūtur ↄpꝛehenſio
nes eſſe quoniā appꝛehendūt ſm
totū poſſe ſuum. totū noſſe. totuȝ
velle. Pꝛoinde tertio ſi fiat colla/
tio diligentis ad dilectū ſic dilect⁹
deus ſolus a ſe totaliter diligitur
et ↄpꝛehendit̄ ſicut ſolus habȝ et̄
nitatē ſolus lucem immenſā et in/
acceſſibileȝ inhabitat. ſolus nulla
cognitiōis finitate circūſcribi po
teſt. ſolus in et̄na trinitate ſua ple
no et infinito tonitruo magnitu/
dinis reſonat in ſecula ſeculoꝝ lo
quente qualibet perſona ad alte/
ram Amo te Amo te Amo te.
Amoꝛ quid amat cuȝ deū amat?
Rñſio ↄfoꝛmiter ad Auguſtinuȝ
querentē Quid amo dū deū meū
amo? Amo quandā lucē quaȝ nō
capit locus. quendā ſonū quē nō
capit tempus. quendā odoꝛē quē
non ſpargit flatus quendaȝ ſapo
rem quē nō minuit edacitas. quen
dam amplexū queȝ nō diuellit ſa
cietas Amoꝛ nunquid cognoſcit
diligēdo deum? Quid eſt deus
Reſponſio per diſtinctionē cuius

ignorãtia multos turbat Aut eni
queritur de cognitione quidditatiua
dei perfecta ſingulari et aſpectiua
ſeu diffinitiua ⁊ hoc quodã/
modo verum eſt quod neſcit viator
quid eſt deus imo nec compꝛehenſoꝛ
niſi cognitione et dilectiõe
actuali finita formaliter ſicut eẽn/
tia ſua ꝟtus et operatio finite ſũt
Si vero queritur de cognitione ⁊
dilectione quidditatis dei ſub generalibus
attributis appꝛopꝛiatl.
ſibi per quid nominis deſcriptiue
et per excellentiam ſuperabundã/
tis affirmatiõis qualia ſignificãt
omnia nomina immenſitatẽ dicentia
explicite vel implicite.conſtat
ꝙ nedũ in celo intuitiue ſed etiam
in via abſtractiue cognoſcit̃ quid
deus eſt imo pꝛo regula Quantũ
quiſqꝫ cognoſcit de deo ꝙ eſt.
tantundẽ ipſe nouit quid eſt ſi ꝑ/
fecte perfecte.ſi imperfecte impfe/
cte Neqꝫ enim ſunt audiendi qui
dicunt nihil de deo cognoſci ſi nõ
cognoſcatur om̃is eius ꝓꝛietas
hoc ſaltez in negationibus habꝫ
inſtantiã Veriſſimũ quippe eſt ꝙ
deus non eſt lapis vel aſin᷒ Quã/
tum vẽo ſcitur de deo quid nõ eſt
(cũ ꝑuatio cognoſcat̃ ꝑ habitũ)
ſcitur tãtundẽ de deo quid ipẽ ẽ.
Amoꝛ nũquid immediate dili/
git deũ dicendo ſibi veracit̃ Amo
te toto coꝛde Amo te tota anima
Amo te tota mente Amo te toto
intellectu ſine deceptione.tota voluntate
ſine contradictione. tota
memoꝛia ſine obliuione.tota ꝟtute
ſine defectione.ex omnibus vi/
ribus ſine diſcrepatione. Deniqꝫ
ꝓpter te ſincerit̃ et vnice Anſio
per conſiderationes efficacẽ excellentiam
huius oꝛationis Amo te
Amo te Amo te deſignantes.
Amo te verbũ eſt ⁊ canticũ ꝓꝛĳſ
ſime cõueniens et eternaliter toti
trinitati Unde verbo hoc dñi celi
firmati ſũt ⁊ hoc ſpiritu oꝛis eius
om̃is virtus eoꝛũ Ipe enim dixit
de qualibet creatura in eſſe ꝓducta
Amo te et facta eſt Suũ eniz
amaẽ creaturã eſt ſuũ facẽ Itaqꝫ
q̃ntũ vult creature eſſe et bene eẽ
tãtũ dicit eidẽ ꝑ effectuz Amo te
Amo te Uox eſt vel oꝛatio in
qua et per quã ſicut in enigmate
cognoſcit̃ deus vn᷒ in trinitate et
t̃nus in vnitate dixit Amoꝛ noſter
Jh̄s ꝙ Jotha vnũ aut vn᷒ apex
nõ ꝑteribit a lege Fuerũt q̃ ꝓpterea
ex lr̃is ſc̄pture tanqꝫ ſemiarĳs
et elemẽtis ꝟitatũ conati ſunt vt
Joachim intelligẽ.i.int᷒ legẽ multa
etiaz vſqꝫ ad ꝓph̄ias de occul
tis ⁊ futuris ꝫ in m̃ltis fefellit iſtũ
audacioꝛ curioſitas q̃ꝫ ſatl.ẽat ad
doctrinã pietatis Dicam᷒ ergo
cũ ſobꝛietate ꝙ in hac dictõe Amo
ſignat̃ ꝑncipiũ mediũ ⁊ finis ſꝫm
tres ei᷒ lr̃as Eſt ei ꝑcipuũ i creatu
ris veſtigiũ ſꝫm pithagoꝛicos ꝑn
cipiũ mediũ ⁊ finis qđ ꝑipatetici
plus ſpecificauerunt dicentes in
re qualibet eſſe tria q̃ ſunt natura
virtus et oꝑatio Theologi vẽo
ꝑticularius ⁊ diffuſius aſſignãt in
veſtigĳs beatiſſimam trinitatem

Repitur nāqꝫ in om̄i re vnitas veritas et bonitas Repitur modus ſpēs et ordo Repitur mēſura numerus et pōdus Repitur in magnitudine longū latū et ꝓfundū Et ita per ſingulas rerū ꝯditiōes noīatim in re nr̄a Jtaqꝫ dixit xp̄s referente Johāne in Apocalipſi Ego ſū alpha et o ꝑncipiū ⁊ finis Jūgit̄ apte M pro medio Ego inq̄t in medio ſū ꝛc. Et iohēs medius vr̄m ſtetit ꝛc Rurſus hec lr̄a duplicata iuxta morē antiquū ſcribendi ꝯplectitur apices q̄tuor lineales per quos in enigmate cognoſci pōt veſtigiū trinitatis ſimul cū miſterio vnitatis ſic ſcꝑſerūt Jnde quidē ꝙ h⁹mōi dictō nō ſine ſancti ſpūs inſtinctu ꝑpoſita eſt in Canone miſſe et ſubiunctuꝫ Clemētiſſime pr̄ qđ eſt nomē ois amoris originale fūdamentuꝫ A quo ſumit orō dñica exauditiōis ſue auſū Amo te vox eſt vniuerſalit̄ cuiuſlibet creature Sua laus inſuꝑ ſuū canticū ſua iubilatō virtus honor et exultatio pſalm⁹ organū et adoratio Felix es o creatura rōnalis que capax facta es audire ſimul et intelligere ꝑ om̄ia generaliter in deo et in creatura. Jſtā iocūditatis vocem Amo te Jnfelix ex aduerſo creatura rōnalis que diſcordat a tali cātico ꝑuerſa volūtate cui nō placꝫ iđo canticū amoris ⁊ pacis quia nec dat gloriā deo in excelſis nec in t̄ris habet pacē bone voluntatis

Preterea iure dixiſti O adoleſcētule recti diligūt te. nō iniqui. nō diſtorti ⁊ reꝓbi Hoc cognoui dicit Ecc̄aſtes ꝙ fecerit deus hoiez rectū et ipē miſcuit ſe infinitis q̄ſtionibus per curioſitatē inſtabilitatem ⁊ cupiditatē Primū in rationali ſcđm in iraſcibili. tertiū in cōcupiſcibili Amo te Vox eſt erūpens ab ore pietatis paternalis in om̄es vniuerſalit̄ generatōnes Preſupponit̄ hic ex aliis ꝙ pietas eſt amor conſurgens ex affinitate Vnde iuxta diuerſos grad⁹ affinitatis diuerſificat̄ amor pietatꝭ. vt pr̄is ad filiū et ecōtra viri ad vxorē ⁊ ecōtra ciuiū ad ciuitateꝫ aut pr̄iam ꝓpinquoꝝ domeſticorū ⁊ ꝯſanguineoꝝ ad inuicē Conſtat autē ex ap̄lica ſn̄ia ꝙ ex deo pr̄e om̄is pr̄nitas in celo ⁊ in t̄ra nomiat̄ ⁊ ex ꝯſequēti q̄libet ꝓximitas aut affinitas in oib⁹ generationibus celi ⁊ t̄re nedū in hoibus de q̄bus dixerūt q̄dam poetaruꝫ ipius eteni genus ſum⁹ qđ verbū fecit Ap̄ls ꝯfirmando catholicū Confirmat petrus xp̄ianis loquēs. Vos eſtis gen⁹ elc̄m Amo te Vox eſt tā efficax viuax et ſonora vt ad aures dei que ſūt eius imenſa virtus cognoſcitiua generalit̄ et immediate ꝑtingat. Sciebat amor noſter Jh̄s ꝙ oia dedit ei pr̄ in man⁹ Dicebat alibi Omne quod dat mihi pat̄ ad me veniet Ad locū quoqꝫ ſuū vn̄ exeunt flumina reuertunt̄ Dicēte

ſalomōe.⁊ pħicā ſētētiā cōfirmā
te ꝯmemoratam a Boecio Repe
tūt ꝓprios queq; recurſus reditu q;
ſuo ſingula gaudent.nec manz vl
li traditus ordo.niſi quod fini iū
xerit ortū ſtabileq; ſui fecerit orbē
Et rurſū altero metro Quia non
aliter durare queant niſi conuerſo
Rurſus amore refluāt eſſe que de
dit eſſe.Conſtat ꝙ reditus iſte fit
per amorem ſicut altero metro
dicit Deformis quas lege beni/
gna Ad te conuerſas reduci fa/
cis igne reuerti.Quis autē ignis
ſit iſte ꝯſtat ex dionyſio de angeli
ca hierarchia in fine.Et eodē Bo
etio.ꝙ eſt amor cōis inſitus naſe.
de quo ſic exclamat O felix hoim
gen⁹ ſi vr̄os aimos amor q̊ celuz
regit regat Cōſtat ex iſtis veri
tas ꝯſideratiōis.rn̄dens inq̄ſitio
ni.ſi de⁹ imediate amat Perſpicu
um eſt ita eſſe Nihil quippe mediū
int̄ deū et creaturā Sed forte par
ticularior erat intētio de amoē li
bero creature rōnalis.Dicem⁹cō
ſequēter.ſi ꝑus addiderim⁹ ad ꝑ/
miſſa deviuacitate hui⁹vocl.Amo
te Amo te.tāte viuacitatis vox
eſt et efficacie.ꝙ neq; mors ne/
q; infernus illā oppimere valeāt
aut tollere.Habet infern⁹ horren
dos gemitus penarū ex horribili
oribus clamoribus viciorꝝ.nihilo
min⁹ reſultat ex illis cuz iuſticia et
natura ſimꝉ cū mia.carmen pulcer
rimū et ſūme armoniacū auribus
pijs et bone volūtatis Habet lo
cū tenoris ſeueritas iuſticie habet
locū ꝯtratenoris.bonitas nature
habet locū diſcant⁹ ſuauitas mie.
Fortis igitur vt mors dilectio et
dura ſicut inferus emulatō Aque
multe non poterunt extinguere
charitatē nec flumia obruent eaz
Amo te ſi ꝓfert a creatura rō/
nali deo ſuo.toto corde tota aia
⁊ tota mēte per pietatē fidei ſpei
et charitatis.ipa diūgitur imedi/
ate deo ſuo quo dicente Amo te
ipa facta ē.quo patiēte iſta amo
roſius reparata Coartatur hec
ꝓpoſitio ad amorē liberū et pium
Et poſſum⁹ ipm per tres gradus
diſtinguere iuxta multiplex terna
riū qd̄ ꝑus nōtū eſt.De quib⁹ſuf/
ficit ille cōis ternari⁹ incipientiū ꝓ
ficientiū et ꝑfectorꝝ.put aliq̄ ſunt
aiales.aliqui rōnales aliqui ſpūa
les ſm quos loquit̄ hugo dicēs
nōnullos in eccia ꝯtentari ſimpli
ci fide xpiana nō inueſtigātes ra
tionē.querūt alij cū fide rōem ad
ſolamen ſuū ⁊ aliorū edificationē
tranſcendūt alij ad ſimplicē intel/
ligentiā creditorꝝ et eorū que per
rationē didicerūt Et ſi ꝓbaue/
rimus de primis.ꝙ poſſūt imediate
deū diligere.pſpicuū ſatis de reli
quis.Et in primis ſi volumus vti
cōſuetudine generali de cauſalita
te dei.ꝙ in oi actione ꝯcurrit ſua
immediate ad oēm effectū ſm tri/
plex genus cauſe ꝓceſſus nō erit
ambiguus de amoē pio et libero
Dicit aūt pariſieñ articulus O pri/
ma cā ſic eſt remotiſſima ꝙ etiam
ꝓpinquiſſima.ſic generaliſſima ꝙ

etiam ſingulariſſima. Damnat q̄ꝫ
poſitiones oppoſitas que ſi forſā
aliqñ viſe fuerint diſputabiles. tñ
veritas iſta ꝑ poſteriores certiſſi/
mis demr̄ationib⁹ cōpta eſt nlla/
ten⁹ eſſe dubitabilis. Nā v̄miculꝰ
eq̄ ꝑticulariṫ ꝛ imediate ꝓduciṫ
a deo ſic̄ angelus q̄uis in hoc ſit
dr̄a ꝙ ad ꝓductionē v̄miculi con
currūt alie cāe ꝑticulares cū deo.
nō ſic cū āgelo dū creaṫ. Vno ſiq̄
dem amore penit⁹ inuariabili ꝓ/
duciṫ v̄miculus quo ꝛ q̄li ꝓduct⁹
eſt āgelus ſic̄ eodē v̄bo de oībus
ip̄e dixit ꝛ facta ſūt Erat āt iſtud
dicere dei idez penit⁹ qđ amare.
dicere videlꝫ practicū. appropria/
tū ſp̄ūi ſācto. nō ſpeculatm̄ tm̄mō
qđ interi⁹ ꝓpriū eſt v̄bi dei Acci/
pim⁹ g° amorē dei ꝓ feruore actua
li. ꝛ ſiliṫ amorē ſp̄ōſe ad ſponſū ꝓ
feruore ſe actualr̄ exercēte Cōſtat
nanq̄ꝫ aiam q̄diu eſt in charitate
diūgi hitualiṫ ꝛ imediate deo ſcꝫ
actu p̄mo Poſſum⁹ cōſili rōne ita
ſētire de feruore quē dicim⁹ actuꝫ
ſcđm ꝯ ꝓductū a feruoē dei qui ꝑ
ſp̄m ſcm̄ agit in filios dei Amo te
vel oſculoꝛ te dictū veraciṫ a ſp̄ō/
ſa. ſp̄ōſo ſuo deo Iūgit eā imedi/
ate ſibi ſuauiṫ ꝛ q̄ete vt dicat Di
lectus meus mihi ꝛ ego illi. inter
vbera mea ꝯmorabiṫ et dextēa il
lius āplexabiṫ me Cōſone ad illđ
de benyamin adoleſcētulo in mē
tis exceſſu. q̄ mēs paulo quez nūc
recolim⁹ amātiſſimus dn̄i hitabit
confidenṫ in eo tanq̄ꝫ in thalamo
tota die meditabiṫ et inṫ hūeros
illius requieſcet brachijs. ſ. ſuſpēſis
ꝛ innexis ad collū Qua i re no
tādus eſt ꝓceſſus redeūdi in deū
vt innoteſcat q̄liter tandez et vbi
fiat q̄es Conſtat in p̄mis nō eē
quietē in virib⁹ vegetatiuis ꝓpter
nc̄arios ꝛ aſſiduos in nutriendo.
vegetādo ꝛ augēdo motus et al
terationes Cōſtat inſuꝑ ꝙ nec
in viribus aialibus ſenſuū exterio
rū ſed nec interioꝝ ꝓpter varias
obiectoꝝ ꝛ nc̄arias imutationes
Cōſtat ampli⁹ ꝙ nec in in virib⁹
rōnabilib⁹ ꝛ q̄ ſūt odibiles rōni q̄
ſūt rōnalꝫ ꝯcupiſcibiṫ ꝓpṫ diſcur
ſus vagos ꝛ varios q̄b⁹ agitanṫ
Conſtat amplius ꝙ nec in por
tione vel vi intellectiua. q̄ natura/
liter moueṫ ab obiectis q̄ ſūt fan/
taſmata. aut ſpecies intelligibiles
etiāſi negocieṫ intellect⁹ circa pri/
ma p̄ncipia. q̄ ſūt infallibilis et in
uariabilis v̄itatis. Supeſt igiṫ ſi
dēat eē q̄es ꝛ finis mot⁹ in ſpon
ſa. ꝙ q̄raṫ in volūtate ſua. cui⁹ eſt
ſolius p̄ncipaliṫ dicē deo ſicut ob
iecto et fini ſuo vltio. Amo te. ma
neo in te. ꝛ tu in me ſicut ꝓmittit
xp̄ūs fruēti ſe ſacm̄ētali mādu ca
tione Dicit aūt māſio finez mot⁹
ꝛ quietez Tali mō redit vltimus
amor charitate fōrtus ad primū
quietū naturaliṫ. q̄uis liberaliter
inſitū circulo q̄dā vbi eſt p̄ncipiū
mediū et finis q̄ſi triplicato v̄bo
Amo te Deniq̄ꝫ conſtat iſtic eē
quietē. in amādo. in cognoſcēdo.
in memoriter retinēdo ſm̄ hitum
etiā in via. niſi ſp̄ōſe volūtas auer
terit faciem ab oculo ſponſi. ꝛ ab
amplexu peccando ſe ſubtraxerit

Porro de feruore actuali dilcõis
ꝑ tpe vie nõ põt ita dici obſtãte
mõꝛlitatis ncitate multiplici. Uñ
oppugnat̃ amoꝛ interi⁹. et exteri⁹
ponit̃ in vineis ſenſuũ. et vineã ꝓ
priã actualit̃ nõ cuſtodit ĩhinc ge
mebũdus ⁊ anhelus ad patriam
exclamat. Indica mihi quez dili
git aia mea. vbi paſcas. vbi cu/
bes ĩ meridie. Neqñ tã miſerabilit̃
et iugiter vagari incipiã et cetera
que ſupficialiter p̃tracta ſunt.

Explicit Sympſalma ſcdm

Incipit tertiũ

Prima conſideratio de ꝓprietate
que eſt duodecima in ordine

Gratus amoꝛ coꝛ
habet ſimplex. cui lectul⁹
extat floꝛidus eſt. fructus dulcis
in oꝛe ſuo Gratus inq̃z qꝛ cũ eſſz
rex in accubitu ſuo dic̃ Amoꝛ ſpõ
ſe. nardus mea dedit odoꝛez ſuũ
Ubi ſm diuidẽtes, cãtica p dra/
gmata decez Inchoat ſcdm dra/
gma Paulopoſt tertium Ecce tu
pulcer Deiñ q̃rtũ Sicut mal⁹ Qui
tũ vox dilecti Sextũ dilectus me⁹
mihi Septimũ Egredimi Octa^m
Ueniat dilect⁹ Nonũ Uox dilci
pulſantis Decimũ Quis mihi det
Eſt ãt rõ diuiſionis inchoatio
locutionis ſpõſe ad ſponſũ cũ rñ/
ſione ſponſi Sed ordinẽ ceptũ te
nentes p ſympſalmata decẽ ſm
totiđ metra nr̃a p amoꝛ ꝓprieta
tes cũ murenulis aureis doctrine
pietatis Rememoꝛemur in p̃mis

queãdmodũ ſponſa q̃ſierit Indi
ca m̃ quem diligit aia mea Ubi
paſcas vbi cubes in mẽdie Et in
telligamus petitionẽ ſponſe beni/
gniter q̊ ad aliud exauditã In
dicauit eni xpũs quẽ diligit. quẽ/
admođ paſcit ⁊ cubat in meridie
ardẽtiſſime paſſionis ſue rememo
rate p euchariſtiã In quo accu/
bitu cuz eſſet pacificus. gloꝛiatur
ſpõſa ꝙ nardus ſue deuotiõis de
derit odoꝛẽ ſuauitatis. per deſide
rĳ feruoꝛẽ ad hoc ſacrificiũ qđ ẽ
in odoꝛẽ ſuauiſſimũ dño Ipe eniz
idez eſt ſacrificãs ſacrificiũ et cui
ſacrificat̃ In quo hitat plẽitudo
diuinitatis coꝛpalit̃ hoc ẽ pfecte
et ſm oẽm ꝟtutis dimenſionẽ inte
gralit̃ ſic Apl's intellexit ⁊ marti/
n⁹ vocãs deũ coꝛp⁹ Amoꝛ ſub/
inde poſt expientiã ſuauitatis ſẽ
tit validã fuiſſe vocatione ſponſi
dicẽtis Uẽite ad me q̃ laboꝛatis
⁊ onerati eſtis ⁊ cetera q̃ ſequunt̃
q̃lia nõntur ſigillatim in amoꝛo/
ſiſſimo hoc ꝟbo ſequẽti ſpõſe Fa
ſciculus mirre dilcus me⁹ m̃ inter
vbera mea cõmoꝛabit̃ Attẽde in
faſciculo lenitatẽ In mirra ſuaui
tatẽ In eo ꝙ eſt dilcus mitis eſt
In eo ꝙ dignat̃ eſſe ſuus. hũilis
coꝛde Porro dat̃ ſibi. i. ꝓ ſe ad re
fectionẽ et int̃ vbera ponit̃ vt iu/
gũ cõnectẽs ⁊ cõmoꝛat̃ vt quietãs
Eſt igit̃ xps venienti ad ſe dilecte
poſt tot laboꝛes ⁊ onera tẽtatio
nũ ⁊ t̃bulationũ iugũ ſuaue ⁊ on⁹
leue. mitis quoq; ⁊ humilis coꝛde
reficiens deniq; et quietans. Ad
quod ſpectat quod addit ſpon/

ſa Botr⁹ cypri dilectus meus m̄i
in vineis engaddi. Siquidē in bo
tro cypri et vineis engaddi. refe/
ctio ſuauis accipit̄. ſimplicitas ꝓ
inde laudat̄ in ſponſa per oculos
colūbinos quos dirigit ad ſpon/
ſum. qm̄ vbi amor ibi oculus. Pul
critudo q̄ꝫ duplex exp̄mit̄ in ami
ca. q̄ reciꝓca viciſſitudine laudat
in dilecto. ꝙ pulcer eſt et decorus
Subinfert deniqꝫ q̄ſi verecūda in
ſilitudine petēs oſculū. Lectul⁹ nr̄
floridus. laudās domū totā ex ti/
gnis et laq̄aribus viriū fortiū cē
ꝯpoſitā q̄ten⁹ appeat inde lectuli
floridi. i. ꝯſcie req̄es ſecurior. Di/
lectus adiūgit non aduerſatiue ſꝫ
ꝯfirmatiue ad v̄ba ſpōſe dicētis
lectulus nr̄ floridus. nimirū quia
ego flos campi et liliū ꝯualliū. tu
vero amica mea ſic̄ liliū floriferuꝫ
oēs filias excedēs. ſic̄ liliū ſpinas
exuperat in decore. Subiungit ꝓ
inde amor ſpōſe. Sic̄ malus inter
ligna ſiluaꝝ. fertilis ſcꝫ inter fru/
ctuoſa. ſic amic⁹ meus inter filias
quod per expientiā ſe cognouiſſe
demōſtrat dicēs. Sub vmbra illi⁹
quē deſiderabā ſedi. et fruct⁹ eius
dulcis gutturi meo. Curſim iſta ꝓ
ꝯtextu lr̄ali de q̄nqꝫ ꝓprietatib⁹
amoris dicta ſint. Latior aliq̄nto
de amore fruitiuo fiat ſmo. Amor
fruitiuus vel amoroſa fruitio ſi ꝓ
prie ſumat̄ includit tria p̄ncipalit̄
p̄ſupponēs ꝯgnitionē dei ſaltē ex
ſimplici fide. Primū eſt libera mo/
tio volūtatis in deū tanq̄ꝫ finē vl
timū ꝗ ſ ex pōdere charitatis cre

ate ſiml̄ et increate. Alteꝝ eſt ꝑce/
ptio talis vnionis cū deo. Terciū
eſt ꝯn̄s ad hec duo et ip̄a ꝑficiēs
q̄d eſt delc̄atio. quo deſcribit̄ ꝑce
ptio conueniētis coniuncti ſic̄ iſta
pluries expoſuim⁹ ſꝫ repetim⁹ ad
eliciendā deſcp̄tionē ſuccinctā āo
ris fruitiui. Q̄ eſt ꝑtractatio lib̄ea
finis vltimi. ſaciās ꝗ q̄etans. Per/
tractatio ponit̄ q̄ſi ꝓ genere. qm̄
vſus et fruitio h̄n̄t actioneꝫ circa
obiectū ſuū. et ſuo mō tenēt et per
tractāt ip̄m. Et hoc ſub alijs ver/
bis ſignificat Aug⁹ dicēs de frui
et vti ꝙ eſt aſſumē aliq̄d in facul/
tatem volūtatis. Et qꝫ ꝓprie ſola
volūtas vtit̄ aut fruit̄ ꝓpterea iun
gitur libera ad hoc q̄ſi genus ꝑ/
tractatio. Deīn̄ ꝓ dr̄a fruitionis
ad vſū ſubdit̄ finis vltimi. Rurſus
qꝫ finis vltim⁹. ꝯtinet oīe bonuꝫ
ſubiūgit̄ ſatiās ꝗ q̄etans. Amor
fruitiu⁹ ſic deſcp̄tus ꝯuenit om̄i et
ſoli qui fruit̄ etiā ip̄i deo qm̄ ꝑtra
ctat libere ſe circa finē vltimū de
lectabilit̄ ꝗ quiete. Cōſonat Augu
ſtini deſcp̄tio. Fruimur reb⁹ ꝯgni/
tis. q̄bus mens ꝓpter ſe delectata
quieſcit. Accipit̄ aūt fruitio latius
aliq̄n̄ ꝓut extendit̄ ad vſū liberū
imo ꝗ magis imꝓprie ꝓut brutis
ꝯueniret. Sed ſtet iſta ꝓprietas ꝗ
attēdam⁹. quale q̄ntūqꝫ ſit. habē
deū in libera facultate volūtatis
vt ꝑtractet eum faciēs de eo ſicut
voluerit. Quis in hac parte vim
amoris digne laudauerit. quis
dignationeꝫ diuine pietatis in mi
niſterio nobis datā ſatis admira

tus fuerit? Qua in re dicebat fru/ctus vite Ego in medio vr̃m ſum ſicut qui miniſtrat Et rurſũ polli cetur ꝙ p̃cinget ſe ⁊ ſeruos quos inuenerit vigilãtes faciet diſcum/bere et tranſiẽs miniſtrabit eis di cens Comedite amici et bibite Amor fruitiu⁹ habet imediate de um nedũ ꝓ obiecto circa qd̓ ver ſatur ſed etiã pro ꝓprio et imedia to fine vltimo ad qd̓ inclinat⁊ in clinatur Singularis hec ꝓprietas hec eſt ipſius charitatis ex qua ſu mitur excellẽtia volũtatis Sunt alie due virtutes Theologice Fi/des et ſpes circa deũ tanq̃ ꝓpriũ et imediatũ obiectũ ſed nõ ſub ra tione finis vltimi qd̓ eſt ſũmũ bo nũ.qm̃ fides reſpicit deũ ſub rõne veri p̃mi.et ſpes ſub rõne ſũmi ar dui.que duo nõ hñt finis vltimi ratõez Porro ꝟtutes cardinales dona et btitudines.vel hñt ꝓ ob iecto immediato.res alias a deo ſicut tpancia moderaꝛ paſſiones ↄcupiſcibiles et fortitudo paſſio nes iraſcibiles ⁊ p̄nia reſpicit pec catũ Silr et luctus et iuſtitia hũa nos actus Aut ſi tendãt in deum inclinatiue nõ tñ imediate et ꝑ ſe motiue ſed ſolũ mediãte charita/te que dat eis vitã pondus ⁊ de corẽ Amor fruitiu⁹ oẽm vſum lici tum terminat et mouet ad finem vltimũ Preterea ↄnectũtur oms actus meritorũ cuȝ habitib⁹ ſuis ad amorẽ fruitiuũ Vñ taȝ vten/tes q̃ȝ fruentes hñt ex ſñia dicere Fructus ei⁹ dulcis gutturi meo

Quo circa patet laus ⁊ p̄cellẽtia charitatꝭ.qꝛ ꝓpter qd̓ vnũq̃dq ⁊ illud magis potior q̃ȝ bonitas ẽ ꝑ eſſentiã q̃ȝ per participationeȝ Amor fruitiu⁹ dicẽs deo Amo te et ab eodẽ audiens paſce agnos meos Pl⁹ obſequitur et obedit q̃ȝ aliq̃ ꝟtutũ qm̃ per ipm̃ oia referũ tur in deũ et fuiũt ei dũ aſſumũꝛ in facultatẽ volũtatis aut opan/tis vt bona nr̃a aut approbantis vt bona aliẽa aut tolerãtis vt ꝓ/prie pene ⁊ aliene culpe aut dete ſtantis culpã ꝓpriã Poteſt igitur oĩm eſſe bon⁹ vſus obiectiue vꝉ ꝑ ſe ſi bona ſũt approbando vꝉ per accidens mala deteſtãdo ꝑpetra ta.reſpuẽdo oblata.tolerando il lata Neq̃ȝ tñ ideo bona ſũt quia finis vſus bonus eſt Intelligitur quippe maxima tꝉis de vſu bono per ſe nõ ſolũ per accidẽs Amor fruitiuus totus liberalis eſt atq̃ȝ gratuitus q̃uis poſſit hr̃e oculos ad mercedẽ ſed nõ intẽtione p̄nci pali ⁊ vltimata motione Motio ſiquidẽ charitatis duplex eſt vna ↄplacẽtie ⁊ beniuolẽtie Altẽa de ſiderij et ↄcupiſcẽtie Et hoc ſcd̓o mõ duplr Aut ſiſtendo circa finẽ vltimũ aut referẽdo ad ipm̃ actu vel hitu mediate vel imediate Et hoc ſcd̓o modo motus charitatꝭ qui eſt concupiſcentie licitus eſt queãdmodũ volo mihi deum et amorẽ ſuũ opto Pretẽa primis mihi denudari ſiċ m̃ deſidẽo fieri Porro totũ hoc finaliṫ ꝓꝑ amo/reȝ amicicie ⁊ ↄplacẽtie circa deũ.

¶ Saluatur ex hoc quēadmodū ſpes pecunie nō eſt culpabilit̃ vel ſymoniace mercennaria. neq3 timor ſc̃us ē ſeruilis neq3 generalit̃ qui/uis actus v̾tutū imparati ⁊ fōrti ab ip̄a charitate. Sed hoc p̾fecte et pure facere difficile eſt. ſimilit̃ ⁊ diſcernē ¶ Amor fruitiu⁹ fructuoſior eſt ceẗis paribus q̃3 v̾tutū q̄ rūlibet vſus Ratō q2 ꝓpter quod vnūq̄ḋq3 tale et illud magis. ſed fruct⁹ eſſentialis p̄mij de quo loq̃/mur nō venit alijs v̾tutibus niſi p̄ charitatē Purior eſt inſup et finē ſuo ꝓximior. Additū eſt ceẗis paribus. q2 nō oībus fas eſt intēde re ſolū amori fruitiuo. elicito ime diate ⁊ dūtaxat circa deū imo neceſſe eſt alias v̾tutes. dona et beatitudines aſſumere. ꝓpter actus ierarchicos duos qui ſūt purgaē ⁊ illumiare. ꝓpter ignorātias ⁊ peccata. circa ſe ſi fuerit infect⁹ et cir/ca alios q̃bus ex officio debitor ē Nō eni licet talib⁹ nec expedit ſo/li vacare cōtēplationis quieti. ſed neq3 poſſibile eſt facilit̃ ⁊ feliciter a talibus iſtud agi Oportet vacare volentē deo p̄us expiri illḋ qḋ p̄mittit̃ Arcū oteret et cōfringet arma ſc3 viciop̄ et aduerſantium ſcuta oburet igni charitati. ¶ Si q̃s āt fuerit liber a iugo viciorū ⁊ hoim ſuiture. q̃les erāt heremite. fructuoſior eſt exercitatio ſua cir/ca deū. vt ſic. q̃3 circa ꝓximū. quā/uis idē actus amoris elicitus imediate circa deū. ſit ratō ſufficiens boni vſus. nedū circa ꝓximū ꝫ circa qḋcūq3 creatū Ita eni beatus vno actu ſimplici fruitiuo dei. ſimt̃ vtitur bene toto mūdo. vt ſit idez act⁹ diuerſimode ꝯſideratus vſus et fruitio rectus et reflexus In⁹ eſt oimodus nō tñ eētialiter in/finitus. ¶ Amor fruitiuus crebri⁹ in exercitio debet accipi reſpectu boni q̃3 intellectus ſpeculatiu⁹ re/ſpectu veri Eſſet hic perſcrutatio grandis ſup̄ eminētia duplici. huius potentie rōnalis. qm̄ Ariſto. et ſequaces etiā theologi ſic̃ ſc̃us thōs vident̃ intellectus p̄ferre di/gnitatē Alij vēo magis ſequētes Aug^m et xp̄ianam pietatē certiſſi/mis rōnibus volūtatē āteponūt. ſicut dn̄s bonauētura qui ꝓptēa ex doctrina et vita pietatis circa caritatē ꝯgnomiatus eſt ſeraphi/cus. Solius itaq3 cultura intelle/ctus ſpeculatiui q̃ntūcunq3 ſubtil̃ cadit in illud apl̄icū. ſcia inflat cultus vero volūtatis in amore me/retur. illud qḋ addit̃. et charitas edificat. que ſedēs ſb̄ vmbra illi⁹ que3 deſiderat fructū guſtat. imo fructus ſp̄ūales duodeci3 dulces gutturi ſuo.

Explicit Tertiū Sympſalma.

Incipit quartum. continens ſex ꝓprietates amoris .ſ. xvi xvij. xviij. xix. xx et. xxi.

Potat amoꝛ. languet am-plexibꝰ heret amici Quo ſecū ꝗ rapit huc. videt. audit habꝫ [Introduxit inquit me rex in cellā vinariam] ⁊c vſqꝫ in finē capituli ſecūdi. Potat amoꝛ introductꝰ in cellam vinariā potat fructū dulcē gutturi ſuo. potat ſobꝛiam. ſicut hymniſat eccleſia ebꝛietatẽ ſpūs ⁊ hoc de calice illo pſalmiſte glorantis. Et calix meꝰ inebꝛians ꝗ̄ preclarus eſt. Unde iteꝝ. Inebꝛiabunt ab vbertate domus tue Et in canticis iſtis. Comedite amici et bibite et inebꝛiamini cariſſimi. Atuero quia dixit apoſtolus. Nolite inebꝛiari vino. in quo ē luxuria. Ad quod refert illud eiuſdem. Nō plus ſapere ꝗ̄ opoꝛtet ſapere. ſed ſapere ad ſobꝛietatē. ſubiūgit amoꝛ ſponſe ſuam ſignificās ſobꝛietatem in ebꝛietate. Et oꝛdinauit in me caritatem. Amoꝛ ſiquidē etiā dei ſi nō fuerit oꝛdinatꝰ. ſi fuerit zelus dei feruidus ſed non ſm̄ ſcientiā multiplicē ſepius perniciem operat. vbi tn̄ arbitrat obſequū ſe preſtare deo. ſicut alibi deductū eſt de impulſibus et temptationibus. Et iteꝝ poterit hic aliqͦd curſim tāgi. Eſt aūt oꝛdinatus amoꝛ ſeu caritas vt diligat deus ſuper omnia ex toto coꝛde ⁊c. Qua in re mirum videtur ſi amoꝛ dei poſſit eſſet nimius cū modus eiꝰ ſit eſſe ſine modo ꝑut notat nomen ebꝛietatis quaſi extra bꝛiam ſeu menſurā. qm̄ ex verbis Dionyſij myſticus amatoꝛ ꝑ immenſurabilē et abſolutum pure mentis exceſſum ad ſupeſſentialem diuinaꝝ tenebꝛaꝝ radiū oīa deſerens. et ab oībus deſtiturꝰ aſcē dit Utiqꝫ ſi mētis exceſſus eſt immenſurabilis. ipe eſt immenſus et ſine mēſura vel bꝛia. ⁊ ita vere ebꝛius. Et hoc plane cōfitemur. ſed nō eque poſſumus loqui qualiter in hac ipſa ebꝛietate ſpiritus. Idem ſpiritus ineffabilibus ⁊ ignotis ineffabiliter et ignote cōiungitur et vnitur. Quo ſuꝑ myſterio. multa balbutiendo garriuit inſipiētia noſtra in de verbo et hymno gloꝛie. et ſuper illo xp̄i. Qui mādūcat meā carnē et bibit meū ſanguinẽ. in me manet et ego in eo. Tractatu. ix. ſuper magnificat. Iteꝝ quanto plus bibit hec ebꝛietas ſpūs cū ſobꝛietate pie meditatiōis tanto creſcit ſua manifeſtatio. et de manifeſtatione ſua ſuꝑadmirabilis infinitatio miro quodam et vix intelligibili myſterio. ꝙ ex manifeſtatione naſcitur ebꝛietas. et ex obſcuritate ꝑcepta claꝛificatio maioꝛ venit Ad qꝺ ſpectat totꝰ ille ſermo diuiniſſimꝰ hoꝛa cene ꝑ quatuoꝛ capitula Iohānis qui tūc ſupra pectꝰ dn̄i recumbens introductꝰ eſt in cellaꝫ vinariā vbi cū oꝛdinata caritate hauſit ebꝛietatem ſpiritus ad intelligendum iſtiꝰ vim ſermonis. In quo videt quaſi nugatoꝛie nobis ignaris totiens repetere xp̄s de circūinceſſiōe triū ꝑſonaꝝ ad inuicē in identitate eſſentie. De incircūceſſione ꝑterea ꝑ

quandā participationē analogaꝫ triū ꝑſonarū in electis et electoꝝ ad inuicem et in eis. vt et deus ſit oīa in omnibus et ipſi electi ſint cō ſūmati in vnū. Et qm̄ noſtꝝ acten⁹ ſtudiū fuit concordare theologiaꝫ hāc myſticā cū noſtra ſcholaſtica. tentemus hic pauca dicere ſaltē vt nō lateat penitus q̄d nominis ter/ minoꝝ. Sane tota vel p̄cipua cā difficultatis ad intelligētiā ſchola/ ſticā in hac pte videt̄ eſſe. ꝓpter o/ mnimodā finiti ad infinitū. creatu re. ſ. ad creatorē improportio ⁊ eq̄/ uocatio. qualem elucidare volētes diuerſi. doctores diuerſos ſibi t̄mi nos inuenerūt. Poſſumus ſine pre iudicio ad duos ⁊ vſitatiſſimos ter minos totū reſoluere vt dicam⁹ ꝙ omnis. ꝯpatio actualis dei ad cre aturā eſt dūtaxat ſic̄ ꝯparatio cau ſe ad effectū. et effectus ad cauſaꝫ. ſumpta cauſa in illa amplitudine de qua in centilogio de cauſa fina li tractatū eſt. vt videlicet creatio ⁊ ꝯſuatio ⁊ trāſſubſtātiatio ⁊ vital̄ immutatio obiectalis referant̄ ad cām efficientē maxime vel formalē ⁊ finalē. aliter q̄ꝫ Ari. explicauerit qm̄ efficiētiā dei qualē tradit veri/ tas fidei ponēs creationē de nihi/ lo et reꝝ creatarū potentiā totalit̄ obedientialē ad potentiaꝫ dei acti uā. ſic̄ in miraculis ſup̄ naturā. p̄ſer tim in admirabili eucharistie ſacro ꝯſtat fieri. Proſequētes igit̄ ſubiun gam⁹ ꝯformit̄ ad ph̄os ꝙ vniuer ſaliter ꝓportio eſt cauſe ad effectuꝫ et econtra. alioq̄n vnū nō depēde ret ab altero nec fieret. ſic̄ nec effe/ ctus gerēt ſimilitudinē ſue cauſe. ſi/ cut gerere tradunt ph̄i qui inſuper multū ponūt ad rē nr̄am modum vnum eſſendi in. principalem cau/ ſe in effectu et econtra. Si igit̄ de⁹ imo qꝛ vere deus eſt cā vniuerſalis ⁊ ſimul immediata. omniū viſibiliū et inuiſibiliū effectuū. ꝯſequens eſt. ip̄m eſſe in quolibꝫ effectu ſuo. ⁊ vi ce verſa q̄libet effect⁹ ei⁹ in ipſo eſt. ſꝫ tn̄ in diuerſis et ſub diuerſis gra dibus. Vidit hoc Ari. q̄ꝫuis obſcu re ⁊ imꝑfecte dicens. A p̄ma cauſa oībus datū eſſe et viuere. his q̄deꝫ clarius. his v̄o obſcurius. Sꝫ diui nus ipſe Joh̄s de v̄bo dei. Quod fa ctū eſt inq̄t in ipſo vita erat. cuius v̄bi ptractatio vniuerſal̄ latioꝛ eēt q̄ꝫ hec breuitas expoſcit. Sufficiat applicatio ꝓ re nr̄a de amore dei p̄ ſertim extatico ꝑ gr̄aꝫ ⁊ gloriā. vt intelligam⁹ quō ꝑ amorem fiat cir cūinceſſio dei cū creatura amante. et econtra. q̄ꝫuis de⁹ ſit infinitus et creatura finita. Quō preterea fiat hec cauſal̄ circūinceſſio vl̄ intimatio valde ſublimi⁹ i creaturis diligētib⁹ deū q̄ꝫ in ceteris. ſic̄ nihil i reb⁹ crea tis ſublimi⁹ ⁊ ꝑfecti⁹ eſt q̄ꝫ amatoꝛ dei. nec actio diuinioꝛ q̄ꝫ amare de um. Perſpicuum ē ꝑ deducta ꝙ in omi amore creato. de⁹ ē ſic̄ cā in ef fectu. veꝝtn̄ qꝛ amoꝛ dei ꝯuenit ꝑ fectioꝛi creature. de⁹ idcirco d̄r eſſe ꝑfect⁹ in actu amoris. q̄ꝫ in alijs af fectib⁹. Alia v̄o ꝓducēs et eliciens actuꝫ amoris. ē in amore ſuo ſic̄ cā in effectu ⁊ ecōuerſo. q̄ꝫuis de⁹ ſup/

naturalit̃ operet̃. Ecce igit̃ amorē
q̃i nexū mutuū dei cū aīa diligente
tanq̃ʒ opꝰ ab vtroqʒ ꝓductū tōlit̃
nō ps ab vno. ps ab altero. neqʒ
ꝑus aut poſteriꝰ in ordie ꝓductio
nis. Quis deꝰ ꝑor ſit ordine pfecti
onis. Rurſus ex iſtis elicit̃ ꝟitas
a dioñ poſita de amore dei tā acti
ue q̃ʒ paſſiue ꝙ videlʒ extaſim q̃n
dā facit. Recipit ei deꝰ noⁿ amoris
ſic ꝓbat idez Dioñ p Ignaciū to
tū ignitū dicentē Amor meꝰ crucifi
xus ē. Cui ꝯſone theologiſās glo
rioſa martyr Felicula collectanea
btē Petronelle dū tortores dicerēt
Nega te xp̄ianā ⁊ dimitteris. Non
negabo ait. Nūc cepi vidē amato/
rē meū i q̊ amor meꝰ fixꝰ ē. Pʒ ⁊ pꝟi
dixerūt Amorē deoꝝ eos feciſſe fe
cūdos in ꝓductione reꝝ. Deꝰ ſiq̃/
dē infinitꝰ dū ex amore ꝓducit fini
tā creaturā exit quodāmō ſuā infi/
nitatē diligēdo rē finitā. Quis actu
infinito. Ceteꝝ vice ꝟſa rōnal̃ crea
tura finito actu diligēdo deū obie
ctalit̃ infinitū ponit̃ ex̃ t̃minos oīs
creature cū nl̃la ſit infinita. Ecce ſu
pādmirabilē extaſim i vtroqʒ amo
re dei. ſ. et creature cuiꝰ intelligētia
requirit̃ pene in ſingul̃ verbis hꝰ li
bri canticoꝝ ⁊ euangelij Iohis cū
theologia Dionyſij. et ep̃lis pau
li et hymnis. Propterea nimis vn/
q̃ʒ neq̃t vl̃ exerceri meditādo vl̃ re
peti pcedēdo ƀ illapſus hec circū/
inceſſio. hec ebrietas ſp̄us. Vn̄ cō/
ſurgit ſequēs ꝯditio. Lāguet amor
Intelligimꝰ ſponſā in exitu celle vi
narie q̃i temulentā neſcire cū petro
q̊d dicēt. nec exprimēt̃ cū q̊bꝰ et ad
q̊s vl̃ q̃s loq̃ret̃. Fulcite me florībꝰ
ſtipate malis qr amore lāgueo. vel
vt alia lr̃a hʒ qr vulnerata carita/
te ego ſū. Hʒ itaqʒ amor ſp̄ualis ⁊
ſcūs ſua vulnera. ſuū languorē. ſuā
mortē ſuā vitā ꝓ varietate ſtatuū
⁊ viciſſitudinū ⁊ ꝓ ſilitudine q̃dam
ad amorē carnalē q̊ laborāt philo
capti. Quis longe diſſilr. Ubi nōn
dū ē ꝙ dū ſumꝰ in corpe q̊d corrū
pit̃ aggrauat aīam et dep̃mit t̃re/
na inhabitatio ſenſū multa cogitā
tē. Vn̄ ꝯſurgit ꝓ diſſolutōe q̄onis
mote ꝙ amor dei p̄t ƀ in via nimiꝰ
eē modū q̃ʒ recipit et mēſurā. Hʒ
certe amor dei ꝯſiderari duplicit̃.
Primo mō vniuoce. alio mō ƀm cir
cūſtātias diligētis in ordie ad ob/
iectū. Si ꝑmo mō. ꝯſtat ꝙ amor in
ſe finitus eſt mēſurā hn̄s numeꝝ et
pondus ſic ⁊ ꝯdita q̃libʒ creatura.
Si ſcd̄o mō: ſic debʒ amans circū
ſtātias apponē quēadmodū i acti/
bꝰ aliaꝝ ꝟtutū vt exerceat̃ quādo
oportet vbi oportet q̃ntū ⁊ qualit̃
oportʒ ꝓp̄t alligatōez cū corpe q̊d
p exceſſū piclitari ꝯtigēt aut nōbi
lit̃ ledi. ¶ Porro iuxta t̃tiū modū
q̊ reſpicit obiectuʒ deū. ſ. q̊ ē totꝰ ⁊
infinite diligibilis exceſſus ⁊ nimie
tas in diligēdo neq̃t fieri neqʒ mo
dū oportet apponi ſic nec in laude
eiꝰ qr iuxta ꝟbū eccē ſūptū ab eccā/
ſtico Maior eſt oī laude nec lauda
re ſufficis Conſurgit igit̃ languor
amoris vel ex pte corpis q̊d affli/
git̃ vel ex pte mētis cuiꝰ deſideriū
nō implet̃. Qua ſup re rurſus attē

dendā ē diſtinctio circa diligentes
deū. Quoꝝūdā enī dilectio. etſi ter
minet ad deū ſic̄ ad finē et obiectū
vꝫtū exercet q̄i p ſolū ſenſū ex re/
cognitione ſenſibiliū. queadmodū
circa myſteriū incarnationis. nati/
uitatis paſſionis ꝛ crucis. circa vi
tas imagines qꝫ ſanctoꝝ ex quib⁹
pie recogitatis. inſpectis vel imagi
natis ꝛ auditis. tales recipiunt ve
ras et ꝓprias paſſiones ſenſuales.
cuꝫ motu reali cordis et corpis ſic̄
pateret enumerādo p ſinglas paſ/
ſiones. ex amore ſenſuali trahētes
originē. Tales ſc̄ vt plurimū ſimpli
ces ꝛ deuoti in religionib⁹ vel ſecu
lo de ſtatu incipiētiū q̊s aiales di
cim⁹. Colligunt ſigna dilectōis ta
liū p ↄpationē ad amorē carnaliū
vehementē. Ex cui⁹ ↄſideratiōe nō
nulli totū decurſū textualē cāticoꝝ
exponē voluerūt. Sūt alij multo
rariores quos ꝓprie ſpūales ꝛ pfe
ctos noiam⁹ dicētes cū aplo Etſi
xp̄m ſꝫ carnē cognouim⁹. nō iā tū
eū ſm carnē cognoſcim⁹ Iſti tranſ
cēdētes oia ſēſibilia ꝛ intelligibilia
creata. in ſola dei ſimpliciſſima bo
nitate. veritate et eꝫnitate defigūt
mētis amorē vl affectū. Pro q̄b⁹ ꝛ
ad q̊s. ſermo tot⁹ de myſtica theo
logia ↄgnoſcit̄ inſtitut⁹. imo tꝫes.
ꝓpriū etiā deſerūt mētis affectū vꝫ
amorē. deſertione ꝓrſus ineffabili.
q̄ fieri nō p̄t. ſi nō ſupnaturalit̄ at/
traxerit ꝛ eleuauerit de⁹. ꝛ oia ſup/
mūdane. q̄ mūdana ſc̄ explicauerit
Partitis inq̄t Dioñ alteritatib⁹
ꝛ ↄcupiſcētijs. curiſqꝫ ↄcluſis. ꝛ ſu
pmundane explicatis. i diuinā mo
nadē ↄgregamur. Cōtingit nihilo
minus regreſſū vel deſcenſū ſeu re/
dūdantiaꝫ fieri ad ſenſualē portio
nē. vbi ꝓprie dicte cauſant̄ paſſiōes
ex dilatatōe. vl ↄſtrictione cordis.
nō intrupta totalit̄ anagogica mē
tis ad deū vnione p quandā glaꝫ
et iocunditatē i apice mētis effecta
vbi aliqn̄ p⁹ lāguorē amoris ſeq̄t̄
mors quedā ſpūalis. q̄ poti⁹ vital
dicēda ē. qm̄ labit̄ i amplexū ſpon
ſi. totā ſe deſerēs ipſa ſponſa. ſic̄ ex
ſequēti ꝓprietate dat̄ intelligi L. Le/
ua ei⁹ ſub capite meo ꝛ dextera ei⁹
amplexabit̄ me. Accipiam⁹ hic
ad leuā ptinē qd̄cūqꝫ creatū vel fi
nitū. dextera v̄o ſit eꝫnitas ipa Q⁹
ↄueniēt̄ p̄ſupp oſito. mox intellige
m⁹ doctrinalit̄ totū amplexiōis h⁹
myſteriū. de q̊ p ſapientē amplexu
dictū eſt. Glificaberis ab ea ſapia
videlꝫ increata cū eā fueris ample
xat⁹. Sepat̄ h̄ q̄i p̄cioſū a vili. eter
nū a tꝑali. immenſū a finito. tanq̄ꝫ
ſi ↄſideret̄ de⁹ abſqꝫ vlli⁹ creature
ſocietate eē ſol⁹. nō q̄d ē in aliq̄ fan
taſiabili loco. ſꝫ i eꝫnitate ſua. ſic̄ an̄
mūdi creationē. neqꝫ p̄ceſſit tꝑe ſꝫ
eꝫnitate. neqꝫ nūc ē extra celū loca
lit̄ ſꝫ eꝫnalit̄. Cū igit̄ q̄cq̄d ē cogni
tiōis i ſponſa. q̄cq̄d amoris fōrlis
totū ſit finitū. totū ſpectabit ad le/
uā. et dextra ſola ſponſi. āplexabit̄
ſpōſā. q̄ tū ptinet ad leuā Proptēa
neceſſe ē q̄ nihil ſit mediū int̄ eos ſꝫ
manebūt duo extrēa. de⁹ ſupior. ī
loco ſꝫ eꝫnitate ꝛ ſpōſa inferior cū
oī qd̄ i ea vl circa eā finite poſitū ē

¶ Ecce ꝙ amoꝛ ſponſe fõꝛlis. vni/
tus ē actualit̃ ideali amoꝛi ſponſi.
cui fuẽat ab et̃no ſolum potẽtialit̃
vel aptitudinalit̃ oꝛdinat⁹. nll'a fa
cta penit⁹ mutatõe. in amoꝛe et̃no
ſpõſi ſ3 in ſpõſa ꝑpt̃ relationẽ actua
lẽ ad ſponſũ. nihil ponentẽ in eo. ſ3
in ſponſa. Sic creatio actualis nõ
in deo ſ3 i creatura ſeſe tenet vt no
uit̃ aduenies. Deniq3 de⁹ mõ noui/
ter diligit. ⁊ amplexat̃ ſponſa3 nõ
mutat⁹ in aliq̃. vl' innouat⁹ ſ3 i amo
re actuali ſpõſa nouitatẽ accepit.
q̃ deũ facit. fõꝛliter amãdo. ſuũ eẽ
amoꝛẽ obiectaliter. volẽte ita deo
cãliter. et aia effectualit̃ recipiente.
imo et coagẽte cũ deo. Uerum eq̃
dem eſt ꝙ amãs alteꝝ facit illũ eẽ
ſuũ. maxie dũ fit amoꝛ reciꝓꝛoc⁹. q̃
lis ē in deo dicẽte Ego diligentes
me diligo. Et iteꝝ Qui diligit me.
diliget̃ a pr̃e meo. ⁊ ego diligã eũ
⁊ mãifeſtabo ei me ipm̃. Cõſurgit
etiã rõ vera amicicie int̃ deũ ⁊ ho
minẽ ſãctũ. q̃lis eẽ nõ p̃t in irrõna
bilib⁹ creaturis. q̃lis amicicia tãto
delectabilioꝛ ē. q̃nto magis ꝑcipit̃
ei⁹ exercitatio. qualẽ nõ curauerũt
phi. q̃ cognoſcẽtes deũ/ nõ ſic deũ
glificauerũt neq3 gr̃as egerunt ꝛc.
De q̃ꝝ nũero ſegregarent̃ vtina3
theologiſãtes aliq̃ q̃ ꝯfitent̃ ſe noſ
ſe deu3. factis negant ⁊ in exercita
tõne ſpeclatia tm̃mõ vani inſipien
tes ⁊ aridi ꝯuerſãt̃. q̊s i cella vina/
ria poſitos. neq3 caritas oꝛdiat ne
q3 dextera ꝯplexat̃. neq3 poſtremo
doꝛmiũt ſpũalit̃ a' q̃eſcũt. habẽtes
q̇dẽ ſpẽ3 pietatis. v̓tute3 ãt ei⁹ ab
negãtes. Quo ꝯtra ſeq̃t̃ de ſpõſa L
Adiuro vos filie hirlm ꝑ capꝛeas
ceruoſq3 campoꝝ ne ſuſcitetis nec
euigilaẽ faciatis dilectã donec ipa
velit. ¶ Felix ſopoꝛ q̃ ſb̃ adiuratiõe
tali. ꝑ talẽ fit ⁊ ad tl'es. Hec ē opti
ma ꝑs marie. q̃ ꝓfertur ſolicitudini
marthe q3 diu ꝑmiſerit ſpõſ⁹. q̃ po/
tẽtioꝛ ē impetrare vacãdo q3 alia
laboꝛãdo. Pꝛoinde ſolet adiuratõ
fiẽi ꝑ res valde diligibiles q̃les ſ't
in figura capꝛee. ceruiq3 cãpoꝝ fili
ab⁹ hirl'm. Quid eni pl⁹ amabile ci
uib⁹ celeſtib⁹ (q̃ ꝑ filias hirlm ſ3 et
pri⁹ accipiunt̃) q3 acutiſſimo ituitu
⁊ ſaltu ꝓpeti ꝑ latitudine3 cãpoꝝ
celeſtiũ libꝛime ꝯuerſari? Sentiens
ſpõſa tali ſe lib̃tati dimiſſã laudat
efficaciã vocis ſponſi L Uox inq̃t ē
dilecti mei! Deinde q2 ſõnus ſpõſe
nõ ē iners ⁊ opp̃ſſus ſ3 i eo coꝛ ma
xime tũc vigilat ꝑut ī notat̃. q̊cũq3
ſe diuerterit ſpõſus. videt. audit. ⁊
h3 vigilãtiſſim⁹ amoꝛ ſpõſe h3 tres
amoꝛis h⁹ ꝓpꝛietates ſ3 poſitas. ꝓ
ma ibi. ecce ibi venit ſaliẽs i mõtib⁹
ꝛc. ſcd̃a En dilect⁹ loquit̃. ꝛc. t̃tia di
lect⁹ me⁹ m̃. Uidet ſpõſi alacritatẽ
audit ei⁹ allocutionẽ. h3 cũ eo inti/
mitatẽ. t̃pudiat ⁊ inſpicit alacrit̃. al
loquit̃ ⁊ inuitat amicabil'r. intimat̃
ſibi ſe dãs tõlit̃. Sũt in ſ3 loco ſic
⁊ in ſcꝓture toti⁹ expõne meõꝛiter
hũdi figurales ⁊ tropici locutionũ
modi. a rhetoꝛicis ⁊ grãmaticł. tra
diti. q̊s inſequit̃ tytoni⁹ in ſuis ſe/
ptẽ regul' q̃m̃ ſ3 frequent̃ illud q̄d ē
ſponſi attribuit̃ ſpõſe ⁊ eẽõtra ꝓpt̃
vnitatẽ ſpũs. Neq3 ꝓterea ſex⁹ attẽ

diſ̄.qꝛ ſanct⁹ amoꝛ ſine genere eſt. ſicut apud Iſa.xp̄s gloriat̄ dicēs. Tanq̄ȝ ſponſū ſe decoratū corona et taq̄ȝ ſpōſā ornatā monilib⁹ ſuis Sic et illud qđ ē cauſe attribuit̄ ef fectui quē fecit Sic dies vel de⁹ ipē đꝛ let⁹ qꝛ letificat.vel triſtis qꝛ ꝯtri ſtat. Qua i re dū viciſſitudies acti/ onū ſpōſa tribuit ſpōſo vt ꝙ venit ſaliēs i mōtib⁹ et trāſiliens colles cū ſilib⁹.accipiēdū ē ꝑ efficiētiā.nō ꝑ inherētiā vel ꝓprietatē. Sic reſpi cē đꝛ ſpōſ⁹ ꝑ feneſtras et cācellos .i.feneſtras reticulatas.gallice tre/ lis.qꝛ reſpicē fac. Sic p̄tea loq̄. q̄a facit audire ſeu ꝯgnoſcē ꝑ effectū ea q̄ ſūt ſpōſi ¶ Poſſum⁹ āt ſ𝔟 ꝯpē dio colligē moralit̄ q̄dā ſigna q̄b⁹ oñdit ſpōſa q̄etē ſuā placē ſponſo poti⁹ q̄ȝ turbari eā circa plīma.q̄ȝ/ uis accipiāt nōnulli ſponſā h̄ loco vocari ad actionē ꝓ regimie ſubdi toꝝ. Nos abſq̄ȝ p̄iudicio ꝓſeq̄mur adiurati ōēȝ ſpōſi ꝓ q̄tiſſimo ocio qđ ſpōſa tribuit bn̄placito ſuo. Ex hoc p̄mo qꝛ videt i ſe agilitatē ala crē ad currēdū viā mādatoꝝ dei. ꝑ ſublimia ⁊ lata meritoꝝ exercitia taq̄ȝ vires ſue ſiles ſint capree. hin nulo ceruoꝝ trāſiliētiū. nūc mōtes nūc colles.nūc cāpoꝝ planicies ꝑ/ ſpicacit̄ et libē ¶ Eſt em̄ ꝯtēplatio liber et ꝑſpicax mētis intuit⁹ i res ꝑſpiciendas circunquaq̄ȝ diffuſus Iūgit̄ idcirco ſignū ſecūdū.ꝙ dile/ ct⁹ ſtat p⁹ parietē. reſpiciēs ꝑ fene ſtras.ꝑſpiciēs ꝑ cācellos. Parietē hic intelligim⁹ vite pn̄tis incolatū et obſtaculū.ne dilect⁹ patent ⁊ cla

re facie ad faciē videat̄. Tot q̄ȝ ſt̄ parietes q̊t obſtacula ꝓhibētia vi ſionē.tot d̄o feneſtras et cancellos ꝑ q̊s reſpicit ſpōſus effectualit̄. qꝛ reſpicē facit q̊t fuerint ſpēs illūia/ tionū deſuper a p̄re luminū ad q̄ꝝ ſuſceptionē diſponit ociū ſanctum. Addit̄ tertiū ſignū in excitatione blāda ſub appellatōe amice colum be et formoſe. Surge inq̄t ꝓpera amica mea qꝛ ſecretoꝝ meoꝝ con ſcia formoſa mea qm̄ in te ē ꝓpoꝛ tio numēoſa donoꝝ cū grē colorā tis vel illūiātis ſuauitate columba mea qꝛ ꝑ ſpm̄ſanctū meū ſimplex effecta ¶ Sequit̄ ſeptuplex ꝯmodi tas ex tp̄e et loco vn̄ poſſit et de/ beat amoꝛ ſpōſe ꝓperare p⁹ dilc̄m oñdēdo ſibi pulcritudinē faciei cū vocis ſonoꝛa dulcedie.ꝑ acceſſū in foraminib⁹ petre et cauerna mace/ rie taq̄ȝ in abditis et ſolitariis ha/ bitacul̄.i q̄b⁹ ſola cū ſolo.vnica cū vnico delicioſe q̄eſcat. Incedendo p̄us ꝑ ſeptē itinera que ſūt.intētio. meditatio.ꝯtēplatio.dilectio.reue/ latio.guſtatio .opatō Qualit̄ apte ꝓſequit̄ liber cui⁹ initiū ē. Eū q̄ ve/ nit ad me nō eiicio foras ¶ Sumū tur ex iſtis alia ſeptē ſigna bn̄placi/ te vocatōis. et quartū in ordine ē emollitio cordis p̄us gelidi quod amori neq̄bat intēdē necq̄ȝ ſe ſurſuȝ ferre Iā hyems trāſiit deinde ꝓ q̄nto ſigno Imber abiit ⁊ receſſit qꝛ ꝑ meditationē fortē ꝓhibite ſūt ſtillare tot graues et m̄tiplices va gātiū deſiderioꝝ ⁊ fluctuātiū curſ rū cū fātaſmatib⁹ pluuioſis exūda

tiones. Rurſus ꝓ ſexto ſigno ⌊ flo/
res ⌋ gratiſſimi veritatū diuinit⁹ ap
parentiū ⌊ in terra ⌋ cordis emicare
vernare q̄ʒ cernunt̄ ꝑ ɔtēplationē.
Ceteꝝ ꝓ ſeptio ſigno tꝑs putatio
nis ſeu reſecatōis aduenit q̄tin⁹ hu
mor amoroſus a radice cordis e/
grediēs nō diſpgat̄ inutilit̄ ꝑ ſpu/
ria germina. vel ſuꝑfluitatē. ramuſ/
culoꝝ vanitatis curioſe. nō ꝑ ſolici
tudines occupatōnū etiā aliūde to
ſerabiliū. nō ꝑ locutōes et opatio
nes q̄ nō ꝓſūt. aut ita ꝓſūt ſic ana
gogica dilectio. Si deſieris inquit
dn̄s ꝑ Jſaiā extendē digitū in ope
ꝛ loq̄ qđ nō ꝓdeſt ɔcludit̄ tandē.
cibabo te hēditate p̄ris tui Jacob
Uox turturis addit̄ ꝓ octauo ſi/
gno qꝛ ſolitudīs amica. et gemituʒ
dās ꝑ cātu Uernum inſuꝑ tꝑs ad
ueniſſe denūciās q̄le eſt tꝑs aman/
tiū. apta eſt ad ſuꝑmētales exceſſ⁹
figurādos. Fic⁹ ꝓtuliſſe groſſos ſu
os ad ſuauitatis indiciū ponit̄ pro
nono ſigno. q̄le māifeſtat̄ ꝑcipue i
euchariſtie libera frequēti et deuo/
ta ſūptiōe ſemotis om̄ib⁹ impedim̄
tis alienis. ex q̄b⁹ ſpūales ſenſ⁹ vel
acetant̄ vel multipliciter a ſpiritali
deguſtatōe deſipiūt. Habet̄ tracta
t⁹ in re non⁹ ſuꝑ magnificat Deni/
q̄ʒ florētes vinee dant odorē bone
ɔuerſatōis ꝑ exercitia ſpiritalia me
ritorie actōis in ſecreto cordis vbi
pn̄t eleuatiue ſpiritales imo et cor/
ꝑales ſpiritalit̄ ad ꝓprios exerceri
fructuoſi⁹. reuera plerūq̄ʒ q̄ʒ ꝑ acti
ones illoꝝ q̄ ſoliciti ſūt et turbant̄
erga plima/ fiant. Porro q̄d ſibi
velit hec iuſſio ⌊ capite nob̄ vulpecu
las paruulas q̄ demoliunt̄ vineas.
vinea nr̄a floruit ⌋ Grādis eſſet ad
exponēdum materia q̄ ſub paucis
dat intelligi quālibet occultā ꝓfe/
ctuū ſpūaliū demolitionē viris ſpi
ritualib⁹ quātūcūq̄ʒ ꝓfecerint inſi/
diantē. q̄les ſunt blaſphemie ſordi
diſſime vix credibiles a malignis
vulpeculis immiſſe tā carnis q̄ʒ ſpi
rit⁹. Qua ſuꝑ re tractat⁹ ꝓpē edit⁹
eſt in vulgari. et apud p̄res et do/
ctores r̄media tradita ſt̄. Decipiūt
aliūde fallaces vulpecle tētationū
dū fingūt ſe mortuas ꝫ ꝓximātes
incautas arripiūt auiculas q̄ tūc (
ꝫ tarde) ſētiūt vulpeclas carnales
et ſiles in ſe ipis adhuc male viuē
vſq̄ʒ ad demolitionē q̄nq̄ʒ totalē et
virtuoſi cuiuſlibet germinis morti/
ficationē. De qualib⁹ accipit̄ maxi
me illud apl̄i Jmpoſſibile eſt eos. i.
difficillimū. q̄ guſtauerūt bonū dei
v̄bū et ꝓlapſi ſūt ⁊c. Uix em̄ tales
ad ſpūalia reuertūt̄ effecti fetētes
abominabilit̄ ſic ouū ſemifetū duʒ
frigeſcit Amor poſtremo dilecte
nō r̄ndit dilecto. illūianti. vocanti.
blādiēti. circūſtantias inſuꝑ acco/
modas enumerāti q̄uſq̄ʒ ſenſit. iubē
te ſponſo/ vulpeculas paruulas ca
ptas eſſe. Tūc i ſpe ſecura iubilās.
neq̄ʒ vocē integrare ſufficiēs. ꝓtu/
lit interrupte ⌊ Dilect⁹ me⁹ m̄ ꝛ ego
illi ⌋ Mille imo infinite pn̄t fieri ſup
pletōes. ſufficiat hic vna. ⌊ Dilect⁹
me⁹ mihi ⌋ loq̄t̄ i aure mētis Amas
me ⌊ ꝛ ego ⌋ r̄ndeo ⌊ illi ⌋ amo te Eƀ
dit ⌊ paſce oues meas. paſce agnos

meos⌋q̄ꝛ mihi grādis ē numer⁹ cū
familia mrā nimis ſicut moralit̄ in
Job oñdit Gregl.⌊inter q̄s ſimul
paſcit̄ dilect⁹ inter lilia⌋cādida me
ritorū⌊donec aſpiraret dies⌋etni/
tatis⌊et inclinent̄ vmbre⌋caliginis
ſtat⁹ p̄ntis.qđ vt celerit̄ adueniat.
cupio ei diſſolui⌊ reuerte dilce mi⌋
ad diuinitatis gloriā⌊ſup montes
bethel⌋in celeſtib⁹. trahēs me tecū
in alacritate p̄nici⌊ſilis⌋in hoc fa/
ct⁹⌊capree hinnuloq̄ꝫ ceruoꝝ⌋ilice.
at illic ex ſētētia dicē voto perenni
⌊Oſculet̄ me oſculo oris ſui⌋

Finito ſympſalmate q̄rto Inci
pit diapſalma q̄ntuꝫ in
q̄ ponunt̄ ſex ꝓprietates.ſ.xxij.xxiij.
xxiiij.xxv.xxvi et xxvij.

Querit amor qđ amat te/
net/in ſublimia ſurgit. Aut
cubat aut fert̄ aut diade/
ma gerit ⁋Amor hortat̄ p p̄s. Le
tet̄ cor q̄rentiū dn̄m et ↄfirmamini
q̄rite faciē ei⁹ ſp.Primū in oſculo.
Alteꝝ in amplexu.Tertiū in ↄtem
plādo⁋Eſt itaq̄ꝫ iuxta qđ p̄tactū
eſt p̄m⁹ act⁹ amoris tā naturalis li
beri q̄ꝫ gratuiti ſup̄infuſi.ſimplex ⁊
ↄtinuus.Act⁹ ſcđo ſecūdi q̄s dicim⁹
feruorē amoris ſūt q̄dem ↄtinui in
p̄ria.Sūt āt in via frequent̄ heu ni
mis interrupti ↄpellēte nccītate cor/
p̄is ſeu fragilitate ꝟ ipietate ſpūs
iſtud faciente.Preteā nccē crebro
repetē qđ crebro deſerit̄.⁋Amor
igit̄ ſeſe recolligēs đt.⌊In lectulo
meo.p̄noctes⌋ Lectul⁹ hic accipit̄
ſepi⁹ ꝓ q̄ete ↄſcie q̄ ñ admittit alte
rū q̄ꝫ deū.coāguſtatū ē eīn ſtratū
ita vt alter decidat.Noctes p̄nt ad

lr̄az intelligi.q̄ꝛ ſūt ↄtēplātib⁹ apti
ores.Sūt inſup̄ noctes vmbre cre
aturaꝝ.Sūt q̄ꝫ tribulatōes intus
aut exteri⁹.ex p̄ccis aut penis ↄtri
bulātib⁹ exurgētes.Dicebat vn⁹ ex
amatorib⁹. Fact⁹ ſū ſic nocticorax
i domicilio.Scādala nocticorax ſi
ꝓdit. mox tolerabit. Mox aliīs q̄ꝫ
dabit.ſ.auiculis diurnis. Tuti⁹ g⁹
latet.Hec ſilitudo ē ſolitariīs/poſita
p̄ Anſel. ꝓ ſe ipo dū ad epiſcopa/
t⁹ ꝓdiret actōes.A beato ſilr̄ opta
ta eſt et laudata Gregl.nobis autē
ore ſit̄ et aio ſepi⁹ recēſita ⁋Amor
idcirco đt⌊In nocte q̄ſiui quē dili
git aia mea⌋Satis ē ab amore no
tificat⁹ille q̄ q̄rit̄ ſb̄ h̄ epytetō quē
diligit aia mea . Queſiui illū et nō
inueni.Cur obſecro nō inuenit? q̄ꝛ
nō erat tūc tp̄s. aut loc⁹ bn̄placiti
ſui.Sciebat ↄmoditates āpliores
q̄s ex dilatōe ſpōſa ſuſcip̄et q̄ꝛ mlt̄
tas tractatu ſcđo đ theologia my
ſtica p̄ridez notauim⁹ et in vulgari
de mēdicitate vbi formā inſecuti ſu
m⁹ de mēdicātib⁹ p̄ vicos ⁊ plate/
as ſatis ample q̄ forma ſb̄ paucis
hic tāgit̄.Surgā ait pl⁹ animi fer/
uoreq̄ꝫ corp̄is agitatōe ⁊ circuibo
nō paſſib⁹ corp̄is ſꝫ ſpūs.ciuitateꝫ
cui⁹ p̄ticipatio ei⁹ in id ip̄m đ qua
glorioſa dicta ſūt q̄ libera mr̄ nr̄a
p̄ vicos q̄s dicim⁹ eſſe ordines an
geloꝝ.et plateas generalit̄ omniū
māſionū celi⌊Queſiui ⁊ nō inueni⌋
deo i meli⁹ diſponēte. Amor ſubiū
git⌊Inuenerūt me vigiles q̄ cuſto
diūt ciuitatē⌋⁋Eſt ciuitas q̄ occi
dit ꝓphas in qua vidit p̄s.ↄtradi
ctionē et iniq̄tatē. ſup cui⁹ muros

ſūt iniq̄tas et dol⁹. vigiles habens
et cuſtodes malignos ſpūs. totū ꝑ
antifraſim. q2 ibi nec ē ciuiū vnitas
neq3 malignoꝝ cuſtodia. ꝫ ſubuer/
ſio. Si forſitā vt aliqn̄ res ſe habēt
feruor amoris offenderit in hāc ci
uitatē q̄rēdo dilc̄m. ſi ſe cū ſuis oñ/
derit ſathanas i angelū lucis trāſ/
formatū. Si ꝑtea neſci⁹ amor xp̄i
ebrietate queſierit. Nū quē diligit
aīa mea vidiſtis? Si deniq3 nihil
ſibi reſpōdētib⁹ ꝑtrāſierit. et paulu
lū poſt dilectū inuenerit ſiue poti⁹
in meliorē ꝑtē citas accipit de cele
ſti vł ſupceleſti irłz. Sūt ꝓ vtroq3
doctoꝝ ſnie ꝑut in q̄nto capitulo.
Percuſſerūt me et vulnerauerunt
me ⁊c. Amor ħ ſi ꝓ bona ciuitate
ſteterit et cuſtodib⁹ ei⁹ aīaduerten/
dū eſt ꝙ etſi deus ſol⁹ det grām et
gloriā cū ꝑmis actib⁹ ſuis. nihilo/
min⁹ ſcōos act⁹ q̄s exēcitia dicim⁹
et opatōnes actuales coopant̄ et
adiuuāt i via ſimul ⁊ pata ciues ce
leſtes q̄s dr̄ apł's oēs admiſtrato
rios ſpūs q̄b⁹ attribuit Dionyſi⁹
tres act⁹ gerarchicos. purgare. il/
lūiare pficē. Nōiant̄ āt in his cāti/
cis filie ih'rłm q̄s alloquit̄ frequēt̄
amor feruidus. aliqn̄ ſub hoc nōie.
aliqn̄ ſub detminatōe vt ibi. Fulci/
te me florib⁹. ſtipate me malis q̄a
amore lāgueo. petēs haud dubiū
ſolamē ab ipis anxī amoris vulne
rati caritate i cella vinaria pietatꝪ.
Amor voti cōpos ſbdit. Tenui
eū nec dimittā. dr̄ aliq̄d ſile cū ps.
in abūdātia ſua. Non mouebor in
eternū. Et rurſus. Juraui et ſtatui
cuſtodire iudicia iuſtitie. Donec in
troducā illū. Nō ꝑſ⁹ introducēt.
niſi ſił introducēt. Dom⁹ aūt mr̄is
ſue dr̄ ine. ſ. ſapie dr̄ aīa ipa ꝫm lati/
tudinē capacitatis ſue vniuerſā. cu
biculū xp̄o genitcis ſue ē eadē aīa
ꝫm apicē ſblimiſſimū ⁊ ſimpliciſſimū
mētis ſue. vbi genitx ſua ſapia ide/
alit̄ ſibi q̄dāmō ꝓpria q̄ ꝑ creatōꝫ
mr̄ ē oīm viuētiū. ſola requieſcit vbi
mēs amat arte manēs, cū q̄ nō cōl
cet alien⁹. ſol⁹ cū ſola morat̄. zelo/
tes ſpōſ⁹ adiurās vt ꝑus et zelans
ꝓ q̄ete ſponſe. Adiuro vos ⁊c.
Amor q̄ q̄etior i cōi cubiculū tenet
dilectū. eo iugit̄ i ſblimiores theori
as aſcēdit q̄d admirādo filie iheru
ſalē dicūt. Que ē iſta ⁊c. Aut cer/
te intellgam⁹ ſpōſū ab āplexib⁹ ex/
ꝑiētia ſemotū ad tp̄s. vn̄ mēs de/
uota ꝯpūgit ad piū ⁊ hūilē affc̄m
q̄ ꝑ xp̄gulā fumi ex aromatib⁹ deſi/
gnat̄. Amor ruſ⁹ i lectulū pacifi/
ci ſalomonis admittit̄ cū cuſtodia
āgeloꝝ. q̄ꝫ xp̄tutū oīm: cardinaliū
⁊ ſupnat̄aliū q̄ꝝ numē⁹ ꝑ. xl. fortes
deſignat̄, ꝯtra timores nocturnos.
inſidiātiū vicioꝝ ex demone mūdo
et carne. Amor iteꝝ tāq̄ꝫ vehicu
lū et ferculū pacifici ſalomonis de
fert ipm ꝑ ſubleuatē mētis actū. q̄
gradati ꝯſurgit a colūnis infimis
ꝑ aſcenſū purpureū i medijs carita
te ꝯſtratū vſq3 ad reclinatoriū au/
reū ſublimis et q̄etiſſime caritatis.
Amor deniq3 decorat̄ diadema
te ꝑ mr̄ez ſapiaꝫ q̄le diadema ſibi
dedit. et eo circūdedit i die deſpō
ſatōis et letitie cordis ſui. Hāc diē
rationabiliter intelligimus horaꝫ
qua per baptiſmi grām factum eſt

illud de Iſaia. Gaudēs gaudebo
in dño. et exultabit aīa mea in deo
meo. Quia induit me dñs veſtimē/
tis ſalutꝭ. Virtutuꝫ oīm celit' infuſo
rū. et indumēto iuſtitie. xp̄o ſcꝫ q̄
eſt ſol iuſtitie. circūdedit me. ſic in
Apocꝭ. Viſa eſt mulier amicta ſole
et ī capite ei' corona ſtellaꝝ duode
cim. Sequit̃ ↄcordit̃ ad p̄miſſa tā/
q̄ꝫ ſponſū decoratū corona. et ſpō/
ſā ornatā monilib' ſuis. Eſt aliud
ī hac excitatiua voce. Egredimini
filie ſyon et videte. qd̾ alti' ſcrutā
dū eſt p̄ſtāte eo q̄ dixit. Ego ſū ho
ſtiū. ꝑ me ſiq̄s introierit ſaluabitur
Ingredietur et egredietur et paſcua i/
ueniet. Egreſſus iſte ponit̃ a docto
rib' deſiderabil' viſio pacifici ſalo/
monis xp̄i ſm hūanitatē Ingreſſ'
v̄o ſm diuinitatē. ꝓpter q̄ duo d̾r
liber ſcp̄t' int' et foris. et vtriuſqꝫ
hōis. corꝑalis ꝛ ſpūal' refectio. Ce
teꝝ filie ſyon. etſi poſſint intelligi ci
ues āgelici ibꝫ q̄ deſiderāt aſpicē
regē ſalomonē xp̄m totū deſidera/
bilē int' et foris. ↄuenient̃ etiā via/
tores hōies ꝛ ↄp̄hēſores accipiunt̃
q̄s exhortatio talis et ad meritum
excitat. ꝛ ad p̄miū inuitat. qm̄ viſio
ē tota merces cū amore q̄ viſionē
ad ſe trahit. Ubi amor ibi ocul'.
Et qm̄ amor vulnerat ſubſeq̄t̃ ipa
man' vis actiua. vbi vuln' ibi digi
t'. Cor deniqꝫ ſociat̃. qm̄ amor eſt
infinit' theſaur' hōib'. ſic et mater
ſapia. mater inq̄ꝫ pulcre dilectōnis
Ubi v̄o theſaur' ibi ꝛ cor. Porro
q̄ ſit mater regis ſalomonis q̄ coro
nauit eū. et q̄ diademate in die de/
ſpōſatōis illi' et ī die letitie cordis
ei'. Cōcordāt iudei ꝑ regē ſalomo
nē in cāticis iſtis. accipi deū ſpōſū
ſynagoge. ꝫ incarnationē eius ne/
gāt quā doctores catholici cōclu/
dūt ex hoc loco oñdētes oportere
ꝑ mr̃eꝫ illi' nō aliā q̄ꝫ mariā dei ge
nitricē denotari. et oñter ſynagogā
de q̄ corꝑalit̃ nat' ē xp̄s de ſemie
Dauid ſm carnē. Deſpōſatio ꝓin
de et coronatio ſalomonis accipit̃
dei incarnatio et vnio cū hūanita/
te in vnitate ſuppoſiti v̄bi qñ v̄buꝫ
caro factū eſt. et circūdedit mulier
virū coronādo ipm diademate car
nis cū vniuerſitate v̄tutū. Synago
ga v̄o coronauit eū diademate ſpi
naꝝ qñ formauit et deſpōſauit ſi/
bi ecc̃iaꝫ et dotauit de latere ipius
dormiētis qñ exiuit ſanguis et aq̄
ad ſac̃mētoꝝ ↄſtitutionē. Scꝫ quō
fuit iſta dies letitie cordis ei'. ſiue
referat̃ ad mr̃eꝫ ſiue ad ſalomonē
deſpōſatū? Fuit q̄dē dies illa ama/
ritudinis et triſtitie ſm infirmitatē
carnis. ꝫ ſūme letitie ſm ꝓmptitu
dinē ſpūs qñ ↄſūmatū ē deſideran
tiſſime redēptiōis nr̃e totū op'.
Amor igit̃ ad nullū grādi'. nullū
admirabili'. nullū amicabili' ſpecta
culū poterit inuitare deuotas aīas
ſyon ſpeculādū. vidēdū. ꝛ amādū
dicēte aplo maīfeſte. Magnū ē pie
tatis ſacr̃m qd̾ maīfeſtatū ē ī car
ne. iuſtificatū ē in ſpū. apparuit āge
lis. p̄dicatū ē ī gētib'. creditū eſt in
mūdo. aſſūptū ē ī glīa: qm̄ videm'
vt alibi ait xp̄m ꝓpt̃ paſſionē glīa
et honore coronatū. Attuēo grā/
dis orit̃ hic int̃ doctores qō. Utꝝ
ſm paſſiōe et morte crucꝭ xp̄s fuiſſꝫ

gloria ⁊ honore coronat⁹ et p incar
natõez eccĩe deſpõſat⁹. hoc eſt q̄rẽ
terminis vſitatiõib⁹. Nũq̄d Adaz
nõ peccãte dei fili⁹ fuiſſet deſpõſat⁹
cũ hũanitate? Sũt ad vtrãq̄ ptez
grate ſil' et deuote rõẽs q̄s ad ɔpẽ
diũ ponit dñs Bonauẽt. in pncl. iij
pmiſſa diſtinctiõe. q̄ de incarnatio
ne eſt loq̄ dupliciẽ. Eſt eñ incarna
tio carnis aſſũptio. De carne ãt aſ
ſũpta ẽ loq̄ vel quantũ ad ſbaz vl'
q̄ntũ ad defectũ paſſibilitat. Si ſe/
cũdo mõ ɔſtat q̄ hõie nõ peccãte.
carnẽ mortalẽ nõ ſũpſiſſet. Si pmo
mõ pbabile eſſe dicit et ãpli⁹ ɔſo/
nũ rõi q̄ pcipua rõ incarnatõis fu
it pfectio mltiplex ſurgẽs ex digni
tate illi⁹ opis. Incarnatio eñ facit
ad pfectõez hõis et p ɔñs ad pfe
ctionẽ toti⁹ vniuerſi i h̄ q̄ ɔplemen
tũ dat hũano generi q̄ ad naturaz
grãz ⁊ gloriã. In incarnatõe ei eſt
ɔſũmatio modoꝝ educendi hõies
in eẽ et ad pfectõez agẽtis in hoc
q̄ hõ q̄ ẽ vltim⁹ ɔiũgit ſuo pncipio
vnione. q̄ ſub deo nulla ẽ maior et
ſm grãz oĩa corpis myſtici mẽbra
rõe plenitudis ɔitatis et grẽ in ca/
pite xpi. Fac̃ itez ad pfectionẽ me
riti et oblationẽ ɔpletiſſimi ſacrifi/
cij. Nullũ eñ donũ pt placabili⁹ of
ferri deo. q̄ tamen oblatio nõ reſpi
cit ſtatũ ſoli⁹ nature lapſe ſicut nec
meritũ p ſtatu vie. nec pmiũ p ſta
tu glorie ſi natura mãſiſſet ſine cul/
pa Deniq̄ ɔplet⁹ ẽ toti⁹ nature ap
petit⁹. dũ p op⁹ incarnatõis nobi/
liſſima idoneitas q̄ erat in natura
hũana ſm quã vnibilis erat dine

ɔplemẽtũ accepit et ex ɔñti q̄libet
creatura cũ q̄ hũana q̄dãmõ ptici
pat. Sz neq̄ videẽ q̄n nobiliſſima
aĩa xpi pncipali⁹ fuerit intẽta fõrli
ad ſui glorificationẽ q̄z occaſionalr
ad lapſoꝝ repatõez Proportiona
lit' de aĩa marie. imo de tota electo
rũ eccĩa q̄ tale caput ſibi ɔforme i
natura poſcebat hr̃e. Amor pie/
tatis et nimie caritatis dĩne. cũ au/
ctoritatib⁹ ſcõꝝ. pſſimũ mouit ani
mũ hui⁹ doctoris Bõuent. declina
re ad alterã ptẽ. q̄ ſi ñ fuiſſz exceſſ⁹
puaricatõis i hũano genẽ. ñ fuiſſet
exceſſ⁹ nimie dilectõis in incarnatiõe
Verũtñ pace ſalua tã hõrati dilecti
doctoris. pmiſſa poſitio nihil dero/
gat pietati fidei vel deuotõi fideliũ
ſz accumulat q̄dãmõ accẽdit et fir/
mat Cõſidẽm⁹ itaq̄ iux̃ modum
intelligẽdi hũanũ. de impartibili ⁊
ſũma ñ vnita. ſz vna dĩuitate. ſigna
q̄dã in hac materia nõ vt q̄dã ſub
tiliſare volẽtes ſignant in ipa re q̄
de⁹ ẽ ſignauẽ. Cõcipiam⁹ igiẽ nr̃o
ɔcipiendi mõ groſſo q̄les ſũt cogi
tatões hoim diſtãtes in infinitũ a
cogitatõib⁹ dei. Cogitem⁹ deũ in
eẽnitate ſua q̄ nũc eadẽ eſt que fuit
añ mũdi ɔſtitutionẽ. Propoſuit ſe
cundũ ɔſiliũ volũtatis ſue et boni/
tatis cõicare ſe creaturis ad extra
maxie rõnabilib⁹ et intellectiuis.
Propoſuit tũc velut in pmo ſigno
formare naturã angelicã qd et fec̃
in creatõe celi et terre. Sit ſcõm ſi/
gnũ lapſ⁹ ãgeloꝝ quẽ vidit ppetuo
deſerendũ neq̄ repandũ p eoſdẽ
ãgelos. Sit t'tiũ ſignũ fõrtio hoiz

ad pfectionē vniuerſi et velut occa
ſionalit̄ ad repationē lapſus ange
lici. In q̄ ſigno videt̄ rōnabiliter a/
ſtruendū naturā humanā q̄ nūc in
xp̄o ē. vt pfectiſſimā fuiſſe puiſaꝫ ⁊
pdeſtinatā ad glām ipoſtatice vni
onis cū carne impaſſibili. Sit q̄rtū
ſignū puiſio lapſ⁹ hūani cū puiſiōe
⁊ ꝓpoſito repandi Sit q̄ntū ſignū
mod⁹ repationis q̄lē nūc credim⁹
et videm⁹. Quib⁹ ſic imagiabiliter
fātaſiatis. poti⁹ q̄ꝫ intellcualiter in
deo poſitis. Videam⁹ ſi pietas et
nimia caritas dei ⁊ bn̄dictiſſimi fi
lij ſui ſaluat̄. dū dicim⁹ ꝙ fili⁹ dei p̄
deſtiat⁹ ad glāꝫ ſuſcepta carne im
paſſibili iuxta tertiū ſignū. ſuſcepit
paſſibilē iuxta q̄ntū ſignū. Nōne fu
it h̄ exceſſus nimie caritatis. q꞉ fue
rat nimi⁹ excell⁹ iniq̄tatis. Jn̄ cāit
ecc̄a. Que te vicit clemētia vt ferres
nr̄a crimia. crudelē morteꝫ patiēs.
vt nos a morte tolleres. Jpa te co
gat pietas vt mala nr̄a ſupes. ⁊c̄
Dic̄ euangeliū ꝙ in trāſfiguratōe
xp̄i apparuerūt moyſes ⁊ helias lo
quētes ei de exceſſu quē factur⁹ eāt
in hirl̄ꝫ. Tal̄ eni fuit exceſſus pieta
tis ⁊ mīe. vt iuſticiā ipāꝫ tanq̄ꝫ reā
dānaret ad mortē. mortē āt crucl.
ɔſētiēte iuſticia. q̄ rurſus nunq̄ꝫ in
exceſſu tl̄i ɔſētiet. ḡ dū accepit tp̄s
iuſticias iudicabit. Saluat iſta
poſitio q̄ rōne dicāt ap̄ls mr̄imo
niū eue ⁊ ade nōdū peccantiū. fuiſ
ſe ſacr̄m magnū in x⁹ et ecc̄a. etiāſi
abſq̄ꝫ pcc̄o pmāſiſſet. fuiſſꝫ g⁹ xp̄s
cū ecc̄a q̄ꝫuis in habitudie altera et
ſtatu immōꝛlitatis ſine paſſiōe mor
tis. ſine mortuorū ſuſcitatione. ſine
damnatione iniq̄ꝝ. q̄ facti ſūt q̄i ꝓ
nihilo vltra pdeſtiatos ad gloriā
⁊ ſaluādos. Adā etiā nō peccāte
amor nimi⁹ increate caritatis ad
hōies p myſtēiū ⁊ deſpōſatōeꝫ in/
carnatōis filij dei cū hūana natu/
ra fuiſſꝫ ɔſ̄ſus ad grāde ſpectaclm̄
etſi nō in p̄ciū redēptōis. ex q̄ null⁹
pibat. tn̄ valuiſſet ad ḡtuſſiāꝫ obla
tōeꝫ deo de filio ꝓprio. ad mutuaꝫ
cōicatōeꝫ mēbroꝝ ſub vno capite
ɔneroꝝ. Rurſus ad ſurſū actiōeꝫ
p ɔtēplatōeꝫ et ad meritū. deniq̄ꝫ
pfectā fruitionē ⁊ ɔpletā ad p̄miū
Utꝝ vo dies deſpōſatōis ⁊ co
ronatōis filij dei fuiſſꝫ ab initio ſe
culi adā ſtāte. vel i t̄mio. vel citra
t̄minū ſic̄ mō fuit i nouiſſima hora
q̄ꝫuis dicat̄ agn⁹ fuiſſe occiſus ab
initio ſeculi ſcꝫ i figura Abel et p̄/
ſcia dei. Si p̄tēa lucifer vidiſſꝫ ver
bū icarnādū et vidēs inuidiſſꝫ pec
caſſꝫ ⁊ odiſſꝫ. Si pinde fili⁹ incar
nat⁹ ɔuerſatōeꝫ hūiſſꝫ corpalē cū
hōib⁹ vel ſacr̄aleꝫ vel vtrāq̄ꝫ. Si p̄
tēa carnē ſūpſiſſꝫ ex vgine maria.
vel p creatiōeꝫ hūanitatl. aut alio
mō. videt̄ ſup his et ſilib⁹ trāſeūdū
poti⁹ q̄ curioſe ſcrutādum. cū ſup
his nihil tradidēit ſcr̄ptura pietatl.
niſi forte q̄ꝫtū pia mēs ex traditis
diecturāe p̄t ad deuotōis augmē
tū. Sꝫ neq̄ꝫ audiēdi ſt̄ q̄ myſteriū
icarnatōis p rōes nc̄arias ſe putāt
vel conāt̄ ɔcludē. Tūc ei māifeſti⁹
fuiſſet angelis ab initio demōſtra/
tum ꝓpter perſpicuitatem ingenij.
cū dicat Apoſtol⁹. Myſteriū hoc a

ſecul' abſcōditū. Qm̄ ex ſolo dei p̄
ordinātis arbit°. nō ex onexione
cāſitatis nc̄arie. ꝑ ꝑfectione mūdi
vel alit̄. oia generalit̄ q̄ ex̄ fecit de⁹
pure otigent̄ effecta ſc̄ Qua ſup re
ꝑuul⁹ effect⁹ ē dialog⁹ ꝑ itellcu ſcō/
rū q̊rūdā i hac ꝑte loquētiuȝ tāq̄ȝ
oꝑtuerit deū nc̄ario carnē aſſūpſiſ
ſe ¶ Poſtrēo q̄ȝ vtik̄ admirabil' ſit
egreſſ⁹ filiaꝝ ſyon. deuotas aias ſi/
gnificātiū. ad videndū ꝑ otēplatōeȝ
regē ſalonem xp̄m in diademate q̊
coronauit cū mater ſua/maria. ſ. vl'
ſynagoga. hec. diademate carneo.
iſta ſpineo. ꝑ mltos moralit̄ ꝛ ſapi
ent̄ vberrie tractatū ē. Explicit
q̄ntū ſympſalma Sequit̄ ſextū

Ulcer amor totus ꝑ ſingula
mēbra. videndo Uulnerat. ꝛ
miris delicijs redolet. ¶ Amor ſic̄
oſtat null' dimēſionib⁹ corꝑis null'
q̊ȝ mēbris diſtinguit̄. ſic̄ nec aia rō
nalis q̄nto min⁹ ipſe de⁹. Nihilomi
n⁹ doctrina pietatis nob̄ infantib⁹
q̄i balbutiēdo odeſcēdēs/vtit̄ ſiti/
tudinib⁹ corꝑeis ¶ De⁹ ꝑterea q̄ȝ
uis ſit ſimpliciſſim⁹ accipit noia ab
oib⁹ reb⁹. Sic aia rōlis q̄ q̊dāmō
ē oia. tāq̄ȝ imago ill'i⁹ q̄ creauit oia
Sic inſuꝑ amor ei⁹ liber aſſikans
eā deo. ſortiunt̄ ab oib⁹ reb⁹ noia.
ꝑ ſȳbolicā trāſſūptionē nō ꝑ ꝓprie
tatē. Amor idcirco cū amāte. ōſcri
bunt̄ ſb multa varietate tropoꝝ vt
vel ſic habeat̄ manuductio ad inui
ſibilia. q̄licūq̄ȝ mō. ꝛ abſq̄ȝ faſtidio
capiēda. Ceterum ne fortaſſis he/
bes aliq̄s hereret in ſilitudinib⁹ q̄ſi
ꝓꝑrijs. ꝓuidit doctria pietatl. dare

ſilitudies ſtati aſpectu p̄mo ſtultas
ad lr̄am. necq̄ȝ vllaten⁹ credibi eſ:
vt q̄ capilli ſpōſe ſint ſic̄ greges ca
praꝝ. ꝛ dētes ſic̄ greges tonſaꝝ ꝛc̄
q̄lis im ꝓprietas mor inducit n̄ he/
rere ȝ intelligē. h̄ ē int⁹ legē ſē.ū al
tiorē ꝛ ꝓpriū ¶ Amor rurius omē/
dat̄ h̄ a ſponſo de multip ici pulcri
tudie ꝛ efficacia ꝛ voluptate ſatis
ouēient̄ ad finē p̄cedētis ſympſal/
mati. Jn̄ ſeptimū inchoat dḡma
L Egredimi ꝛ videte ꝛc̄ J Eſt āt i ſpe
ciali q̄druplex h̄ loco ꝑ r̄peticoē̄m
inſinuata aōris pulcritudo cū q̄dā
admiratiōe Quā pulcra es amica
mea. h̄ ē dicē. Amor me⁹ repetit q̄ȝ
pulcra triplicat. oculi tui colūbaꝝ
Cōcludit q̄rtū nob̄ incōprehēſibile
abſq̄ȝ eo q̄ intrīnſec⁹ latet Amor
vt in p̄ma ꝑtitōe lati⁹ expoſitū eſt
Un⁹ ē nature rōlis. ali⁹ induſtrie.
tti⁹ gr̄e. q̄rt⁹ gl'e Quāpulcer p̄m⁹.
q̄ fact⁹ ē ad imaginē dei ꝛ ſilitudi/
nē. Quāpulcer ſcōs. tanq̄ȝ act⁹ ex
p̄mo ꝓgrediēs. dū v̄o ſuꝑinfūdit̄
gr̄a fit ſimplificatio/ lōge pulcrior
inſtar colūbaꝝ. Quante v̄o ſit pul
critudis formoſitas āoris ꝑ glaȝ.
expolita ꝛ ꝑfc̄a intrīnſec⁹. latet oēs
p̄ter deū. qm̄ ip̄e/pulcritudo ē amo
ris obiectal'. q̄ luceȝ hitat inacceſſi
bilē. quā nlls holm vidit. ȝ nec vi/
dē p̄t. mō q̄ ſe videt actu ifinito
Amor ſponſe otinet motū. ſenſū et
delc̄atōeȝ. ſacietatē circa deū ſpon
ſū totū deſiderabilē. Quotq̊t igit̄
ſilitudinib⁹ ſȳbolicis fiat in his cā
ticis ꝛ alijs circūlocutio de ſuis cō
ditōib⁹ intrīnſecis. oia reſoluunt̄ ad

iſtas ſpiritales et paucas. alioq̄n
lr̄a occidēt ſi nō viuificaret ſpirit⁹.
Collaudatio ſiq̄dē ſēſuū carnaliū
ſponſe referṫ ad cognitionē intelle
ctualē q̄ nō multiplicaṫ p̲ organa
viſus audit⁹ olfact⁹ guſt⁹ ⁊ tactus.
Collaudatio p̄terea mot onū ⁊ diſ
curſuū ſponſe referṫ ad actionē li
berā voluntatis q̄ nec pedes h̄ ne
q̄ linguā neq̄ man⁹. Collaudatio
deniq̄ pulcritudis ⁊ placibilitatis
oculoꝝ varioꝝ q̄b⁹ incitaṫ ad ſen
ſū et motū. delectabiliṫ ipſa volun
tas cū intellectu ſuo referṫ ad boni
tatē finis vltimi dei circa quē mo
ueṫ ſentit ⁊ delectaṫ ſic vice v̄ſa q̄c
q̄d pulcritudis ⁊ placibilitatꝭ. ſeu di
ligibilitatis miratur i ſponſa totū
referṫ ad vnicā ⁊ radicalē pulcritu
dinē caritatis cū ſuis v̄tutib⁹ tāq̄
ramis q̄ req̄riṫ ⁊ ſufficit vt placeat
ſponſo. ⁊ dicat⸤ Dilect⁹ me⁹ m̄ ⸥ ſup
ple ſufficit⸤ ⁊ ego illi ⸥ ſufficio p̲ut ꝑ
diceṫ⸤ Vna eſt colūba mea ⸥ ꝛc.
Amor ſponſe ꝓbaṫ delectabilis ex
multis q̄ ſponſus opaṫ ⁊ laudat i
ipſa. In q̄b⁹ dic̄ ſe delectari. iuxta
illud Delicie mee eē cū filijs homi
nū. nō fōrliṫ ꝫ cauſaliṫ q2 facit effe
ctualiṫ delectari. vt ē illud Letabiṫ
dn̄s in op̲ib⁹ ſuis. Que ꝯſideratio
cū p̄cedēte ſūme nōnda ē ⁊ iugiter
retinēda ne lr̄a nos decipiat. Ne p̄
terea neceſſe ſit ſingillatim ex̲ponē
ſignificatōes ſymbolicas t̄minoꝝ
q̄ p̲ expoſitores alios diſcuſſe ſūt.
et i ſcintillas ſp̄uales euolute. Sūt
aūt pl̄a q̄ delicias amoris ſp̄ualis
reddūt ꝯmendabiles p̄ voluptate
carnis. Dignitas. puritas. ꝯnatu/
ralitas ſeu ꝯformitas. intimitas. p̄
terea ꝯtinuitas. ſecuritas. Iteꝝ me
diocritas vł eq̄bilitas. ſtabilitas ⁊
et ſanitas. poſtrēo ſacietas. Amor
ſponſe delicioſus eſt. q2 dign⁹ ⁊ no
bilis. pur⁹ ⁊ generalis ſeu ꝯformis
amori p̄mo fontali. cui⁹ imago ē ⁊
gl̄a. Nā p̲ regl̄a Laus amoris cre
ati gratuiti maxime ē laus increa/
ti. gr̄am hāc infundentis ita ꝙ vn⁹
et idem amor eſt dei ⁊ anime. ꝫ dei
ut agentis. aīe vero ut r̄cipiētis et
coop̲ātis ad actū. Quemadmodū
verecund⁹ eodē rubore coloraṫ a
verecūdia cauſaliṫ et ab ipſa rube
dine fōrliter. Nıł̄s ei ē q̄ neſciat de
lectatione in amore carnali nō hr̄e
dignitatē neq̄ nobilitatē neq̄ cō
naturalitatē ꝯformē mēti q̄ ē alti
or facta q̄ vt in ſolis infimis dele
cteṫ. Nihilomin⁹ p̲ ſilitudinē ad no
tam mulieris pulcritudinē allicien
tē et delectantē obiectaliṫ accipiṫ
formoſitas mētis inuiſibilis cū cir
cūſtātijs delicias augētib⁹. ſic lau/
daṫ hic amor ſponſe cui⁹ eſſe cātat
ſponſus oclos colūbinos ⁊ ſimpli
ces capillos mūdos ꝓlixos ſubti
les ex alto defluētes dentes candi
dos ⁊ mūdos nec inuertiles. labia
inſup̲ ꝯp̄ſſa. nō tumida. nec pallida
ꝫ ſic vitta coccinea apta crines cō
p̄mere et ornare. Eloquiū p̄terea
elegās. eloquiū dulce. q2 lex clemē
tie in lingua ei⁹. Genas q̄ꝫ rubicū
das ex intimo vigore. Collū forte
rectū ⁊ ſtabile. Vbera grata neq̄
tumentia quaſi mons mirre et col/

lis thuris. Deniqꝫ ↄcludit. Tota
pulcra es amica mea. ⁊ macula nõ
eſt in te. Inuitat̃ ſimꝲ venire de ce/
leſti ↄuerſatione. q̃ ſitis ẽ monti ly
bani. cui⁹ interꝑtatio notat candi
dationẽ. vt coronet̃ et̃na plene feli
citatis iocũditate. deuictis ex om̃i
ꝑte ↄtradictõib⁹ hoſtilib⁹ q̃ notan
tur in Amana ſanir et hermon. ſm̃
interꝑtationes ſuas In leonib⁹ in
ſuꝑ et pardis. ¶ Amor ꝓinde tãte
ṽtutis eẽ ꝓdicat̃ vt. in vno ocloꝝ
ſuoꝝ. ⁊ in vno crine colli ſui. vulne
rauit cor om̃ipotẽtis. qḋ vtiqꝫ cor
vel nullũ vel nõ vulnerabile cõſtat
eẽ. Sed hec oĩa ꝑ ſilitudinẽ dicta ſꝫ
nõ ꝑ ꝓprietatẽ ꝓut ⁊ cetera q̃ repe
tunt̃ ⁊ adducunt̃ i delicijs ſponſe q̃
lia ſũt pulcritudo mãmaꝝ ⁊ vbeꝝ
cũ odore vngẽtoꝝ. ſuꝑ oĩa aroma
ta. Labia inſuꝑ q̃i fauus diſtillãs.
Sub lingua q̃qꝫ mel ⁊ lac. ⁊ odor
in veſtim̃tis ſicͣ odor thuris. qꝛ ve
ſtimẽta ↄuerſatõnis honeſte. redo
lent ſacrificiũ celeſte. ¶ Et qm̃ pluri
mũ ↄfert ad delicias. ſpecioſitas.
amenitasqꝫ locoꝝ laudat̃ ſoror ⁊
ſponſa ſicͣ. ort⁹ cõcluſus. ſecur⁹ ab
incurſib⁹ vaſtãtiũ beſtiaꝝ. Et ſicͣ.
fons ſignat⁹. nõ ꝑturbat⁹. cuius
ↄti cũ fonte. ſũt emiſſiones tanq̃
paradiſus maloꝝ punicoꝝ cũ po
moꝝ fructib⁹. et vniuerſalit̃ cũ oĩ
bus aromaticis arborib⁹. ⁊ lignis
lybani ex q̃b⁹ fertilitas ṽtutũ. do/
noꝝ btitudinũ cũ fructib⁹ ſpũs in/
ſinuat̃. ↄcludẽdo cõtinuã/indefecti
bileqꝫ gr̃aꝝ mũdiſſimã ⁊ inſuꝑabi
lẽ copiã ex alto cũ impetu. cui nihil

paluſtre ꝑt obſtare veniẽtẽ. Amor
iſuꝑ miras hꝫ delicias/ ex intimita
te obiecti. ↄtinuitate ſubiecti. ſecuri
tate ſpei. Itaqꝫ ſecura mẽs ſicͣ iuge
ↄuiuiũ. quali ſecuritate gaudebat
apl̃s. Cert⁹ inq̃t ſũ qꝛ neqꝫ mors.
neqꝫ vita ⁊c̃. Cõtinuitas ꝑterea. vꝲ
inuariabilitas ↄbiecti intelligibilis.
plurimũ ↄfert ad ſtabilitatẽ delc̃a
tionis. Quo ↄtra ſubiectũ delc̃atio
nis libidinoſe vel carnal̃ in ↄtinua
mutatione iocũditatẽ eandẽ ↄtinu
are nõ ꝑt. q̃ fit vt variata diſpõne
ſenſus organici variet̃ effect⁹ vt ca
dat in faſtidiũ. vel abominationẽ.
qḋ mõ cauſabat delc̃ationẽ. ſicͣ in
cibis ⁊ potib⁹ ⁊ venereis. i odorib⁹
⁊ cãtilenis. Ex ſi delc̃ationes ſpũa
les. recipiãt trãſmutationẽ circa di
uia ⁊ ꝑpetua. hꝫ nõ ẽ de ꝑ ſe ſubie/
cto aie ſed de ꝑ accidẽs ex cõnexi/
one ad corp⁹ pro tꝑe vie ¶ Sꝫ po
nam⁹ q̃liter erit in gl̃ia corp⁹ plene
obſequẽs eẽ rõi. nec paſſionabilit̃
diſcraſiabile. gaudiũ aie de deo ec̃
in enigmate viſo. ⁊ amato. eẽt ꝑpe/
tuũ ¶ Amor poſtrẽo ſerenitatẽ ↄci
liat. ſanitatẽ ↄfert. affert ſacietatẽ.
Cõtraria ſꝫ i amore carnali. turbi
ditas. infirmitas. iſaciabilitas. Rõ
diuẽſitatis ẽ ↄformitas boni amo
ris. ad ꝓmã regl̃aꝫ caritatis ad de
um in bono amore. diſformitas ãt
i malo. Quis ãt reſtitit deo ⁊ pacẽ
hũit? Sꝫ neqꝫ pax impijs ait dñs.
ſꝫ hominib⁹ bone volũtatis. Eſt ãt
bona voluntas tua dicẽs ex ſenten
tia deo. Fiat voluntas tua ſicut in
celo et in t̃ra. Super q̃ ↄformitate

maxime ad voluntatez ꝑmiſſionis
que magis indignatio eſt et priua/
tio q̄z volitio vel poſitio que alibi
notata ſunt in vulgari

Explicit ſympſalma ſextū.

Incipit ſympſalma ſe/

primū in quo ponunẗ q̄nq̄z propꝛe/
tates ſcz.xxxij.xxxiij.xxxiiij.xxxv.et
xxxvi.

Dormit amor liquefit.paſ
ſus quoq̄z vulnera lan/
guet ⌊Laudat dilectuz ia
ctat amiciciam. Amor
loquiẗ⌊Ego dormio ⁊ cor meū vi/
gilat⌋Sed velut in diapſalmate re
cogitemus ordinem. Collaudata
fuerat precedēti ſympſalmate mul
tipliciter ſponſa vſq̄z in finez quar
ti capituli vbi concluſerat ſponſus
optabund⁹ imo imperioſus ⌊Sur
ge⌋hoc ē diſcede⌊aquilo⌋quaſi li/
gans aquas.ventus gelidus.deli/
cijs ɔtrarius amoroſis⌊⁊ veni au/
ſter⌋calentes ſpirans auras⌊pfla
ortum meū⌋qui ꝓculdubio ſimul ē
ortus anime de q̊ in Iſaia. Et eris
ſicut ortus irriguus. et ſicut fons
aquaꝝ ſapientie ſalutaris. cui⁹ nō
deficient aque viue ſalientis et vi/
tam eternā. cōſone ad textū prius
expoſitū⌊Et fluant aromata illi⁹⌋
quo perflante/ diſcedunt fantaſma
ta.danẗ cariſmata. reſonant idio/
mata. voces diuerſas intonant ꝛc.
Amor dehinc ſponſe ɔgratulās
let⁹ ⁊ affetiés. Incepit octauū dra
gma dicens et optans⌊Veniat di
lectus meus in ortū ſuū⌋efficienter
meū tñ effectualiter vel in effectu.
Porro finis inuitationis ē⌊vt cō
edat fructū pomoꝝ ſuoꝝ⌋.i.come
dere faciat. nūc vt pluries expoſito
Reſpondet dilect⁹ applaudens et
blādiens⌊Veni in ortū meū⌋ꝑue
niens votū tuū⌊ſoror mea⌋ex affi
nitate paterna ꝫm diuinitatē.⁊ ma
terna ꝫm hūanitatē⌊ſponſa mea⌋
in fide et caritate.in miſericordia ⁊
miſerationib⁹. in iudicio et iuſticia.
in ſēpiternū⌊Meſſui⌋colligēs⌊mir
ram meā⌋bone operatiōis q̄ ſicut
electa dat ſuauitatē odori. qm̄ .ab
omni fetore vanē glorie putreſcen
tis q̄z luxus aliena eſt⌊cū aromati
bus meis⌋Ꝟtutū ⁊ donoꝝ ſuauiſſi
mis⌊Comedi⌋qꝛ comedē dei feci
⌊fauū cū melle meo⌋qm̄ ex hūani/
tate mea ⁊ diuinitate.cibus ꝓcedit
amoris. Similiter et pot⁹ vini del/
tatis cū lacte humanitatis Sequiẗ
ꝓinde quaſi generalis nimiū q̄z li
beraẗ inuitatio⌊Comedite amici ⁊
bibite⌋quia mēſa ſapientie parata
ē⌊et inebriamini cariſſimi⌋ Sic pl⁹
eſt eſſe cariſſimū q̄z dūtaxat amicū
Ita maius eſt inebriari q̄z ſolū bi
bere. Tunc intelligendū eſt ſponſā
tanq̄z vere cariſſimā in delitijs ꝓut
infra laudaẗ obdormiſſe pre ebrie
tate ſpūs et dixiſſe quod ſequitur
in nono dragmate ⌊Ego dormio
⁊ cor meū vigilat⌋ Amor incipit
hic ſeptimū ſympſalma. dormire ſe
dicēs ⁊ cor ſuū vigilare. Felix ſopo
rat⁹ cū tali vigilia. Quātuz putas

differat a ſomno veteris homīs
et carnalis . Fumant ex corde et
ſtomacho vſqꝫ ad cerebrum vbi
ē ſedes proxima ſenſus ↄmunis
qui vocatur ab ariſtotele.primuꝫ
ſenſitiuū Fumāt inqꝫ exhalationes
que ex frigiditate cerebri repcuſ/
ſe fiūt graues ⁊ groſſicie ſua oppi
lant vias ſenſuū.quo fit vt ſpiri/
tus animales ſenſitiui.qui ſentire
dant inſtrumentaliter.tranſire nō
poſſūt Fiet preterea quies et ceſ/
ſatio ſenſualium operationum fa
tigatarum ex vigilia Neqꝫ iā res
videntur.ſed vel nihil vel earum
ſimulacra quādoqꝫ ſomniare cō
tingit.Fit deniqꝫ confortatio ſpi
rituum naturalium et vitalium.
¶ Amor vero noui hominis ſo
mnum patitur et ſomniū. ex illu
minationibus deſuper aduenien
tibus.quando vere res aſpiciun
tur aut ſentiuntur / eterne ſcilicet.
et fantaſie rerum mutabilium ceſ
ſant illudere Reuera nonne tem
poralia . ſi conferantur eternis.
illa potius ſimulacra rerum dicē
da ſunt qꝫ vere res . Ceſſant au/
tem huiuſmodi temporalia cogi
tari.quando dormit amor ꝑ con
templationem. Sed cor mentis
vigoratur vt vigilet ad inſpicien
dum ſēpiterna dilecti ſecreta.qui/
bus alloquitur dilectam audire
potenteꝫ.quia dormit a terrenis
et vigil eſt ad domini.celeſti. ad/
uentum ⌊ Vox inquit dilecti mei
pulſantis ⌋ Sic in apocalipſi ꝓte
ſtatur . Ecce ſto ad oſtium et pul/
ſo ⌊ Aperi inquit mihi ⌋ blandiēs
ex quadruplici nomine totaliter
amoroſo ſatis expoſito vel expo
nendo ⌊ Soror mea. amica mea
colūba mea Immaculata mea ⌋
Dehinc. intelligenduꝫ eſt cur vo
cet et pulſet. Nimirū vt feruenti/
or per exercitium ſuſcitetur a/
mor qui notatur aliquantiſper
ex ocio tepeſcere . . Propterea
tranſfigurat in ſe torporem iſtum
dilectus dicens ⌊ quia caput me/
um plenum eſt rore ⌋ q̄ vtique fri
gidꝰ eſt ⌊ et cyncinni mei ⌋. capilli
ſcilicet cogitationum intentionū
criſpantes et in altum recurui ꝓ
deſiderio celeſtium ⌊ guttis nocti
um ⌋ que tū rore ſimiles ſunt. Aut
ros ipſe conſonant hinc intelligē
tie noſtre.etſi multiplex altera ſit
reſponſio more dormitantis. et
quaſi ſomniculoſe pigreqꝫ vigilā/
tis ⌊ Expoliaui me tunica mea ⌋
curarum forenſium ⌊ quomodo
induar illa? ⌋ Laui pedes meos ⌋
affectionum a luto et puluere fan
taſmatum ⌊ quomodo inquinabo
illos ⌋ ambulando rurſus per vi/
as terreſtrium? Amor quia nō
ſatis excitatus a voce videtur.tā/
gitur a manu . Senſit hoc amor
ipſe iam factus alacrior ex tremo
re diſplicendi cum ſolicitudine cō
placendi ⌊ Dilectus inquit meus

miſit manũ ſuã⌋que eſt vis opatiua intima⌊per foramen⌋occultũ anime penetrans et illabens vſqꝫ ad vẽtrem que inferius amoris ſedem hꝫ⌊Surrexi⌋.ꝓmptior in amando⌊vt aperirẽ dilecto meo⌋nedũ vocanti iam et pulſanti. ẜ interius opanti.⌊Manus mee⌋quaten⁹ eſſent puriores ad amplexũ ſponſi⌊ſtillauerũt mirram⌋primã⌋coinquinationis expulſiuam⌊et digiti mei⌋diſcretionis tenentes ꝓlem ob ſimilem cauſaꝫ ne corrũperetur opatio⌊mirra probatiſſima⌋probata ex induſtria virtuoſe penitentie et venie. probatiori ex ꝯſecutione grẽ. ſed probatiſſima ex certa ſpe glorie Vel probata per fideꝫ.probabilior per ſpem.probatiſſima p charitatem⌊Peſſulũ oſtij mei⌋qđ aliter noiatur vectis verreul gallice⌊aperui dilecto meo⌋qꝛ rigorẽ oẽm.oſtium mei conſenſus obcludẽtem amoui⌊At ille declinauerat atqꝫ tranſierat⌋Ita vulgo dicitur.Qui nõ vult dũ pt.nõ poterit cũ volet.Nunqđ non iuſta eſt talis ingrate tarditatl. mulctatio Que tñ conuertiẜ et cooperatur in bonũ future ſolicitudinis amplioris.¶Amor itaqꝫ.et ſi dicat peſſulo amoto.apertoqꝫ oſtio.ꝙ dilectus declinauerat atqꝫ tranſierat.nihilomin⁹ multũ confiteẜ vocem pulſum et tactũ dilecti valuiſſe.Anima mea inquit liqfacta eſt.vt dilect⁹ locutus eſt.Non excludit pulſũ cũ tactu.quoꝝ vehementior virtus eſſe ſolet. ꝙꝫ ſoli⁹ vocis Quid aũt ſit iſta anime liquefactio cõiecturam⁹ ex materiali qualis ſit in niue.qualis in cera recenti ad ſolares radios.qñ ſit ſeparatio partiũ etherogeniarũ ab homogeneis.et econtra et qđ remanet nõ ſe cõtinet iam ſub terminis ꝓprijs.ſed alienis vt incontinẽte vaſe ſeu loco.Fit p cõtrariũ in multis obduratio.q̃ cedere neſcit agenti ſe penetrare conanti Ideo cecus amor igne⁹ maxime ſpiritalis et celeſtis facit liqueſcere cor piũ vt teneruꝫ male habebit in nouiſſimo.Porro duricies iſta qũo cauſeẜ et quid ẽ illud apli De⁹ cuius vult miſeretur et quẽ vult indurat.nõ mediocris eſt queſtio.Siquidem de⁹ neminẽ deſerit.niſi prius deſeratur. p auerſioneꝫ ab eo et pccm̃.ſed deſertione facta cadit homo in ꝓfundũ et contẽnit.Contẽnenti vero deus non dat grãm. ſed reſiſtit. Ac proinde non emolliẜ cor nec liquefit ad grẽ ſuſceptionem. tandem pena dãnationis infligitur et obduratio ꝯfirmatur.Cauſa igitur obduratiõis.eſt voluntas auertens et hec initiat.voluntas reſiſtens et hec continuat.culpa ꝓmerens et hec confirmat.de⁹ gratiaꝫ nõ dans et hec non liberat. deus iuſte puniẽs.et hec ordinat

¶ Amor patitur vulnera ⌊ Inue
nerūt me cuſtodes ⌋ inquit ⌊ q̄ cir/
cueūt ciuitatē ⌋ ¶ Ciuitas eñ poſſit
in bonū accipi cū cuſtodibꝰ ſuis
angelis et prelatis. quoꝝ bone ſūt
ꝑcuſſiones et vulnera ſancte ↄpū
ctionis: amoto pallio vanitatis.
Attamen cuſtodes iſti qui cir/
cueūt intelligi pñt de peſtifera gē
te illiꝰ ſathan qui circuit t̄raz et ꝑ/
ambulat ciuitatē peccatricem. in
cuiꝰ medio ſūt iniq̄tas ⁊ dolꝰ ⁊ ba
bilonica ↄfuſio. In quo ſenſu ſi te
xtus pñs accipit̄. cōſequēter ſpō/
ſa zelās amorez ſpōſi incurrit vt
ſit inter currendū. in aſpectu con
fuſionis horribilis. q2 videt iniq̄/
tatez et cōtradictionē in ciuitate.
Quid vulneret̄ ſentiēs cum aplo.
Quis infirmat̄ et ego non infir/
mor. Quis ſcādaliſat̄ et ego non
vror. Sic eñ penthapolis pecca
trix. affligebat neq̄ſſimis opibus
aīam iuſti loth. non flagellis cor
poralibꝰ ¶ Eſt aūt apud yſaiam
palliū laudis. q̄d dandū erat ꝓ
ſpū meroris. nūc aūt ex aduerſo
concipit zelus amoris ſpm̄ mero
ris ſublato pallio laudis. Nam
q̄uo cantaret cāticum dñi in t̄ra
babilonis aliena? ¶ Amor prete/
rea quo ad ꝓprietatez alteram.
languet exclamās ⌊ Adiuro vos
⌋ fortis obſecratio ⌊ filie hiꝛſm ⌋ ſu
perne ciuitatis ⌊ ſi inueneritis dile
ctū ⌋ imo quia vobiſcū eſt ⌊ vt an/
nūcietis ei ⌋ qui nouit oīa ⌊ q̄a a/
more langueo ⌋ Sane quia ledit̄

amor et honor ipſiꝰ. nequeo non
languere. quando nullum valeo
preſtare remediū. zelus eñ domꝰ
ſue ↄmedit me. Et quia tot mala
que video tollere non valeo. cum
languore tolero et gemo. Heu mi
hi q2 incolatꝰ meus prolongatꝰ
eſt et habitaui cum habitantibꝰ
cedar tenebrarum harū. neq3 pa/
tet nobiſcū celer ingreſſus ad di/
lectū ¶ Cupio eñ diſſolui et eſſe cū
xp̄o. Cupio ciuitatez turbidā de/
ſerē corporis mei. vt libera fiat mi/
hi ꝯtractatio ſūmi boni ſacians
et quietans. Eſt igitur cauſa lan/
guoris mei ex vnico amore ſuo
duplex. q̄m leditur a preuaricato
ribꝰ neq3 mihi plene poſſidendꝰ
cito dat̄ Fiat vtinā lāguor iſte mi
hi in mortem qualis eſt illa iuſto/
ruz. ¶ Amor ſponſe quo ferueat
amplius et feliciter langueat per/
flatur interrogationibus filiarū
hiꝛſm. quaſi neſciaꝝ. vt eſt illud a/
dam vbi es? vel potius illud ad
mariā. amore languentem. mulier
quid ploras ⌊ Qualis ē dilectus
tuꝰ ⌋ ex dilecto. Amas eñ per a/
morem ⌊ O pulcerrima mulierum
qualis eſt dilectus tuꝰ quia ſic ad/
iuraſti nos ⌋ Reſpondens ꝓtinꝰ
amor pro conditione ſua laudat
dilectum ex viuaci colore ⌊ quia
candidus et rubicundus ⌋ ex ſin/
gulari decore ⌊ electus ex milibus
⌋ ex ornato vertice ⌊ caput eiꝰ au/
rum optimum ⌋ cuius ⌊ come ſunt
ſicut elate palmarum ⌋ fortes, ſc3

in altũ dilatate cogitatiões. ſicut exaltatur celum a terra. cogitati/ones aũt hoim̃ vane ſũt. Et qm̃ abditiſſime ſunt cogitatiões dei neqꝫ cõprehendi pñt dicuntur ⌊ nigre ſicut coruus ⌋ Ceteꝝ omen dantur oculi ſapientie eiꝰ ex colũ bina ſimplicitate mũdiſſima et lac̃tea Et qm̃ profunda fluuioꝝum ſcrutantur habitant iuxta fluẽta ſcripturaꝝ pleniſſima ⌊ Gene illiꝰ ſũt ⌋ ornamenta faciei foꝛmoſe ac redolentes ⌊ ſicut aureole aromatuꝫ conſite a pigmentariȷ̃s. labia eius ⌋ quibꝰ enarrat ſciam. labia ſunt ⌊ diſtillãtia ⌋ moderateꝛ abſqꝫ vlla putrefac̃tionis labe ⌊ mirram primaꝫ ⌋ vt eſt illud cũ ſilibꝰ beati paupes ſpũ. et mites ꝛ qui lugent. et qui non habent hic cõſolatiõem ſuam. ſed flent et eſuriunt ⌊ Manus ⌋ virtutis executiue ⌊ ſunt toꝛnatiles ⌋ per agilem equabilitatem. auree per ſapientiã plene iacinc̃tis celicis conuerſatiõis ⌊ Venter ⌋ qui vim vel memoꝛatiuam vel generatiuã ſpũaliter ſignificat ⌊ eburneus ⌋ eſt per cãdorem caſtitatis non vrentis et per ſaphiroꝛum precioſoꝝ diſtinc̃tionem in celicis donis ⌊ Crura illiꝰ ⌋ vſqꝫ ad pedũ firmitateꝫ ſignat vias greſſuũ diuinoꝝ ſcđm miaꝫ et veritatem ſub typo colũnaruꝫ marmoꝛearũ ſunt ſup̱ baſes aureas inflexibiliter ſtabilite ⌊ Species eius ⌋ candoꝛem puritatis odoꝛifere gerit ⌊ vt libanus ⌋ et ⌊ elec̃tus ⌋ eſt inter alios ⌊ ſicut cedri ⌋ ꝓceritate ſunt imputribilitateqꝫ laudabiles. Cõmendat ⌊ guttur illius ſuauiſſimuꝫ ⌋ in vi ſpiratiua ſonatiua et diſtributiua ad inferiora coꝛpis membꝛa. Et quid per multa fieret moꝛoſa dinumeratio ⌊ totus deſiderabilis ⌋ ¶ Amor ad extremũ quia ſublimiꝰ aſcendere nõ poterat ſubiũgit ⌊ Talis eſt dilec̃tꝰ meus et ipſe eſt amicus meus filie hirlm̃ ⌋ dilec̃tio dicit amationem ex elec̃tione ſed amicitia addit reamatiõem et mutuaꝫ cõicationem Rurſus quia ſponſꝰ ſumitur a ſponſo. nedũ ꝓpter cõicatiõem. ſed ad filioꝛum generationem. Ubi fũdatur cõicatio nature ſcđm oꝛiginem filiȷ̃ vel filiorũ a patre Preterea vxor in eodẽ gradu videtur eſſe ponenda. q̃ntum ad amoꝛeꝫ beniuolentie cuꝫ filiȷ̃s. ſcđm quã cõicationem magis diligitur filiꝰ q̃ꝫ pater. quia filius eſt aliquid eius. non autem pater. Preſumit igitur ſanc̃ta fiducia multũ de deo dilec̃to. ipſa diligens ſponſa cum addit. Et ipſe ẽ amicus meus filie hirlm̃. qꝛ diligit et diligit et in ſecretis cõicat Plus deniqꝫ videtur dic̃tura fuiſſe. ſi iũxiſſet et ipſe frater meꝰ Quid preterea ſi dixiſſet et ipſe ẽ ſponſus meus. Quid demũ ſi velut excedens audaci verbo cõcluſiſſet ipſe eſt filius. et puer et miniſter Nonne dixiſſet talia confoꝛmiter ad ſponſũ ſic loquentem et

laudātem. nedum ſponſaz pulcerrimam et immaculatā. ſed omnez generaliter qui fecerit volūtatem patris ſui qui ē in celis. Sane ſuffecit ei fortaſſis laudatio nō ꝓprij ſed alieni oris ſponſi et ſuoꝝ paſtoꝝ et doctorum quaſi paranymphoꝝ inter ſponſā ⁊ ſpōſuz. qui ſponſam vocant verbigenaz ſeu deigenam et ita dei matrem. Ambroſius. hieronym⁹. Auguſtinus bernardus. cum ſimilib⁹ q̄rū ſcripta patent. et ratio certa conuincit ex dignantiſſima cohabitatione ſponſi cuz ſponſa et eiuſdez per gr̄e ſemen. fecundatione non ab altero nec de altero q̄m de ſe ipſo vt audeat. dicere ſpōſa in ſuperaduentu ſpū̄ſſancti. et in obūbratione virtutis altiſſimi. filius me⁹ es tu. ego hodie genui te. in die deſponſationis mee et leticie cordis mei. Quid hoc mirabili⁹ Vel dicere do Tib⁹ meus es tu ego hodie omedi te.

Explicit ſympſalma ſeptimum.

Incipit ſympſalma

octauum. in quo ponunt̄ quinq₃ proprietates. ſcʒ. xxxvij. xxxviij. xxxix. xl. et. xli.

Capl. ſextum

1 TIngit amoꝛ ſoli ſol⁹ ꝑfect⁹ ⁊ eſt par Auroꝛe nitidus. ordine terribilis Amor vnus et vnic⁹ ſimplex ꝑfectus ⁊ electus inſinuatur cum dicit̄ circa mediū ſexti capituli. Una ē colūba mea. ſimplificata videlicʒ per ſpm̄ſcm̄. perfecta mea. cui nihil deeſt eoꝝ quoꝝ eē particeps dʒ. Que preterea iuncta eſt mihi ꝑfecte et fini ſuo. Tūc eīm perfectum eſt vnūq̄dq₃ cum finē vltimū ſuū. fuerit aſſecutuʒ. ſicut ex oppoſito omne illud vanū eſt q̄d fine ſuo caret. Propterea vani ſunt oīes homines in quib⁹ non eſt ſapientia que ipſoꝝ finis ſtatuta eſt. Sequitur. Una eſt matri ſue electa genitricis ſue. Mater et genitrix ſponſe recte intelligit̄ eadem increata ſapientia. cui⁹ filia ē mēs anagogice ſurſum acta. ¶ Nam q̄ ſpū ſapientie aguntur hi filij dei ſunt. Viderunt illam filie et beatiſſimā predicauerūt regine ⁊ cōcubine laudauerūt eam. Pendet hec pars ab illa precedenti. ſexaginta ſunt regine. et octoginta concubine et adoleſcentularū nō eſt nūerus. que hic poſſunt intelligi filie nūcupari ¶ Seq̄t̄ vox admirantiū. Que eſt iſta que ꝓgreditur. quaſi aurora conſurgens. pulcra vt luna electa vt ſol. terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. Hec pro contextu preſentis octaui ſympſalmatis tranſcurſa ſic cōiūgamus ad precedentia tanquā ꝓ diapſalmate. ¶ Amor fidēter auſus eſt dicere poſt deſcriptas

dilecti ꝓprietates⌊ et ipſe eſt ami
cus meus filie hieruſalem⌋ Sub/
iungūt ad incendiȷ̄ fomentum cre
mentū qꝫ petitionem⌊ Quo abiȷ̄t
dilectus tuus o pulcerrima mulie
rum. quo decliauit dilectus tuus
ꝛ queremus eū tecū?⌋ Non itaqꝫ
petūt propter ſe quem libere poſ/
ſident in hieruſalem celeſti. ſed ad
ſponſam ideo iungūt⌊ tecuꝫ⌋ Re/
ſpondet amor in p̄ncipio ſexti ca/
pituli⌊ Dilectus meus deſcendit
in ortum ſuum⌋ qui eſt in ſubcele
ſti hieruſalem quo ad vniuerſos
et ſingulos quos gratia facit eē
quaſi paradiſum in benedictioni/
bus⌊ vt ibi paſcatur in ortis ꝛ li/
lia colligat⌋ ad aureolaꝫ aroma/
tum. q̄ omnia ſunt benedictiones
meritorum. quibus paſcitur dile/
ctus ꝛ que colligit quando remu
nerat. ¶ Amor rurſus quaſi dele
ctatus confabulatione prolixiori
ad filias hieruſalem narrat in ar
dore ſimplici cordis laudes ſuas
ſibi prius attributas a ſponſo. cū
redditione multiplici. Et ita ꝓce
dit huius totꝰ capituli vi. ꝛ viȷ̄. cō
textus quaſi ſua ſit alternata nar
ratio. vſqꝫ principium octaui. vel
paulo ante vbi decimuꝫ ꝛ vltimū
dragma incipit per collocutionē
nominatim ad dilectum et ipſius
reſponſionem. Nos autēꝫ ex ipſis
tria partiti ſumus ſympſalmata.
ſub triplici verſu nouiſſimo ¶ A/
mor igitur colloquium habēs cū
filiabus hieruſalem que viceꝫ ge

runt paranimphorum inter ſpon
ſum ꝛ ſponſā. non vt inſtruat eos
ſed vt deſiderio ſuo ſatiſfaciat. ꝛ
doceat̃. ɔtinuat reſponſioneꝫ ad
interrogatōnem factam: imo dif
fuſa ꝟboſitate ſepius interrupta
dilatat eam⌊ Ego inquit dilecto
meo⌋ intendo⌊ ꝛ dilectus meus⌋
intendit⌊ mihi. qui paſcit̃ inter li/
lia⌋ cādidorum meritorum ab eo
mihi magnifice collatorū ex qui/
bus me collaudat dicēs⌊ pulcra
es amica mea et decora ſicut hie
ruſalem⌋ ad cuius exemplar for/
mata ſū atqꝫ pacifica. Quod ſi fi
denter dixerim prius et iſte ē ami
cus meus. nolite mirari quoniaꝫ
me dignatur totiens amicaꝫ no/
minare cuius iudicio et dono vir
tutum ſuarū dicor⌊ t̃ribilis vt ca
ſtrorūꝫ acies ordinata⌋ ¶ Amor
iterū continuat narrare verba di
lecti ad eam⌊ Auerte inquit ocu/
los tuos a me⌋ quorum vnus eſt
diſcretiuus ſeu ſpeculatiuus. alter
experimentatiuus ſeu practicus⌊
quia ipſi auolare me fecerunt⌋ di
citur in p̄s. Accedit homo ad cor
altū et exaltabit̃ deus Hoc ꝟbū
eſſe poteſt p̄ſētis intelligentie de
auolatione dilecti q̄ ſblimior ſem
per apparet q̄ videri ſolicitudine
q̄rit̃ ampliori Ponit eni tenebras
latibulū ſuum Sequit̃ laus capil/
loꝝ dentium ꝛ genarū ꝓ ut s̄ iiȷ̄
caplo ¶ Sequitur deniqꝫ materia
preſētis ſympſalmatis iā aperta
⌊ Sexaginta ſunt regine ꝛc⌋ uſqꝫ

deſcendi in ortum &c. ſecūdus eſt
iſte text' in ſētētijs ſi deberent ſin/
gula diſcurri que omnia reducū/
tur ad vnitatem amoris et mul/
tiplicitatem eius. Unitas obie/
ctalis multiplicitas formalis eſt
Unitatem expreſſit aplus cū to/
tiens dixit. Unum corpus. Un'
ſpiritus. Una ſpes vocationis.
Unus dominus. Una fides ꝫ
Unum baptiſma. Unus deus ⁊
pater omnium Et iternum Unū
corpus et vnus panis ſumus Et
vniuerſaliter in euangelio iohan/
nis per totum Et quid poteſt cō
pendioſius dici ꝙ̄ illud apoſtoli.
Qui adheret deo vnus ſpiritus
eſt. Quinimo illud xp̄i de mandu
cante et bibente carnem et ſan/
guinem ſuum ſacramentaliter.
In me manet et ego in eo. Ceterꝫ
notati ſūt ſtat' varij in adoleſcen/
tulis concubinis reginis Illuſtra
tiones inſuper varie in aurora lu
na et ſole Cōcluſa ſūt tandē om/
nia in ordine ſeu coordinatione
charitatis. quoniam prius dictū
erat ordinauit in me charitatem
Nūc iterū repetitur et poſtmodū
quantum valeat ordo charitatis
et amoris dicendo terribilis vt
caſtrorum acies ordinata. ¶ A/
mor ſi ordinatus ſit nihil forti' et
inimicis terribilius eſt. Conſiſtit
aūt ordo amoris ad deum ad ſe
ad proximum. Diriuatur inſup
ordo iſte ab ordine tam ſupcele/
ſti beatiſſime trinitatis. q̄m celeſti

angelice dignitatis. Et iſte ordo
ſubceleſtis dicitur monaſticus in
homine ſingulariter Eccleſiaſtic'
in policia ſpirituali. politicus in
regimine temporali de quib' non
eſt hic dicendum per ſingula. niſi
ꝙ generalis iſta poteſt regula da
ri ꝙ nihil abſqꝫ ordine alicubi pul
crum eſt. nihil placens nihil ſtabi
le Sunt a beato dionyſio tradite
ſicut creditur reuelāte paulo. cele
ſtes ordinum angelicoꝝ hierar/
chie. Sūt ad exēplar eaꝝ tradite
ſubceleſtes hierarchie. tres mo/
naſtice in eodeꝫ homine ſcđm me
taphoram ſicut loquitur ariſtot.
et per tropologiam ſicut loquit̄
theologus iuncta ſimꝉ anagogia
Tradita eſt hierarchia ſubceleſt.
eccleſiaſtica per allegoriam: maxi
me iuncta tropologia. Tradita ē
etiam ſubceleſtis hierarchia tem/
poralis maxime per tropologiā
incedens. Porro hierarchia ſub/
celeſt. monaſtica ⁊ eccleſiaſtica ma
gis ſpectat ad ſympſalma preſēs
et duo ſequētia Qua in re poſſet
introduci tota traditio dionyſij
de angelica hierarchia. ca. x. cum
expoſitiōibus ſuis. Tradunt eniꝫ
ꝙ in homine quolibet nouem of/
ficia vel ordines celeſtium ange/
lorum reperiri debent Infima hie
rarchia ſcđm naturam. media ſe
cundum induſtriam Tertia et ſu
prema ſecundum gratiam Multi
ſuper hoc ordine et hierarchijs
multa tradiderunt pro ſuo quili/

bet ſenſu et ingenio Deniqȝ rede/
unt omnia in vnam de portioni/
bus anime hūane ſententiam cuȝ
ſuis habitib⁹ et actibus cum rela
tione Preterea ad formalem ob/
iectoꝝ rōem qm̄ bonum eſt obie/
ctalis ratio ſolius dei.et finis vl/
timus eſt.et hec in arce reponit̄
vbi mens amat arce manens v/
nica vnicū ſola ſolū deuȝ Proin/
de ratio ſuperior hȝ pro obiecto
ſeipſā et res ſpūales abſtractas
ſicut angelos ſubſequitur inferi/
or ratio.deducēs ex ſupioribus
principijs concluſiones ſcibiles.
Et ex inferiori ſenſualitate ſenſati
ones experimentales ſenſuū exte
riorū et interiorum. Circa quas
ſenſationes et ex quibus inferior
hierarchia conſtituitur ſicut ex ra
tione inferiori media et ex ſuperi/
ori ſuprema. Prima ꝑ naturam.
ſecunda per induſtriam. tertia ꝑ
gratiam iuncta induſtria. Super
quas omnes collocatur mens in
arce ſyon tanqȝ imago et gloria
et ſimilitudo quedā beatiſſime tri
nitatis Amor ordinatus habȝ in
qualibet hierarchia quandā ſpe/
ciem trinitatis ſcd̄m maius ⁊ mi
nus hierarchia ſiquidem mētis
in arce ſyon tanqȝ ſuperceleſtis i/
mago.imo et deificatio pure gra
tuite ſigillata.ſignataq̄ tracta hȝ
deum.nedum pro cauſa vel prin/
cipio efficiente quēadmodū res
oēs habent.nedū pro cauſa vel
principio formante vel obiectali
ter et vitaliter immutante.quem/
admodū capaces ſūt oēs crea
ture rationales.ſcd̄m memoriaȝ
intelligentiam et volūtateȝ. ꝑ di
uerſas illuminationes et partici/
pationes gratiaꝝ gratis dataꝝ
quales ſunt ꝓphetie.dona ſanita
tum.dona linguaꝝ. et abbreuia/
to verbo.omnes gratie.p̄ter gra
tiam gratum facientem et acce
ptantem ad vitam eternam.veꝝ
etiam per eandeȝ grām gratūfa
ciētem ſanctificātem et inhabitā/
tem.que reddit mētem ſponſam
dei.chariſſimā filiam ſororem co
heredem amicam et ꝯmenſalem
imo audaciſſimo cū pietate ꝟbo
matrem Vn̄ verbigena vl' deige/
na noīatur Poſt iſtam quaſi ſup/
celeſtem hierarchiam.ſūt in homi
ne ſicut in microcoſmo ſeu mino/
ri mundo reperibiles alie om̄es
hierarchie figuraliter tam cele/
ſtes qȝ ſubceleſtes ſpūales et tē/
porales Cui⁹ rei conſideratio ma
nifeſta eſſe poteſt perſcrutanti tri
nitatem inuenibilem eſſe in oībus
his hierarchijs antedictis. Nun/
quid non hȝ ſenſualis hierarchia
memoriaȝ noticiam et amorē re/
ſpectu obiectoꝝ phīce cognoſci/
biliū et amabiliū ſicut in logicis
moralibus et phyſicis.per infalli
biles leges et regulas in quibus
velut theophanijs et enigmate
videtur trinitas deus. Nunquid
non portio ratiōis ſuperior me/
moriam hȝ.noticiam et amorem

reſpectu ſui.qm̄ ſibi marie pn̄s eſt
Compatur etiā ſcd̄m memoriam
noticiaz et amorē.ſdaꝝ ſpūaliuz
ꝛ immaterialium q̄ ſub deo ſunt
eternitatis participes.Amor ſi con
ſideretur pſallere cantica canti
corum conformiter ad predictas
hierarchias ſe viciſſim coaptan/
do.nūc ad illam quaſi ſupercele/
ſtez nunc ſigillatim vel coniūctim
ad alias.velut celeſtes vel ſub/
celeſtes.ſpūales vel temporales
manifeſtuz eſt q̄ꝫ latiſſima ſit can
ticorum materia vel exponendo
vel exercendo.

Explicit ſympſalma octauum

Incipit nonū In quo

tangunt̄ quinqꝫ proprietates ſcꝫ
xlij.xliij.xliiij.xlv.et xlvi.

NEſcit amor ve/
hitur turbatur crebro
vocat̄.Pareat vt veni
ens laus ſibi multa dat̄.Amor
neſcire ſe dicit ſimiliter ad pſalmi
ſtaz pluries.nominatim ibi.Quia
inflammatū eſt cor meum et re/
nes mei cōmutati ſunt.et ego ad
nihilum redactus ſum et neſciui:
Per ignorantiam autem cogi/
tur incircumuolate.dei ſecunduz
dionyſium.Sic amor ſponſe poſt
q̄ꝫ confabulādo narrauerat filia/
bus hieruſalem ex perſona ſponſi
Deſcendi in ortū meū vt viderē

poma cōualliuz q̄ ſūt merita hu
miliū et inſpicerem ſi floruiſſet
vinea que p baptiſmum de egy/
pto tranſlata eſt et germinaſ/
ſent mala punica ſanctaꝝ inten
tionū.ſubiūxit in perſona ſua.Ne
ſciui anima mea conturbauit me
ꝓpter quadrigas aminadab.Ap/
tiſſime quidem per aminadab
qui ſpontaneus interpretatur.ac
cipitur xp̄us qui voluntarie genu
it nos ſcd̄m iacobi verbum.Cuiꝰ
quadrige ſunt euangelice quattu
or doctrine.q̄bus euecti fideles
conturbauerunt mundum bona
conturbatione qn̄ cōturbate ſūt
gentes per penitentiā et inclina/
ta ſunt regna per fidei ſubiuga/
tionem.vocantibus apoſtolis et
ſucceſſoribus ſuis et pie clamanti
bꝰ quater iuxta q̄ttuor euāgelia
reuertē reuertē ſunamitis.i.capti
ua reuertē reuertē vt intueamur
te.h̄ eſt vt reuerſam et ꝯuerſā dili
gamus te.Naz vbi amor ibi ocu
lꝰ et ita videre diligē eſt.Amor
ſponſe continuo conuertit allo/
quiū ceptum.cū filiabus hieruſa
lem.non quidem verboꝝ ſtrepi/
tu ſed ſolita meditatione.Cōuer
tit inq̄ꝫ ad laudem eccleſie de gē
tibus tam vniuerſalis q̄ꝫ ſingula
ris.quoniam vnitas nectit oēm.
vt etiam remaneat cuiuſlibet ſal
ua ſingularis proprietas.Ni/
hilominus placet in hoc ſym/
pſalmate ſermonem facere ſuper
vniuerſali.et per allegoriam qua

ten⁹ ſolers lectoꝛ animaduertat
ita potuiſſe fieri per vniuerſū de/
curſum iam peractum pꝛincipali/
ter ſcd̄m anagogiam cum illumi/
natione pħica. quēadmodum in
ſequenti et vltimo ſympſalmate
conuertetur oratio ad tropolo/
giam. quaſi pro adoleſcētulis ſi/
cut magis aptatur ad concubi/
nas et reginas. et precedentia te/
xuntur de illa que vnice perfecta ē
et electa virgo filia ſoroꝛ ſponſa
quaſi mater honorificata et quo
dammodo deificata. Eſt aūt ſen/
ſus ille allegoricus dicēdus. in h̄
libro ꝓpꝛie litteralis. tanq̄ʒ ab au
ctoꝛe ſalomone principaliter intē
tus. vbi voces aliud loquuntur ꝫ
res litterā ſignificāt. quemadmo
dum de lignis libani que conſti/
tuerunt ſibi regem ¶ Amoꝛ nomi
nari poteſt tripliciter. confoꝛmiť
ad actum triplicem hierarchicum
Nam eſt amor purgatiu⁹. cui ſer/
uit tropologia et moꝛalis ſcien/
tia Eſt amor illuminatiuus. cui
ſeruit allegoria et ſpeculatiua the
ologia Eſt amoꝛ perfectiu⁹. cui
ſeruit anagogia et practica theo
logia. Dictum eſt actenus princi
paliter de amore ꝑfectiuo ſcd̄m
anagogiam et practicam theolo
giam. iungendo ſpeculatiuam a/
liq̄n Dicendum eſt in hoc nono
ſympſalmate precipua intentio/
one de amore illūinatiuo. per al/
legoriam aut per ſpeculatiuā the
ologiam Decimū vero ſympſal/
ma deſeruiet maxime amoꝛi pur/
gatiuo ſcd̄m tropologiam ꝛ mo
ralem ſciam. Sic em̄ debitum ſol
uere conabimur. nedum ꝑfectis
et ſapientibus. ſed minus ꝑfectis
qui proficiunt aut proficere deſi
derant incipiūt. ¶ Amor illūina
tiuus conatur per allegoꝛias ex
narratione ſponſe ad filias hieru
ſalem ſub perſona dilecti eccleſiā
de gentibus cōmendare ſub no/
mine ſunamitē. que captiuitatem
ſonat. qui ſenſus per expoſitoꝛes
copioſiſſime et quaſi principaliť
tractatus eſt in hoc toto cantico
rum libro Docet hoc gloſa or/
dinaria ex eoꝛum dictis ꝑticulari
ter excerpta Vocatur quoq̄ʒ ⌊ o/
ſculatio oris ⌋ incarnatio xpi ſiľr
deſponſatio et amplexio cum ſi/
milibus Dicuntur ⌊ adoleſcētule
⌋ ſimplices de eccleſia. dicuntur ⌊
concubine et regine ⌋ prelati mi/
noꝛes et maioꝛes bene fecūdan/
tes et regentes ecc̄iam. Dicitur ⌊
vnica columba ⌋ perfecta tota v/
niuerſalis eccleſia ad vnum pa/
ſtorem xp̄m et eius vnicum in ter
ris vicarium pontificem ſummuʒ
ſimplificata. Dehinc p̄ľalitas
paſtoꝛum et ſodalium et taberna
culorum et oppugnationum refer
tur ad hereticos. ¶ Poꝛro lectu/
lus floꝛidus cum ſimilib⁹ ſpectat
ad cōtemplatiuos ſicut egreſſio
ſpōſe ad exterioꝛēs vineas ꝛ oꝛtos
trahiť ad actiuos. p̄ſtim p̄latos
et rcͦoꝛes ecc̄e maioꝛēs ꝛ mioꝛes ꝛ

doctores. adeo q̄ tota fere con/
nexio corporis myſtici eccleſie ſi/
gnificata per actus corporis ve
ri tradicit ad iſtos Nunc nomie
oculoꝝ quoniam illuminãt. nũc
per choros caſtrorum quia letifi/
cant et defendunt in ↄcordia q̄ſi
chori. nũc laudatur ſub admirati
one quaſi filia ꝑncipis et pulcri
tudine greſſuum quoniã ſunt cal
ciati et preparati ad euangelizã/
dum pacem pro vt loquitur yſai
as Quã ſpecioſi pedes euangeli
ſantium bonum Rurſus ipſi eidē
ↄparant [capillis] quoniã adhe
rent chriſto capiti immediatius ꝛ
ſũt ordinati [ſicut greges capra
rum que apparuerũt de galaad]
id eſt de aceruo teſtimonij ſcriptu
rarũ. De q̄bus chriſtus Teſtimo
niũ inquit perhibent de me Com
parantur deniq̧ dentibus conte
rentibus cibū ſpiritualis doctri
ne ſub vnitate ordinata. prout ē [
grex ouium que aſcenderũt de la
uacro] baptiſmi vel penitētie. nõ
ſine mltiplici fructu [ſed gemellis
fetibus] propter geminã dei ꝛ ꝓ
ximorum charitatem. Compa
ratur inſup ſua conuerſatio. que
per genas figurat̄ cortici. per hu
militatem pallenti. mali punici cõ
tinētis in ſe grana / doctrinarum.
rubicunda per charitatem ſub or/
dine mirabili ſententiarũ. que di/
cuntur hic occulta genaꝝ vel ipſi
us ec
cleſie.

Capitulũ ſeptimũ

Comparatur iunctu
ris feminum et monilibus. vmbi
lico et crateri tornatili. qui nunq̄
indiget poculis. Ventri quoq̧
et aceruo tritici vallato lilijs. et
duobus vberibus. duobus inſu/
per gemellis hinnul̄ capree. pro/
pter vim genitiuā ſpiritalit̄ atq̧
nutritiuã Compatur collo ꝛ tur/
ri eburnee. propt̄ vim ſuſtētatiuã
et caſtã [Oculis rurſus ꝛ piſcinis
in eſebon. q̄ ſũt in porta filie mul/
titudinis] propt̄ vim ſpiritaliter
inſpectiuã. ꝛ aquis doctrinarũ fe
cundã inſtar piſcinarũ. Dicuntur
ſubinde [naſus] propt̄ vim olfa
ctiuā ſpiritaliter vnde percipiũt
inſidias hoſtiũ [ſicut a turre liba
ni] ſit corporaliter [q̄ reſpicit cõ
tra damaſcū] Dicũtur [caput]
propter vniuerſalē vim regitiuã
et influxiuam ſpiritalium ſenſuum
et motuum ſicut a carmelo mõte
nutrimenta corporaliter accipiũ/
tur. Porro [come capitis] hꝰ ſpi/
ritalis ſꝫ [ſicut purpura regis] ru
bicunda et precipua propter cha
ritatis nitorem q̄ [iuncta] eſt [ca/
nalibus] a ſuperna hieruſalē flu
entibus. Deniq̧ laus totius ec/
cleſie ab ipſis ſumitur quoniā ꝑ
eos [pulcra eſt ꝛ q̄ decora ꝛ cha
riſſima in delicijs] cuius altitudo
aſſimilatur [palme] quoniã ꝛ ipſi
prelati cum doctoribus ſunt ſimi
les vberibus ꝛ botris. ꝓpter vim
nutritiuã nũc in lacte ſimplicioris
doctrine nũc in vino ſubtilioris.

Dicit ꝓpter iſtos ſponſus ꝗ L
aſcendet in palmam ⌋ per gratiã
L et apprehendet fructus ei⁹ ⌋ per
remuneratiõem L Et vbera tua ⌋
loq̃tur ad ſpõſam L ſicut botri vi/
nee ⌋ cauſa dicta mõ L et odor orl.
tui ⌋ a quo ſonat ꝑdicatio erit L ſi/
cut odor maloꝝ ⌋ Odor inquam
vite in vitã bonis et in mortẽ ma
lis L Guttur tuuꝫ ⌋ ſignificãs vim
guſtatiuaꝫ eſt ſicut vinũ optimũ
ex efficacia Subiungit poſtremo
ſponſa quaſi ſecũ reputans et lo/
quens L dignum ⌋ non dubiũ q̄m
bonũ L dilecto meo ad potanduꝫ
⌋ labijſq3 et dentibus illi⁹ ad ru/
minãdũ ⌋ cauſaliter intellige. q̃a
potare facit et ruminare Amor
increatus abyſſus amoris. fons
fluuius et flumen . cuius deriua/
tio eſt ipſius vocatio. cur ab ini/
tio vocatam ⁊ electam ſynagogã
velut arentem deſeruit et repudi/
auit. ſupinfuſa et deſponſata gen
tiũ eccleſia Pẽdet iſta queſtio ab
ordine diuine prouidentie. q̃ cha
ritatem ordinauit in effectib⁹ ſuis
q̃s vtique dicere poſſum⁹ amoẽs
ſuos. q̄m ſuũ dicere amare eſt A/
mauit et facta. vidit inſuꝑ cuncta
que fecerat q̃ oculo niſi amoris?
et erant valde bona. Valde er/
go amabilia q̄m bonũ et amabi/
le ↄuertitur. Propterea res vna
queq3. tantum hꝫ de amabilitate
quantũ deo amanti placitum eſt.
Ceſſꝫ ergo ſuꝑba curioſitas mor
taliũ ſuper hmõi queſtiunculis.

Cur? Reſpondet ꝓpheta Quecun
q3 voluit fecit Reſpondet et ꝑ ſe
ipſo Miſerebor cui miſerebor . et
clemens ero in quẽ mihi placuẽit
Repudiata eſt ſynagoga prius
electa . Demeruit prius ita fieri
dicente ꝓpheta ad deũ. Q̄m qui
elongant ſe a te peribunt .perdi/
diſti om̄s qui fornicantur abs te
Elongata eſt. perfidia Fornicata ẽ
diſperſa ẽ et repudiata. et eccleſia
gentiũ gratis electa. ſub typo va
ſti ſuperbe et heſter gratioſe.
Amor eternus q̃leꝫ dicendus eſt
plus diligere vel preſcituꝫ in gr̃a
nunc exñtem .ſicut ſynagoga fuit
vel predeſtinatum odioſum pec/
cato actuali qualis erat ecc̃a gen
tium futura. R̃nſio fit per diſtin/
ctionem. Q̄m ſcd̃m pñtem iuſtici/
am plus amauit ſynagogam re/
probã/tũc exiſtentẽ in gr̃a. Ꝫ ſim
pliciter pl⁹ ecc̃iam gentiũ tũc exi/
ſtẽteꝫ in culpa. ne glief ſtulta pſũ
ptio ois carnis in ↄſpectu ſuo
Amor increat⁹ q̃s amaſſe pl⁹ exi/
ſtimãdus eſt. vel angelos vel ho
mines Quos inſuper inter hoies
vel xp̄m vel totam ecc̃iam Quos
rurſus in eccleſia .vel matrem ſu/
am vel Jo͡hem cui cõmiſſa eſt in
cuſtodia. vel petrum cui ſue com
miſit regimen ecc̃ie. Quẽ pl⁹ ſubiſi
dilexit vel Johãnem. vel petrum
Rurſus ſi deus ab eterno dilexit
mundum creandum cum omnib⁹
q̃ue in eo ſunt vel ex tp̄e Et quãli
bet dicatur. ſi plus dilexit vnam

creaturam q̄z aliam cum in actu dilectionis ſue infinito non vide/atur inueniri poſſe plus vel min⁹ Sed videtur econtra ſi omnia di/lexit equaliter cū non fallat in di/lectione ſunt omnia equaliter bo/na. Amplius ſi diligit omnia ⁊ et nihil odit eorum que fecit. quo pacto creature ſue quas fecit q̄tī die deficiunt. corrūpuntur. intere/unt moriuntur. nedum morte tē/porali. ſed qđ horribilib⁹ eſt. etiā ſolo cogitatu moriuntur eterna. Propterea ſi diligit om̄ia cur nō omnibus dat ſalutem. cur non ꝓ/ſperitatem cur non delicias. cur malis proſpera cur bonis aduer/ſa. Cur multa tolerat imo laudat in creaturis irrationabilib⁹. ſup/biam in equo Inuidiam in cane. Iram et ferocitatem in leone. A/uariciam in cornicula. ſegniciem in bubone. luxuriam in ſue vel hir/co. gulam voracem in lupo. et ita de ſimilibus. qualia tamen velut odiens reprobat in hominibus punit et damnat. Tales ſūt que/ſtiones ſuper prouido et ordina/to amore dei ſine numero. Pro quibus ſit hec vnica concluſio ꝙ amor dei in ſe vnicus eſt inuaria/bilis et immotus. ſiue cōparetur ad homines ſaluandos ſiue ad damnandos ſiue coaptetur ad creaturas irrationales attā mul/tiplex ⁊ varius dicitur amor eter nus. relatus ad effectus ſecundū quos dicitur recipere mai⁹ et mi/nus in amādo prout creature ſue plus recipiunt vel min⁹ de ꝑfecti/one in eſſendo Aliquib⁹ contulit ſolum eſſe. aliquibus viuere. qui/buſdam ſentire. nonnullis ratio/cinari et intelligere. Superaddi/dit autē electis ſuis beneviuere et letari cū beneplacito gr̄e ſue. q̄s fecit capaces et participes imagi nis. et glorie ſue. per mēoriam ſui intelligentiam eternoꝝ. cū meri/to hic in via in oſculo ſācto oris ſui ſub ſpe beatificationis in glīa Neq̄ʒ eſt qui dicere poſſit cur ita facis. qui omnia quecunq̄ʒ voluit fecit facit et faciet in ſecula ſecu/lorum.

Explicit nonum ſympſalma.

Incipit ſympſalma

decimum. in quo tangunt q̄t/tuor vltime ꝓprietates amoris ſcʒ. xlvij. xlviij. xlix. et. l.

Ulit amor vineas ortos et poma reſeruat Oſcu/la vult pueri fortis amor q̄ſi mors Amor viſitat ortos L Ueni dilc̄e mi egrediamur ⁊c. Ire ſeruat poma dilecto. vult oſcula/ri fratruelē ſuū infātez. qz ſugētē vbera mr̄is L Quis mihi det te. frēm meū ⁊c Deīq̄ʒ fortī. vt mors dilectio Et ſi q̄tuor iſtas amoris ꝓprietates vltimas quaſi totidē linguas igneas. vel ſcintillas. aut ſub ſimilitudine fontis quaſi toti/

dem riuulos Iuxta q̄s canit̄ de/
cimū et poſtremū ſympſalma can
ticorum quos poſſemus adapta
re precedentibus ſcd̄m anagogi
am et allegoriam .nihilominꝰ pla
cet appropriare per tropologiaz
amori purgatiuo quaſi pro ado/
leſcentulis. quarum non eſt nume
rus Plures ſiquidem ſūt imperfe
cti q̄m perfecti vel diu iam profi/
cientes Cōpetit adoleſcentulis
adhuc lac ſugere cum infante ih̄u
quem introduxit fratrem ſuum ſu
gentem vbera matris ſue. que hic
accōmode multū intelligitur vir/
go maria Iuuat intentionem no/
ſtram quia deinceps per totum
capitulum nulla fit mentio de di/
lecta ſub appellatione ſponſe. ſed
ſoror appellatur et dilecta de qua
ſubiūgitur [Soror noſtra paruu
la eſt et vbera non habet] quaſi
nondum ſit apta viri cōnubio .
Amor purgatiuꝰ et perfectiuus
differentes habent conditiones
ſicut et perſone quibus habent
incipientes et perfecte multuz di
ſtant. Sicut preterea diuerſifican
tur in triclinio cordis inferius et
ſuperius habitaculum. aut potiꝰ
ex a ſublimiſſima ſuper ipm̄ tricli/
nium. de quo plurima ſupponunt̄
hic declarata ſuper cantica canti
corum marie. ſpecialiter tractatu
ſcd̄o. Et exultauit ſpūs meus Et
in ope metrico ſup idem mḡr vi/
cibus repetitis ¶ Amor purgati/
uꝰ in adoleſcētula ſunamite dum
inchoat tp̄s amantiū adhuc par/
uula. nedū apta numero ↄcubina
rum vel reginaꝝ donec adoleue
rit etas et vberibꝰ intumuerit. cō/
uerti debet ad conſiderationes
humanitatis xp̄i maxime dū in/
fantulus erat. ſugens vbera ad
lr̄am matris marie vel per alle/
goriam matris eccleſie Ita fatet̄
bernardꝰ ſe egiſſe in nouitiatu ſu/
per illo faſciculꝰ mirre dilectꝰ meꝰ
mihi Et alioꝝ ſine nūero ſūt exē
pla Altera (qd̄ ſequens ad iſtam
eſt) q̄ꝓ paſſiones ſenſuales vera/
citer fiunt in concupiſcibili et ira/
ſcibili ſic amantis et ſe afficientis
per pietatē et gaudiuz. ſpez timo
rem triſticiam . Deoſculatio p̄te/
rea non queritur immediate fieri
ad caput xp̄i qd̄ eſt deus vbi eſt
os eiꝰ diuinū. ſed ad pedes hūa/
tatis querendo veniā . vel ad ma
nꝰ ſpūs in petendo et reddendo
gratiā. vt p̄ primū oſculum decli
net a malo. per ſcd̄m faciat bonū
quouſq3 dignetur dilectus tenere
manum dexteraz eiꝰ et deducere
hoc eſt delectabiliter duc̄ et cuz
gloria ſuſcipe vt iā p̄fectꝰ amor
dicat. Defecit caro mea ⁊ cor me
um. deus cordis mei . et p̄s mea
deꝰ in et̄nū ¶ Deniq3 cōuenit hu
ic amori purgatiuo vita actiua
conſiſtens principaliter in refre/
natione viciorum cum aſſuefacti
one virtutum moralium . qui /
bus preſuppoſitis quaſi pro dia/
pſalmate loquatur iam textus

noſter et ab eo ſumam⁹ que req̄/
rit amor iſte. ¶ Amoꝛ purgatiu⁹
quē nouitiū dicim⁹. qui ꝓtendit
ad oēs xp̄ianos. litteratos et idi
otas. impꝼectos. ꝓficientes. et ꝑ/
fectos. pōt rememoratiōem ſuaꝫ
ad pauciſſima reducere. magl. ꝑ
interiectiōes ſuſpirādo. q̄m ꝑ ſb/
tilia ſpeculādo. Suppōnam⁹ ex an
cilla theologie grāmatica q̄ int/
iectio ē ꝑs orōnis ſignificās men
tis affectū voce incognita. Addi
poterat geſtu incognito. Primuꝫ
ꝓpter aures diſcipline capaces.
Alterꝫ ꝓpter oculos geſtuū ↄgni
tores. Dixerim⁹ iſta qꝛ nulla ꝑs
orōis efficacioꝛ eſt ad mouēdos
affect⁹ q̄ꝫ interiectio. tradēte hu/
gone et experientia teſte. Geſtus
ſūt ad oculos. voces ad audituꝫ
exēpla ſūt i ſēſibilib⁹ māifeſta q̄lia
videm⁹ trāſferri ꝑ deuotos ſim/
plices in orōibus ſuis ad deū. co
ram imaginib⁹ crucifixi. Aut ia/
centis xp̄i in preſepio. vel adora/
ti inter magos vel p̄ntati in tēplo
vel fugiētis in egyptū vel reuer/
tētis vl' inuēti in tēplo. vl' deſcēdē
ti in nazareth. Simpliciū itaq̄ꝫ fi
des. et ſi non p̄t ad rememoratio
neꝫ altitudinis ſapientie dei per/
tingē. ꝑ ſubtiles intellectus medi/
tationes. fiat qđ dicit dionyſius
ad congregantis patris vnitatē
et deificam ſimplicitatē vnio vel
vnitio. Ad qđ faciendū ſimplex
fides. et erigens ſpes. et ample/
xans amoꝛ ſufficiūt. magis affe/
ctualiter ſuſpirādo quaſi ꝑ intie/
ctiones. quales ſūt. O vtinam q̄ꝫ
ꝑ intelligibiles alias ſpeculatio/
nes. q̄ nō ſūt in hōis arbitrio ſic
interiectionis affectōes. Nihil em̄
magis in ꝑtāte nr̄a ē q̄m deſide/
riū vel volūtas. Ceterū practica
ꝑtꝫ in iſtis latiſſime ꝑ oēm lectio/
nem. meditatōeꝫ et oratiōnē imo
cogitationē vt ↄfeſtiꝫ ſuſpiret a/
moꝛ nouiti⁹ ad deū q̄uocūq̄ꝫ ꝓpo
natur ſibi. vel in ſpeculo. vel in e/
nigmate interius vel exteri⁹ intel
ligibiliter vel ſenſibiliter vt dicat
cū pſalmiſta. Diligā te dn̄e forti/
tudo mea. vl' adhuc ſuccincti⁹ cū
illo. q̄ recogitās dictū apl'i. Ex q̄a
ſum⁹ filij dei miſit de⁹ i corda nr̄a
ſpm̄ filij ſui clamātē. Abba pr̄. Re
flexit ſe ſup ſe. Quid poſtulas dū
dicl. abba pr̄. Rn̄dit ſibi ipi ſuſpi
rād⁹ inalta te. Adheſit in iſto te.
nihil vltra petens. qꝛ neq̄ꝫ q̄d pe
teret vltra patebat. Cōpoſuerūt
ſibi multas ꝑ multitudine diuina
rū inſpirationū viſitationes. rn̄ſi/
ones hmōi breuiſſimas ↄformes
affectui pietatis vt illud vbi ibus
ſibi maria. Dilect⁹ meus mihi et
ego illi. Dn̄e ieſu ſuſcipe ſpm̄ meū
Et ita de q̄libet petitione orōnis
dn̄ice ſic dicēdo cū ſuſpiratōe int/
iectiua. O pr̄. o nr̄. o q̄ es in celis ⁊
celatis ineffabilib⁹ et ignotl. O ſā
ctificet' nomē tuū ſāctificās ⁊ ſciſi
cādū. O adueiat regnū tuū. rḡnū

omnium ſeculorum. vt ſis omnia
in oibus. et regnes in me quia re/
gnare debes. Q fiat volūtas tua
preceptiua. prohibitiua conſulti/
ua. cohibitiua et voluntas bene/
placiti tui ſicut in celo et in terra
Auertas aūt faciem tuam a volū
tate permiſſionis tue. quoniam
indignatio eſt contra vicia .·non
eorum volitio. ꝓpterea rogamus
Conuerte nos deus ſalutaris no
ſter. et conuertendo nos auerte
iram tuam. cadere non permittēs
nos a nobis. ¶ Amor nouiti/
us poteſt in rememoratione pro
omni ſubtilitate. et ſcientia. fixos
habere et herentes oculos ſpe/
ctantes ad incarnationem dn̄i no
ſtri ieſu xp̄i. qui per euangelia di/
geſti ſunt et in pictis vel ſculptis
imaginibus oſtēduntur. ſatis cō
formiter ad apl̄m. Nihil inquit iu
dicaui me ſcire inter vos niſi ih̄m
xp̄m et hunc crucifixum. Similis
eſt ratio vel potior, de rememo/
ratione circa euchariſtie ſacramē
tū. ¶ At vero diceret forte aliq̄s
ꝙ in picturis ⁊ imaginibus repre
ſentatur deus ſub formis ſenſibi/
libus. que occaſionem dant erro/
ri ſicut in figuratione ſancte trini/
tatis. Reſpondemꝰ cū illo qui di
xit Pictoribus atq̄ poetis q̄lli/
bet audendi fuit equa poteſtas
Q̄m̄ vt pictores fingunt illa que
ad rei veritatem aliter ſe habent
vel habuerūt Ita ſcriptores ne/
dum poetici ſed ꝓphetici et euan
gelici et morales multa dicūt ſub
parabolis et figuris aliter. q̄
res ſe habeat. niſi coaptemꝰ ſigna
rerum cuȝ rebus Sufficiet igitur
amori nouitio. pro omni ſubtilita
te exercitiū. in deſiderio catholi
ce vite preſentis cum ſuſpirio ad
eternam quaſi dicēdo. L Quis mi
hi det te fratrem. ⁊c. J cum ſimilibꝰ
aſcenſiuis. protēſiuis. et vnitiuis
interiectionū affectibus vt O ab/
ba pater O diligā te O oſculer te
O amem te. ¶ Amor nouitiꝰ ſci/
ens ab apoſtolo ꝙ oportet acce/
dentem ad deū credere. ꝙ deus
eſt. et ꝙ ſe querentibus remune/
rator eſt accipit fidem et ſpem ꝑ
quas dirigitur et erigitur vt di/
cat L Ego dilecto meo ⁊ ad me cō
uerſio eius J Unde dotata chari
tate quia diligentes ſe diligit. cō
uertitur ad orōnem ſciens illud.
Sine me nihil poteſtis facere Et
quia nemo venit ad patrem niſi
ꝑ illū. adiūgit fidei ſpei et charitati
orōem vt approximet deo ſcd̄m
doctrinam dionyſij. Et quia ora/
tio ſepius arida eſt et niſi lacteē
et foueatur adiungit lectionē ſe/
cundū doctrinā pietatis. quā cō
tinent vniuerſe ſcripture canoni
ce et ſancte deuotioni congruen
tes. Et has ſignificat ſub meta
phoris varijs ad lectiōem et me/
ditatiōem aptis. vt per agrū in
quo eſt thezaurus regni celorum

In quo per allegoriaȝ dicit̃ exiſſe Jacob et Jſaias ad meditanduȝ Cōparat et libros villis ꝛ vineis et malis punicis vnde ſuſcipit flores et fructus ſanctorū deſiderio/rū vt incipiat doctrine lac in vberibus. que dare poſſit dilecto.

Coniūgit ad extremum fidei ſpei charitati orationi lectioni ꝛ meditationi grarū actionē que in odore mādragorarꝫ ſpirantiū in ſponſis ſenſuū ſuauiter et ad fecūdidatem valentiū deſignatur. Amor nouicius ſubinde notat ꝓprietatē alteram antepenultimā in ordine q̄nquaginta et ſcdam in hoc ſympſalmate ſine qua nullus aut exiguus in doctrina pietatis ꝓfect⁹ accreſcit Et hec eſt rememoratio ſeu nō obliuioſa retentio perlectorum Et hoc obſeruaſſe denōt vbi ſubſequit̃ L Omnia poma noua et vetera dilecte mi ſeruaui tibi. Jſup bonitate ꝛ adiutorio memorie ſenſualis intrinſece. Multi multa tradiderūt Seneca in ep̄lis Tullius in rhetorica noua tradens artem q̄ndam pro rhetoribus cōpoſuerunt. aliȷ̄ certas abbreuiatōnes ſētentiarū. vel ex aliȷ̄s compoſitas tradiderūt memorie. figuras non nulli ꝓtraxerunt quemadmodum fecimus cantici cordis ꝛ alibi de pēnis colūbe de pſalterio ꝛ aliȷ̄s muſicis. Tradūtur hac intētiōe in mathematicis figure theoreumatum. nō vt ibi maneat herēs imaginatio Alioq̄n dicēte Auguſtino facilius eſt in terra nauigare q̄ȝ ꝑ hui⁹mōi figuras ſcientiā adquirē Alioquin ꝑterea reddetur homo faciliter fantaſticus et inept⁹ ad intelligibilia Sint igit̃ figure pauce et ordinate ad adiutoriū fantaſie. miniſtrare debentis intellectui fātaſmata clara ſerena ordinata tranquilla ad intelligibiles ſpēs abſtrahendas ſm quas intellect⁹ et voluntas iaȝ valeant dimiſſis vel quaſi ſopitis fantaſmatibus negociari circa rationē intelligentiam et amorē diuinorū Cōuenit hoc modo rememorari parabolicos ſermones ſcripture ſacre particulaēs inſuper hiſtorias de reb⁹ ſingularibus Nam cū ſcientia ſm Ariſtotilē ſit de primis per ſe vniuerſalibus et neceſſariȷ̄s nūq̄ȝ habetur ſcientia de ꝑdictis niſi per reductionē ad intelligibilia ꝛ vniuerſalia. ꝓpter que ſenſibilia ꝛ ꝑticularia inducūtur tanq̄ȝ pro exēplis manuducentibus a ſenſibus in intellectū Sic enim om̄ia litteāliter poſita de hiſtoriȷ̄s reducūtur ad vniuerſalē dei ꝓuidentiā, nec aliud nitūtur oſtēdere. aut ad moralem et diuinam inſtructionē ſub vniuerſalibus regulis vt ꝙ lya ſignificat vitā actiuā et rachel vitā cōtemplatiuā ſicut martha ꝛ maria petrus et iohēs et ita de ſimilibus ſuo modo ſm que ſciētia cōcluditur vera et certa. quod fieri nequit innitendo imaginationi ꝛ memorie ſenſuali Amor nouici⁹

cōcepto feruoꝛe ſpiritus ex doct/
na pietatis ⁊ aſſidua ruminatōne
ipſius iam oſcula vult pueri xpi
⌊Quis mihi det inqͣt te frēm meū
⌋p ꝯformitatē hūanitatis⌊ſugē/
tem vbera matris mee⌋p digna/
tionē nimie charitatis⌊vt inueniā
te ſolum foꝛis⌋ne turba/pudoꝛis
turbatiōez inducat⌊Et deoſculer
te⌋per ſincerū et ſanctū deuotiōis
affectū.in pignus dilectionis⁊ ar
ram ſperate deſpōſationis⌊⁊ iā
me nēo deſpiciat⌋velut idignam
te tāto amoꝛe⌊Apphendā te⌋
nō ꝓpꝛijs viribus ſed dignanť ap
pꝛehenſa a te⌊et ducā⌋ducta a te
⌊in domū mřis mee⌋qđ eſt vľis
eccleſia fideles in te regenerās⌊⁊
in cubiculū genitricis mee⌋qđ eſt
aliqua ſpēalis et artioꝛ religio qꝫ
ſola vľis ſb̄ te abbate chꝛiſto vbi
obſeruer oꝛner et erudiar in noui/
ciatu meo placentioꝛ eſſe tanqꝫ ſb̄
aggeo eunucho in triclinio femia/
rū⌊ibi me docebis⌋qm̄ tu de' ſci
entiarū dn̄s es ⁊ edocta et ſpūali
bus epulis referta.de manu tua⌊
dabo tibi poculū ex vino cōditū
⌊et muſtū maloꝝ granatoꝝ meo
rū⌋nō quo tu veſcaris vľ inebꝛia
ris ſed ego per te Dicā quoqꝫ ex
ſentētia in expientia ſpūs et deuo
tiōe⌊leua eius ſub capite meo⌋p
ſpei ſuſtentationē.qͣtenus.in pace
in id ipm̄ doꝛmiā et reqͥeſcā Do/
nec dū tu dn̄e ſingulariter ꝯſtitue/
ris me⌊⁊ dextera⌋charitatis tue
⌊amplexabiť me⌋te ꝓtegēte⁊ cu

ſtodiēte in me trāquillū hūc deuo
tionis ſtatū a ꝯturbatione hoim
et cōtradictione linguarū per mi/
niſteriū filiarū hieruſalē quib' di/
gneris ita mādare et dicere⌊Ad/
iuro vos filie hieruſalē ne ſuſcite/
tis neqꝫ euigilare faciatis dilectā
donec ipſa velit Quinetiā dicant
cū admiratione⌊Que eſt iſta que
deſcendit de deſerto delicijs afflu
ens innixa ſup dilectū ſuū⌋Nimi/
rū ego ſum monita per te per os
yſaie ſuadentis Ut qui ābulaue/
rit in tenebꝛis.et non eſt lumen ei
ſperet in dn̄o ⁊ innitať ſuper dn̄m
deū ſuū Ceterū grās ago dilecte
mi.qꝛa dicis et ita feciſti⌊Sub ar
boꝛe malo ſuſcitaui te ibi coꝛrupta
eſt mater tua ibi violata eſt geni/
trix tua⌋Arboꝛem malū.intelligo
crucē tuā ibi coꝛrupta eſt et viola
ta mater mea.ſapientia tua q̄ bo
noꝛū omniū mater eſt et genitrix
in virtute ex moꝛte culpe ſuſcitās
me Audio deniqꝫ et obedio dum
pꝛecipis⌊Pone me vt ſignaculū
ſuper coꝛ tuū vt ſignaculum ſuper
bꝛachiū tuū⌋Sed obſecro fiat in
me expimentaliter cauſa que ſb̄iū
gitur⌊Quia foꝛtis eſt vt moꝛs di
lectio⌋ ¶ Amoꝛ nouici' ſic dixiſſe
ſeu optaſſe putetur ſub typo dilc̄e
ſunamitis adoleſcētule. ¶ Nūc p/
tractetur vltima ꝓpꝛietas amoꝛis
que cōueniens eſt in quocūqꝫ qui
vere dilexerit Foꝛtis amoꝛ quaſi
moꝛs Moꝛtificatio ſiquidem fit
carnaliū deſideriōꝛū in bonis.dū

creſcente charitate minuitur ⁊ mo
ritur cupiditas Zelus inſuper vl
emulatio xp̄i dilecti q̃ꝫ ⌊ dura ⌋ ſiũt
tã actiue q̃ꝫ paſſiue ⌊ ſicut infernꝰ ⌋
docuit hoc ſua mors in cruce ex q̃
factuꝫ eſt illud O mors ero mors
tua et morſus tuus o inferne Do
cuit hoc idem zelus. emulatio tot
martyrũ pro dilectione xp̄i in qui
bus fuerũt lampades ignis ⌊ lam
pades ignis atq̃ꝫ flãmarũ ⌋ In q̃/
bus p̄terea ⌊ aque mlt̄e ⌋ populoꝝ
et tyrannorũ ⌊ nõ potuerũt extin
guẽ caritateꝫ nec flumina ⌋ ſuper/
irruentiũ tribulationũ et exundã
tiũ ſup̄ modũ ⌊ obruerũt illã ⌋ In
q̃bus deniq̃ꝫ. facto declamauerũt
⌊ Si dedẽit homo oẽm ſb̄ſtantiã
domus ſue pro dilectione q̃i nihil
deſpicit eã ⌋ imo nec animã ꝓpriaꝫ
dilectione facit cariorẽ ꝓclaman/
tes cũ ap̄lo Siue viuimꝰ ſiue mo
rimur domini ſumus Amor ꝓ/
inde nouicius ne cõtemnendus ſꝫ
erudiendus videtur. a xp̄o omen
datur hũilitas eiꝰ. ſagacitas ⁊ vir
tuoſitas vſq̃ꝫ in finẽ capl̄i et libri.
contra vanũ timorẽ ⁊ noxium te/
porem ⌊ Soror noſtra ⌋ loquitur
xp̄s velut ad filias celeſtis hieꝝm
⌊ paruula eſt ⌋ per ſui reputationẽ
⌊ et vbera nõ habet ⌋ excreſcentia
per tumorẽ ⌊ Quid faciemus ſoro
ri noſtre in die ⌋ tentationis ⌊ qñ al
loquẽda eſt? ⌋ varijs hereticorum
aſtucijs aut hoſtiũ ceteroꝝ inſulti
bus crebris. Rñdent ad tuitionẽ
paruule ſororis ⌊ Si murus ẽ ⌋ car
dinaliũ virtutũ et donoꝝ cõſtitu
tus ad cuſtodiã eiꝰ ⌊ edificemꝰ ſu
per eum ꝓpugnacula argentea ⌋ p
collatiõꝫ doctrinaꝝ. eloquẽtia ful
gẽtiũ ⌊ Si hoſtiũ eſt ⌋ per quod in
gredi poſſit hoſtis ⌊ ꝯpingamus
illud tabulis cedrinis ⌋ hoc eſt im/
putribilibus reſpõſionũ ſentẽtijs
Porro gratus amor ſunamitꝭ. no
ſtre abyſac confitetur in ſe iã im
pletũ eſſe quod ꝓponitur faciẽdũ
⌊ Ego inq̃t murꝰ ⌋ clauſus ſcꝫ vn/
diq̃ꝫ ad defenſionẽ virtuoſam ne
ſubintret hoſtilis inuaſio ⌊ et vbe/
ra mea ſicut turris ⌋ ad ꝯſtantem
et ſagacẽ. eorundẽ hoſtiũ deſuper
impugnationẽ ⌊ Ex quo ⌋ virtutũ
ornatu reſiſtendo et agendo ⌊ fc̄a
ſũ corã dil̄co ⌋ meo ⌊ q̃ſi pacẽ repe
riens ⌋ Quia cũ fortis armatꝰ cu/
ſtodit atriũ ſuũ in pace ſũt oĩa
que poſſidꝫ. neq̃ꝫ timori cedit mũ
dano diabolico vel humano. nõ
quidẽ ꝓpria virtute ſed illius qui
cuſtodit ⁊ cuſtodibus tradit Pro/
pterea ſub typo vinee ſubdit de
noſtra ſunamite ⌊ Vinea fuit pa
cifico in ea ⌋ ſubaudi pace de quo
modo dictum eſt ex quo facta ſuꝫ
coram illo quaſi pacem reperiẽs
Que vinea habet oculos qui ſũt
potentie et vires ipſius anime cũ
habitibus et actibus ſuis ⌊ Tradi
dit ⌋ pacificus xp̄s ⌊ eam cuſtodi
bus angelicis ⌋ et doctoribus ſeu
prelatis et hoc quidẽ nõ ſine mer
cede quoniaꝫ ⌊ vir affert ꝓ fructu
eius mille argenteos ⌋ qui ſũt to/

ridem actus boni vel meritorū in
numeri pfectione deſignati ⸿ Cō/
firmās rurſus ipē xp̄s cuſtodiā
adoleſcentule ſue ſub p̄miſſe vinee
typo dicit ⌊ vinea mea coram me
eſt ⌋ per cōplacentiā et cuſtodiam
Deinde protin⁹ ſermonē cōuertit
ad eādē ⌊ Mille ⌋ argētei ſupple ſūt
illius qui eſt tibi pacificus Remu/
neratōnes perfecte reddentur eis
qui ſunt ⌊ tui pacifici ⌋ rogantes q̄
ad pacē tuā ſunt ⁊ efficaciter labo
rantes ⌊ Et ducēti ⌋ argētei quaſi
pfectioris numeri ⌊ his qui cuſto/
diūt fructus eiuſdē ⌋ vinee ne per/
dantur aut demoliant̄ ⸿ Sequi/
tur vox dilecti xp̄i ⌊ Que habitas
in ortis ⌋ doctrinalis pietati ⁊ vir
tualis opationis ⌊ amici auſcultāt
⌋ te qui ſūt om̄es zelantes pfectū
ſalutis tue ⌊ fac me audire vocē
tuā ⌋ nō clamorē verboꝝ exterioꝝ
ſed pioꝝ deſiderioꝝ ⸿ Amor no
uicius reſpōdet vel ex humilitate
verecūda indignā ſe reputans lo
qui dilecto ſub p̄ntia amicoꝝ ⌊ Fu
ge dilecte mi ⌋ ſicut petrus. Exi a
me dn̄e vel ſi altiora ſentiamus de
ea dicemus hanc r̄nſionē. ex fidu/
cia pcedere ⁊ per inſinuatōz oſcu
lum et amplexū dilecti poſtulare
in petitōne ſecreti ad altiora ſecre
tiori q̄ loca q̄ ſint orti cū amicis
Ita eni p̄us optauēat Quis mihi
det te fratrē meū ſugentem vbera
matris mee vt inueniā te ſolū fo
ris et deoſculer te et nemo me de/
ſpiciat vel reſpiciat. ſperans a di/
lecto fugiente ſuper montes aro/
matū poſſe ſe ſurſū trahi amoro
ſo quaſi ſuſpirio blāda ſuſurrauit
in amicoꝝ p̄ntia ⌊ Fuge dilc̄e mi
aſſimilare capree hynnuloq̄ cer/
uoꝝ ⌋ per alacrē amoris et ſurſū
agentis hilaritatē ⌊ ſuper mōtes
aromatū ⌋ montes eternos a qui/
bus mirabiliter illuminas vbi eſt
ſecretū ſolitudinis. ſerenū luminis
cubiculū pacis. latibulū caliginis
in foraminibus petre in cauerna
macerie vbi ſūt deſerta ſeculoꝝ ⁊
ſpecioſa deſerti regio pacis et lu
cis ⁊ terra viuentiū deſerta inuia
et inaquoſa carnalibus vbi eſt de
ſideriū colliū eternoꝝ vbi loq̄ris
ad cor in multitudine magna dul
cedinis amātibus te abſcondens
eos in abſcondito faciei tue a cō
turbatione hominū et in abſcōdi/
to tabernaculi tui a cōtradictione
linguarū Illuc ad extremū tracta
et poſita ſola cum ſolo vnica cum
vnico quid aliud expectem. quid
orem quid inſinuem a dignatione
dilecti mei niſi illud ab initio oſcu
letur me oſculo oris ſui

Explicit Johes Gerſon ſup can/
tica canticoꝝ